

ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑ

contre l' autorité

τεύχος #6 δεκέμβρης '08

ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ '08

ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ '08

ΤΡΟΜΟΝΟΜΟΣ ΜΠΑΤΣΟΥ ΕΠΙΒΙΩΣΗ

ΕΞΟΥΣΙΑ

ΜΑΖΕΡΑ ΕΙΣΑ
ΜΜΕ

μα περιοδική έκδοση του αυτοδιαχειριζόμενου στεκιού ασσεε

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΕΥΧΟΥΣ

Σημειώσεις για μια Κριτική Κατανόηση της Φυλακικής και των Ιστορικών Μεταμορφώσεων της	σελ. 5
Καταστολή	σελ. 10
Βία - Αντιβία	σελ. 12
Οι μαθητές ως πυροκροτητές της εξέγερσης	σελ. 16
Σχετικά με τη δράση των παρακρατικών κατά τη διάρκεια της εξέγερσης	σελ. 19
Εργασιακά	σελ. 21
FOITIT-UNDER	σελ. 28
Απαλλοτριώσεις - Πλιάτσικο*	σελ. 30
Άσυλο	σελ. 35
Καταλήψεις	σελ. 38
Τα ΜΜΕ κατά τη διάρκεια της εξέγερσης	σελ. 43
Αλληλεγγύη στους συλληφθέντες	σελ. 48
Παράρτημα: I. Πρωτοσέλιδα εφημεριδών II. Βιωματικά-προσωπικά κείμενα	σελ. 52-64

Η **ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑ** είναι ένα περιοδικό έντυπο που συντάσσεται και εκδίδεται από τα άτομα που συμμετέχουν στην **ανοιχτή συνέλευση** του αυτοδιαχειριζόμενου στεκιού ασσοε.

Τα κείμενα που την απαρτίζουν κάθε φορά σχετίζονται με ευρύτερα κοινωνικά θέματα και είναι **αποτέλεσμα συλλογικών διαδικασιών**, καθώς προκύπτουν από τη **συνδιαμόρφωση**, μέσα από την **πολιτική ζύμωση** των ατόμων που συμμετέχουν στις αντίστοιχες κουβέντες. Επίσης, πέρα από το περιεχόμενο, μας εκφράζει και η εμφάνιση του εντύπου, εφόσον το στήσιμό του γίνεται από εμάς (όχι δηλαδή από κάποιον επαγγελματία γραφίστα), συνεπώς αντικατοπτρίζει μια δική μας **αισθητική**.

Το παρόν τεύχος ξεκινάει με τις μαζικές απεργίες πείνας των κρατουμένων του Νοέμβρη, καθώς θεωρούμε ότι ένα τόσο κινηματικό γεγονός εντός των φυλακών και πρωτοφανές για τα δεδομένα της χώρας δεν θα μπορούσε να μείνει ασχολίαστο. Κατά τα άλλα, το έντυπο είναι ως επί το πλείστον, μονοθεματικό και αναφέρεται στα γεγονότα του **Δεκέμβρη του 2008**. Θεωρήσαμε σημαντικό να εστιάσουμε την προσοχή μας σε αυτά, αφενός, επειδή αποτελεί ένα αξιόλογο **ιστορικό σημείο αναφοράς**, χάρη στον εξεγερσιακό του χαρακτήρα και αφετέρου, επειδή **δράσαμε πολιτικά**, τόσο συλλογικά όσο κι ατομικά, τις μέρες εκείνες και πιστεύουμε πως η ιστορία οφείλει να (κατα)γράφεται **από τα κάτω**, από εκείνα τα κοινωνικά κομμάτια δηλαδή, που τη βιώνουν και τη διαμορφώνουν ως **ενεργά υποκείμενα** κι όχι απλά ως εξωτερικοί παρατηρητές/κριτές.

Τα κείμενα που θα συναντήσετε σε αυτό το τεύχος αφορούν την **καταγραφή γεγονότων, εμπειριών** και τις **απόψεις** μας σε σχέση με θεσμούς και έννοιες (για π.χ ΜΜΕ, βία κτλ) που έπαιξαν με τον έναν ή τον άλλο τρόπο το **ρόλο** τους στην εξέγερση, ενώ στο τέλος υπάρχουν και **βιωματικά** κείμενα κάποιων από εμάς που ένιωσαν την ανάγκη να γράψουν κάτι πιο προσωπικό αναφορικά με εκείνη τη χρονική περίοδο.

Το **χρονικό** κυμαίνεται από τις **6/12/08** έως τις **26/1/2009**. Η καταγραφή σταμάτησε την εν λόγω ημερομηνία, όχι επειδή θεωρούμε ότι οι δράσεις τελείωσαν εκεί, αλλά επειδή βλέπουμε τα συγκρουσιακά γεγονότα που ακολούθησαν την συγκέντρωση διαμαρτυρίας στο πάρκο Κύπρου και Πατησίων ως τα τελευταία που **απέπνεαν** ακόμα τον εξεγερσιακό "αέρα" του Δεκέμβρη **στους δρόμους** του μητροπολιτικού κέντρου.

Ο **απολογισμός** της εξέγερσης και μια βαθύτερη κριτική για το τι (δεν) έγινε δεν αποτελεί αντικείμενο του συγκεκριμένου τεύχους.

Περί αντιτίμου..

Το έντυπο αυτό διατίθεται χωρίς αντίτιμο, και αυτό δεν είναι τυχαίο αλλά εκφράζει την πολιτική μας επιλογή ενάντια στο εμπόρευμα. Γιατί ένα προϊόν μετατρέπεται σε εμπόρευμα όταν προκειμένου να δικαιηθεί, αποκτά ανταλλακτική αξία μεταφρασμένη σε χρηματικές μονάδες. Με αυτή την επιλογή αρνούμαστε τη διαμεσολάβηση του χρήματος ως μέσο απόκτησης του συγκεκριμένου εντύπου γιατί θεωρούμε πως η πρόσβαση σε αυτό πρέπει να είναι ελεύθερη και χωρίς προϋποθέσεις. Με αυτόν τον τρόπο, ερχόμαστε έμπρακτα σε ρήξη με τις εμπορευματικές/ ανταλλακτικές σχέσεις που πλέον έχουν κατακλύσει όλες ή σχεδόν όλες τις πτυχές της ζωής μας. Η μόνη ανταλλαγή που μπορούμε να υποστηρίξουμε, είναι αυτή των σκέψεων, των συναισθημάτων, των επιθυμιών και των εμπειριών, η οποία συντελείται μέσα από την καθημερινή επαφή μας, τις ανοιχτές συνελεύσεις, τη συνάντηση μας στους δρόμους. Ετσι, το έντυπο αυτό, δεν το δίνουμε δωρεάν, γιατί δεν μας ενδιαφέρει απλά να μοιραστεί, αλλά προκειμένου να επικοινωνήσουμε άμεσα όλα τα παραπάνω με όποιον ενδιαφέρεται/ προβληματίζεται/ επιθυμεί να συνδιαμορφώσει χωρίς καμία απαίτηση, επιλέγουμε να είναι διαθέσιμο προς όλους. Οσον αφορά από πού προκύπτουν τα χρήματα για να εκδοθεί, χρηματοδοτείται από τα μέλη της ανοιχτής συνέλευσης του στεκιού, τα οποία συμμετέχουν και στην δημιουργία του. Με τον τρόπο αυτό δημιουργείται μια συνολική σχέση και η χρηματική συνδιαλλαγή είναι το τελευταίο στάδιο-αναγκαίο κακό και όχι ο κύριος άξονας.

"Μέχρι και σήμερα Τρίτη 18/11, ο Υπουργός αρνείται να επισκεφτεί ο ίδιος τις φυλακές, να δει τους κρατούμενους και να καταδεχτεί να συζητήσει με την επιτροπή τους. Εμείς όμως, ΕΝΩΜΕΝΟΙ, σε πείσμα μιας χούντας της δημοσιογραφίας που δεν έχει χώρο για τη φυλακή και τους κρατούμενους, θα συνεχίσουμε τον αγώνα μας με τρόπους και μέσα που θα αποφασίσουμε όλοι οι κρατούμενοι μαζί. ΔΙΝΟΥΜΕ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΖΩΗ ΚΑΙ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ ΚΑΙ ΣΙΓΟΥΡΑ ΑΥΤΟΣ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΔΕΝ ΑΝΑΧΑΙΤΙΖΕΤΑΙ ΜΕ ΤΑ ΨΙΧΟΥΛΑ ΠΟΥ ΜΑΣ ΠΕΤΑΕΙ Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ.

Ράτζα Τζαμπάρ του Χοσέ (Φυλακές Τρικάλων), Αλέξανδρος Κόλα (Φυλακές Τρικάλων), Αμπντέλ Χαλίμ Φατάχ του Μωάμεθ (Φυλακές Τρικάλων), Βαγγέλης Πάλλης (Κ.Φ. Χίου), Καραμπουλέα Ντάνι του Νικολάι (Φυλακές Κέρκυρας)"

Ανακοίνωση της Πανελλαδικής Επιτροπής Κρατουμένων, 18/11/2008

Στις 3 Νοέμβρη 2008, χιλιάδες κρατούμενοι σε όλες τις φυλακές της Ελλάδας ξεκινάνε αποχή συσσιτίου. Η συντονισμένη κινητοποίησή τους κλιμακώνεται τις αμέσως επόμενες μέρες και, με αφετηρία την Παρασκευή 7/11, παίρνει τη μορφή μιας απεργίας πείνας με πρωτοφανή ποσοστά συμμετοχής: στις 11 Νοεμβρίου, συμμετέχουν ήδη στην απεργία πείνας 5.594 κρατούμενοι, ενώ 17 από αυτούς στις φυλακές Τρικάλων και 2 στις φυλακές Αμφισσας έχουν ράψει συμβολικά το στόμα τους. Οι κρατούμενοι διατυπώνουν 16 σημεία με τις διεκδικήσεις τους, στις οποίες περιλαμβάνονται: η κατάργηση των πειθαρχικών ποινών, η μείωση του ορίου έκτισης της ποινής από τα 3/5 στα 3/7 και η άμεση κατάργηση της διάταξης που έχει αυξήσει στα 4/5 το όριο για τα αδικήματα περί ναρκωτικών, η εφαρμογή εναλλακτικών ποινών και εναλλακτικών μορφών κράτησης, η κατάργηση των φυλακών ανηλίκων και των νέων φυλακών που δημιουργούνται μακριά από τις πόλεις, η παύση των καταχρηστικών προφυλακίσεων και η μείωση του ορίου προφυλακίσεως από 18 σε 12 μήνες, η βελτίωση των συνθηκών υγιεινής και ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, η τροποποίηση του καθεστώτος χορήγησης αδειών και των όρων υπό τους οποίους πραγματοποιούνται οι μεταγωγές και τα επισκεπτήρια.

Καθόλη τη διάρκεια της κινητοποίησης, οι κυβερνητικοί αξιωματούχοι αρνούνται επιδεικτικά οποιαδήποτε συνάντηση με την Πανελλαδική Επιτροπή των κρατουμένων και επιλέγουν, αντίθετα, να συνομιλούν και να διαπραγματεύονται με αυτόκλητους κομματικούς μεσολαβητές και

"ειδικούς" της αλληλεγγύης, οι οποίοι διεκπεραιώνουν τον γνώριμο ρόλο τους βοηθώντας να τηρηθούν τα προσχήματα του δημοκρατικού διαλόγου. Στις 14/11, το υπουργείο δικαιοσύνης ανακοινώνει μια σειρά νομοθετικών μέτρων που, πέρα από τον ασαφή χαρακτήρα τους, απαντάνε σε ελάχιστα μόνο από τα αιτήματα των κρατουμένων και κρίνονται εντελώς ανεπαρκή. Στις 20/11 η Επιτροπή των κρατουμένων ανακοινώνει τη διακοπή της απεργίας πείνας και την αναστολή των κινητοποιήσεων, απαιτεί εκ νέου την εκπλήρωση των αιτημάτων που πυροδότησαν τον αγώνα των φυλακισμένων (ο προηγούμενος σταθμός του οποίου ήταν το κύμα εξεγέρσεων που σάρωσε τις φυλακές τον Απρίλη του 2007 και αντιμετωπίστηκε με ένα όργιο καταστολής και εκδικητικής βίας από το ελληνικό κράτος) και δίνει διορία τριών μηνών για τη μετατροπή των γενικόλογων υπουργικών εξαγγελιών σε ουσιαστικές και συγκεκριμένες νομοθετικές ρυθμίσεις.

Από την πρώτη κιόλας μέρα του αγώνα των κρατουμένων άρχισε να αναπτύσσεται στο πλευρό τους ένα πολύμορφο κίνημα αλληλεγγύης. Στις 4/11, περίπου 150 αναρχικοί πραγματοποιούν αιφνιδιαστική πορεία στις φυλακές Κορυδαλλού,

όπου καταφέρνουν να έρθουν σε άμεση οπτική επαφή με τους φυλακισμένους και να τους στείλουν ένα ηχηρό μήνυμα συμπαράστασης. Τις επόμενες μέρες οργανώνονται σε όλες τις περιοχές της Ελλάδας δεκάδες κινήσεις αλληλεγγύης, στις οποίες περιλαμβάνονται συγκεντρώσεις, παρεμβάσεις και πορείες αντιπληροφόρησης, καταλήψεις ραδιοφωνικών σταθμών για τη μετάδοση

μηνυμάτων συμπαράστασης και συμβολικές πράξεις καταστροφής ατομικής ή κρατικής ιδιοκτησί-

Εξω από τις φυλακές κορυδαλλού

ας (εμπρησμοί και επιθέσεις σε τράπεζες, ιδιωτικές εταιρείες, κομματικά γραφεία και άλλα κρατικά κτίρια κ.λ.π.). Στις 13/11 διαδηλώνουν στο κέντρο της Αθήνας περίπου 1500 άνθρωποι, οι οποίοι ανταποκρίνονται στο κάλεσμα που είχε απευθύνει η συνέλευση αλληλέγγυων αναρχικών. Στις 18/11 διοργανώνεται από την "Πρωτοβουλία για τα Δικαιώματα των Κρατούμενων" νέα πορεία αλληλεγγύης στις φυλακές Κορυδαλλού, στην οποία συμμετέχουν επίσης εκατοντάδες αναρχικοί. Οι διαδηλωτές περνάνε τον αστυνομικό κλοιό και συγκεντρώνονται σε υπερυψωμένο σημείο απ' όπου έχουν οπτική επαφή με τους κρατούμενους, οι οποίοι ανάβουν φωτιές έξω από τα παράθυρα των κελιών, σηκώνουν τις γροθιές τους και φωνάζουν συνθήματα μαζί με τους "εκτός των τειχών" αλληλέγγυους. Σε μια φορτισμένη ατμόσφαιρα, η διαδήλωση συνεχίζεται μέχρι τις γυναικείες φυλακές, όπου το σκηνικό των εκδηλώσεων αλληλεγγύης και της ενθουσιώδους ανταπόκρισης των εγκλείστων επαναλαμβάνεται.

Σχεδόν τέσσερις μήνες μετά την αναστολή των κινητοποιήσεων, τα αιτήματα των κρατούμενων παραμένουν ανεκπλήρωτα. Ο νέος νόμος που ψηφίστηκε στη βουλή δε βελτιώνει ουσιαστικά τις απάνθρωπες συνθήκες που επικρατούν στις φυλακές της Ελλάδας. Η περίφημη εξαγγελία περί "αποσυμφόρησης" των φυλακών (το Νοέμβριο του 2008 η πληρότητά τους έφτανε το 168%, καθώς υπήρχαν 10.113 κρατούμενοι για 6.019 θέσεις) αποδείχτηκε μια κακόγουστη φάρσα, καθώς ακόμα και οι λίγες εκατοντάδες κρατούμενοι που αφέθηκαν ελεύθεροι θα αποφυλακίζονταν ούτως ή άλλως. Οι άθλιες συνθήκες υγιεινής, η ανύπαρκτη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, οι ξυλοδαρμοί και η εξευτελιστική μεταχειρί-

ση των εγκλείστων, οι εκδικητικές διώξεις και οι μεταγωγές εκείνων που επιμένουν να αντιστέκονται (στις 23/3/2009 ο Βαγγέλης Πάλλης δικάζεται στο Πρωτοδικείο Λάρισας για τη συμμετοχή του στην εξέγερση που ξέσπασε στις 27/4/2006 στις φυλακές Τρικάλων), το εμπόριο ναρκωτικών ως ένα επιπλέον μέσο καταστολής και οι "τυχαίοι" θάνατοι (μέχρι το Νοέμβριο του 2008 είχαν καταγραφεί συνολικά 417 θάνατοι την τελευταία δεκαετία, ενώ δύο ακόμα κρατούμενοι έχασαν τη ζωή τους κατά τη διάρκεια της απεργίας πείνας) εξακολουθούν να συνθέτουν την καθημερινή πραγματικότητα στα "σωφρονιστικά ιδρύματα" του ελληνικού κράτους.

Οι φυλακές συνεχίζουν σήμερα να αποτελούν ένα καζάνι που βράζει, κυοφορώντας την επόμενη έκρηξη που θα διαρρήξει για λίγο το πέπλο της σιωπής και θα αποκαλύψει ξανά – ακόμα και σε εκείνους που προτιμούν να αποστρέφουν το βλέμμα τους – το κοινό μυστικό της βαρβαρότητάς τους. Από την πλευρά μας, δεν προσβλέπουμε σε τίποτα λιγότερο από την οριστική εξάλειψη αυτής της βαρβαρότητας – τίποτα λιγότερο από την καταστροφή της φυλακής (και των μεγάλων αδελφών της: του δικαστικού μηχανισμού και του στρατού, που αποτελούν την κοιτίδα μέσα στην οποία σχηματίστηκε το νεωτερικό κράτος και ο καπιταλισμός) μέσω της επαναστατικής ανατροπής της κοινωνίας που την γέννησε.

"Αν η κουστωδία των δικαστικών φρικαλεοτήτων απομακρύνεται σιγά-σιγά μαζί με τα βασανιστήρια και τις θανατώσεις, να ευγνωμονείτε γι' αυτό περισσότερο την αυτοκρατορία της αποδοτικότητας παρά την επιρροή κάποιων ευαίσθητων ψυχών."

Ραούλ Βανεγκέμ, Μήνυμα στους Ζωντανούς

Σημειώσεις για μια Κριτική Κατανόηση της Φυλακής και των Ιστορικών Μεταμορφώσεών της

1

Ο εγκλεισμός ως μορφή τιμωρίας και ως βα-

σικός πυλώνας του ποινικού-δικαιϊκού συστήματος έχει μια ηλικία ελάχιστα μεγαλύτερη των δύο αιώνων. Πραγματικά, η γέννηση της φυλακής συμπίπτει ουσιαστικά με τη γέννηση της νεωτερικής καπιταλιστικής κοινωνίας. Πολύ νωρίτερα, οι εξεγέρσεις του 10ου και 11ου αιώνα εναντίον της

Εκκλησίας και των φεουδαρχών στη Δυτική Ευρώπη είχαν οδηγήσει στη δημιουργία των ελεύθερων μεσαιωνικών πόλεων, εντός των οποίων οι διαφορές μεταξύ των πολιτών επιλύονται με τη μέθοδο της διαιτησίας (δηλαδή με την αμοιβαία συναινετική προσφυγή των αντιμαχόμενων πλευρών) στις διάφορες βαθμίδες της Συντεχνίας ή των Δήμων, και οι ποινές που επιβάλλονται προβλέπονται κατά κανόνα την καταβολή χρηματικών αποζημιώσεων. Μέχρι τον 16ο αιώνα όμως, οι ελεύθερες πόλεις και η ύπαιθρος έχουν ήδη υποδουλωθεί εκ νέου στην φεουδαρχική και την παπική εξουσία: οι ιερείς και οι άρχοντες σφετερίζονται το δικαίωμα της απονομής δικαιοσύνης και το χρησιμοποιούν ως πηγή εσόδων, καθώς θεσπίζουν και επιβάλλουν πρόστιμα, δημεύσεις, κατασχέσεις και κάθε λογής πληρωμές επιπλέον της προβλεπόμενης φεουδαρχικής προσόδου. Η εφαρμογή των επιβαλλόμενων ποινών εξασφαλίζεται από τα στρατιωτικά σώματα που διαθέτουν οι άρχοντες, τα οποία αναλαμβάνουν την καταστολή των εξεγέρσεων που ξεσπάνε στις υπόδουλες πόλεις και στα χωριά (Ζακερί). Ετσι, ο μηχανισμός της συγκεντροποιημένης δικαστικής εξουσίας και οι ένοπλες δυνάμεις θα αποτελέσουν την εμβρυακή μορφή και το θεμέλιο πάνω στο οποίο θα στηριχθεί ολόκληρο το οικοδόμημα του νεωτερικού Κράτους.

Την ίδια εποχή, οι ευγενείς (με προεξάρχουσα την αγγλική αριστοκρατία) επιδίδονται στη ληστρική απαλλοτρίωση και περιφράξη των κοινοτικών γαιών της υπαίθρου ή ακόμα και των ιδιωτικών περιουσιών των μικρών αγροτών, προκειμένου να μετατρέψουν τις καλλιεργούμενες εκτά-

σεις σε απέραντα βοσκοτόπια για τα ζώα τους.

Το "κίνημα των περιφράξεων" (16ος-18ος αιώνας) είναι ο μηχανισμός μέσω του οποίου θα συντελεστεί η διαδικασία που ο Μαρξ όρισε ως "πρωταρχική συσσώρευση": η συγκέντρωση του πλούτου στα χέρια λίγων αρχόντων-γαιοκτημόνων με τη βίαιη απόσπαση της γης από την πλειο-

νότητα των κατοίκων της υπαίθρου. Οι χωρικοί, των οποίων η περιουσία απαλλοτριώνεται, εκδιώκονται από την ύπαιθρο και συρρέουν κατά χιλιάδες στις πόλεις, όπου προσπαθούν να επιβιώσουν είτε ως περιπλανώμενοι αλήτες, ζητιάνοι και παράνομοι είτε δουλεύοντας στα εργοστάσια του αναδυόμενου βιομηχανικού κεφαλαίου. Είναι ακριβώς εκείνη η εποχή στην οποία γεννιέται η σύγχρονη εργατική τάξη – η τάξη των ανθρώπων που, αποκλεισμένοι από τα μέσα παραγωγής, δεν έχουν τίποτα άλλο να πουλήσουν εκτός από την εργασιακή τους δύναμη για να μπορέσουν να ζήσουν. Είναι η εποχή στην οποία γεννιέται ο μοντέρνος καπιταλισμός, όχι βέβαια στη βάση ενός συναινετικού "κοινωνικού συμβολαίου" αλλά μέσα στη βία και το αίμα¹.

Αυτοί οι μετασχηματισμοί της ταξικής κοινωνίας (και, ειδικότερα, η ανάδυση του βιομηχανικού καπιταλισμού) θα τροποποιήσουν, αντίστοιχα, τις κυρίαρχες αντιλήψεις περί δικαιοσύνης και θα καθιερώσουν από τις αρχές του 19ου αιώνα τη φυλακή ως συστηματική μορφή τιμωρίας και ως στρατηγική επιβολής ποινών.

2

Σε όλη τη διαδρομή της, η φυλακή διεκπεραιώνει τέσσερις βασικές λειτουργίες για την ομαλή αναπαραγωγή των καπιταλιστικών σχέσεων (αν

¹ "Στην πραγματική ιστορία, η κατάκτηση, η υποδούλωση, ο φόνος και η ληστεία, με μια λέξη η άξεστη βία παίζουν, όπως είναι γνωστό, τον πρώτο ρόλο. Στην τρυφερή πολιτική οικονομία, μόναχα το ειδύλλιο είναι γνωστό... Στην πραγματικότητα, οι μέθοδοι της πρωταρχικής συσσώρευσης δεν έχουν τίποτα το ειδυλλιακό" (Καρλ Μαρξ, Η Γένεση του Κεφαλαίου, σελ.4).

και η βαρύτητα καθεμιάς από αυτές τις λειτουργίες εξαρτάται από το εκάστοτε ιστορικό πλαίσιο). Πρώτον, συμβάλλει στην πειθάρχηση και την αναμόρφωση της εργασιακής δύναμης (μια λειτουργία ποιητικά ταυτόσημη με εκείνη του σχολείου), ώστε οι εκμεταλλεόμενες μάζες να προσαρμοστούν στις απαιτήσεις του κεφαλαίου για μέγιστη αποδοτικότητα στους χώρους εργασίας. Δεύτερον, αποκλείει και αποβάλλει από το κοινωνικό σώμα εκείνους που επιμένουν να μην υποτάσσονται στις κυρίαρχες αξίες – στην ασκητική ηθική της εργασίας και στο σεβασμό της ιερής ιδιοκτησίας. Τρίτον, η απειλή του εγκλεισμού υποστασιοποιεί το φόβο της τιμωρίας (ως βασική αρχή της κρατικής διακυβέρνησης), ο οποίος λειτουργεί προληπτικά και αποτρέπει τις παραβατικές συμπεριφορές εκ μέρους της πλειονότητας του πληθυσμού. Από αυτήν την άποψη, οι φυλακισμένοι είναι πραγματικά οι όμηροι των οποίων η κράτηση από το κεφάλαιο και το κράτος λειτουργεί παραδειγματικά και εξαναγκάζει τα υπόλοιπα μέλη των εκμεταλλεόμενων τάξεων να υποταχθούν στους νόμους της εμπορευματικής κοινωνίας για να διατηρήσουν τα προνόμια της "ελευθερίας" τους. Τέταρτον, η φυλακή (και το ποινικό σύστημα εν γένει) εισάγει διαχωρισμούς στο εσωτερικό της κοινότητας των καταπιεσμένων, καθώς οι κυρίαρχες αξίες (δηλαδή οι αξίες της κυρίαρχης τάξης) εσωτερικεύονται και οδηγούν στην απομόνωση και την περιθωριοποίηση των παραβατικών πληθειακών στρωμάτων, τα οποία εκλαμβάνονται ως απειλή ακόμα και από τα ίδια τα ταξικά τους αδέρφια. Αυτή η διαίρεση συχνά παίρνει τη μορφή μιας ανοιχτής εχθρότητας που αν φυλακές) εδραιώνεται έτσι μαζί με το Κράτος και τον καπιταλισμό – και γι' αυτό ακριβώς είναι προορισμένη να καταστραφεί μαζί τους.

4

Αυτός ο απατηλός φιλελεύθερος ανθρωπισμός (του οποίου το ψεύδος θα αποδειχθεί περίτρανα από την ικανότητά του να γεννήσει το φασισμό και τους ναζιστικούς θαλάμους αερίων στις πρώτες δεκαετίες του 20ου αιώνα) που συνδέεται με τη φυλακή και τα νέα ποινικά συστήματα της νεωτερικότητας θα συνεχίσει να κυριαρχεί την εποχή που ανατέλλει το άστρο της καταναλωτικής κοινωνίας. Ειδικότερα μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, η κατασκευή του κράτους πρόνοιας και η εφαρμογή των κεϋνσιανών πολιτικών για την τόνωση της ζήτησης στις χώρες του ιδιωτικού καπιταλισμού ενισχύουν το ρόλο της φυλακής ως θεσμού που αποσκοπεί (έστω και με αμφίβολη αποτελεσματικότητα, όπως είχε επισημανθεί ήδη από τις αρχές του

19ου αιώνα) να αναμορφώσει και να επανεντάξει τους εγκληματίες-παραβάτες: να τους επανεντάξει όχι πια μόνο ως πειθαρχημένους εργάτες στην παραγωγική διαδικασία αλλά και ως εξημερωμένους θεατές που οφείλουν να συμμετέχουν ενεργά στην εξίσου σημαντική σφαίρα της κατανάλωσης, εξασφαλίζοντας έτσι την ομαλή ροή του κύκλου της καπιταλιστικής συσσώρευσης.

Στις δύο πρώτες μεταπολεμικές δεκαετίες της "σοσιαλδημοκρατικής συναίνεσης", η "ανθρωπιστική" μέριμνα της ταξικής δικαιοσύνης για τον ένοχο ενισχύεται στο βαθμό ακριβώς που η ανάγκη του κεφαλαίου για ζωντανή, παραγωγική εργασία συνοδεύεται από την ανάγκη του να τροφοδοτήσει την καταναλωτική φρενίτιδα. Αλλά αυτή η "χρυσή εποχή" της ψευδεπίγραφης ταξικής ειρήνης δεν ήταν δυνατό να διαρκέσει για πολύ. Επιβεβαιώνοντας την εκτίμηση του Τοκβίλ ότι η κατάρνηση ορισμένων καταχρήσεων της εξουσίας αποκαλύπτει ακόμα πιο ξεκάθαρα εκείνες που παραμένουν και οξύνει την ευαισθησία απέναντί τους, οι προλεταριακές εξεγέρσεις που συγκλονίζουν ολόκληρο τον καπιταλιστικό κόσμο στα τέλη της δεκαετίας του '60 αναγκάζουν το κεφάλαιο να αναπροσαρμόσει τη στρατηγική του. Η καπιταλιστική αναδιάρθρωση που ξεκινάει ήδη από τις αρχές της δεκαετίας του '70 μετασχηματίζει εκ νέου το ρόλο της φυλακής. Η σταδιακή αποδόμηση του κράτους πρόνοιας και η αντικατάστασή του από το δόγμα της μηδενικής ανοχής και από ένα ολοένα δολοφονικότερο στρατιωτικο-αστυνομικό σύμπλεγμα μετατρέπει, αντίστοιχα, τη φυλακή από θεσμό που αποσκοπούσε στην επανενσωμάτωση και τη "θεραπεία" του παραβάτη σε μια ψυχρή μηχανή αποκλεισμού. Ο Φουκώ διαπιστώνει ήδη αυτή τη μετάβαση (αν και δεν είναι σε θέση να την συνδέσει με τις συγκεκριμένες παραμέτρους της νέας ιστορικής φάσης του καπιταλισμού) κατά την επίσκεψή του στις φυλακές Αττικής τον Απρίλη του 1972, σημειώνοντας τα εξής: *"Την εποχή που φτιάχτηκαν οι φυλακές του Ωμπερν και της Φιλαδέλφειας... υπήρχε η πίστη ότι όντως κάτι παρήγαγαν: "ενάρετους" ανθρώπους. Σήμερα... δεν παράγεται απολύτως τίποτα... είναι απλώς ένας ιδιόρρυθμος μηχανισμός αποκλεισμού: η κοινωνία αποκλείει, στέλνοντας στη φυλακή ανθρώπους που ο εγκλεισμός αποσυνθέτει, συντριβει, εξολοθρεύει..."*

Στο νέο αυτό ιστορικό περιβάλλον, ο βασι-

κός ρόλος της φυλακής είναι απλώς να εκδικείται, να καταστέλλει και να εξοντώνει τους εγκλείστους – κατά συνέπεια, να λειτουργεί επίσης ως αποτρεπτική απειλή και να δημιουργεί αποδιοπομπαίους τράγους, αναπαράγοντας τους διαχωρισμούς στο εσωτερικό των εκμεταλλευομένων. Αντίθετα, στο βαθμό που η τιμωρητική λειτουργία της φυλακής κρίνεται αναποτελεσματική από την εξουσία, δεν αποκλείεται καθόλου το ενδεχόμενο μιας υποχώρησης ή μερικής αντικατάστασης του εγκλεισμού από σωματικές ή άλλες μορφές ποινών. Για παράδειγμα, ο υπουργός Διοικητικών Μεταρρυθμίσεων και μέλος της φασιστικής Λίγκας του Βορρά στην Ιταλία πρότεινε πρόσφατα τον χειρουργικό ευνουχισμό ως τιμωρία για τους βιαστές, θεωρώντας προφανώς ότι είναι μια λύση φτηνότερη και αποτελεσματικότερη από τον εγκλεισμό (αντίστοιχη πρόταση έχει διατυπωθεί στην Ελλάδα από βουλευτή του φασιστικού κόμματος ΛΑΟΣ). Παρόμοια, ο ρόλος της επανένταξης του ενόχου (και ιδίως του μικροπαραβάτη) στον κύκλο παραγωγής-κατανάλωσης μεταφέρεται σταδιακά από τη φυλακή σε φτηνότερες και αποδοτικότερες μεθόδους: σε πολλές χώρες όπως οι ΗΠΑ, η Γαλλία, η Ολλανδία και η Σουηδία χρησιμοποιείται ήδη σε διευρυμένη κλίμακα αντί της φυλακής το "ηλεκτρονικό βραχιόλι", που δίνει τη δυνατότητα να παρακολουθούνται συνεχώς όλες οι κινήσεις του κρατουμένου και να ελέγχεται η συμμόρφωσή του με τους όρους που έχει θέσει το δικαστήριο. Δεν είναι αβάσιμη λοιπόν η πρόβλεψη ότι ο εγκλεισμός θα εξαλειφθεί σταδιακά για την πλειονότητα των περιπτώσεων για τις οποίες υπάρχουν εναλλακτικές (φτηνότερες και αποτελεσματικότερες) μέθοδοι επιβολής ποινών. Από την άλλη πλευρά, το μέλλον που επιφυλάσσεται στους παραβάτες εκείνους που θα κρίνονται ως "επικίνδυνοι" και θα συνεχίσουν να κλείνονται στη φυλακή (ή στο ψυχιατρείο) είναι ξεκάθαρο: η ηθική, ψυχολογική και φυσική-σωματική εξόντωσή τους².

5

Καθώς ο καπιταλιστικός κόσμος – εγκλωβισμένος στις εγγενείς αντιφάσεις του – βυθίζεται σε μια ύφεση με δυνητικά εκρηκτικές συνέπειες, το κεφάλαιο δεν έχει κανένα περιθώριο να συμβιβαστεί ή να ικανοποιήσει επιμέρους διεκδικήσεις των εκμεταλλευομένων και αναγκάζεται να καταφύγει στην ωμή καταστολή. Από αυτή την άποψη, δεν προκαλεί έκπληξη ούτε η άρνηση του ελληνικού κράτους να ικανοποιήσει τα αιτήματα για

βελτίωση των συνθηκών κράτησης που διατύπωσαν οι κρατούμενοι κατά τη διάρκεια της απεργίας πείνας το Νοέμβριο του 2008 ούτε το όργιο καταστολής με το οποίο αντιμετωπίστηκε το κύμα εξεγέρσεων στις φυλακές τον Απρίλιο του 2007. Παρόλα αυτά, η κινητοποίηση των κρατουμένων το Νοέμβριο είχε ορισμένα στοιχεία που ήδη σηματοδότησαν την ποιοτική αναβάθμιση των κοινωνικών αγώνων στην Ελλάδα – μια αναβάθμιση η οποία εκδηλώθηκε ακόμα πιο ξεκάθαρα στην εξέγερση του Δεκέμβρη που ακολούθησε. Πρώτον, τα αιτήματα που διατύπωσαν οι κρατούμενοι είχαν επιθετικό και αρκετά ριζοσπαστικό περιεχόμενο (σε αντίθεση με το φοιτητικό κίνημα του 2006-7, το οποίο αρκέστηκε στην αμυντικού τύπου εναντίωσή του στον νέο νόμο-πλαίσιο και κατέρρευσε ολοκληρωτικά αμέσως μετά την ψήφιση του νόμου). Δεύτερον, ο αγώνας των κρατουμένων βασίστηκε σε ένα εξαιρετικά αποτελεσματικό δίκτυο οριζόντιου συντονισμού και υιοθέτησε αδιαμεσολάβητες μορφές οργάνωσης και επικοινωνίας, απορρίπτοντας οποιαδήποτε κομματική ή άλλη αντιπροσώπευση. Τρίτον, παράλληλα με την απεργία πείνας των κρατουμένων αναπτύχθηκε ένα πολύμορφο κίνημα αλληλεγγύης (με δεσπόζουσα την ελευθεριακή συνιστώσα, τουλάχιστον από ποσοτική άποψη) που στάθηκε στο πλευρό τους μέχρι την τελευταία μέρα και σεβάστηκε απόλυτα την αυτονομία των αποφάσεών τους (και πάλι σε αντίθεση με το φοιτητικό κίνημα που, απρόθυμο να δείξει έμπρακτα την αλληλεγγύη του στη μεγάλη απεργία των δασκάλων το Σεπτέμβριο του 2006, καταδικάστηκε στην απομόνωση και οδηγήθηκε τελικά στην ήττα).

Λίγες μέρες μετά τη διακοπή της απεργίας πείνας στις φυλακές, η εξέγερση του Δεκέμβρη ανέλαβε να αναβαθμίσει ακόμα περισσότερο την ποιότητα και τα περιεχόμενα της ταξικής πάλης, περνώντας από τις επιθετικές μεταρρυθμιστικές διεκδικήσεις στην ολική ρήξη με τη θεαματική-εμπορευματική κοινωνία. Υπάρχει λοιπόν ένα νήμα που ξεκινάει από το φοιτητικό κίνημα ενάντια στον νέο νόμο-πλαίσιο, συνεχίζεται με τον αγώνα των κρατουμένων στις φυλακές και καταλήγει στην εξέγερση του Δεκέμβρη, εντάσσοντας τις τρεις αυτές διακριτές στιγμές σε μια ενιαία διαδικασία ποιοτικής εξέλιξης του κοινωνικού ανταγωνισμού. Η συνείδηση αυτής της βαθύτερης ενότητας εκδηλώθηκε έμπρακτα τόσο από τους ίδιους τους κρατούμενους (οι οποίοι προχώρησαν σε μαζική αποχή συσσιτίου την Τρίτη 12/12/2008 σε ένδειξη αλληλεγγύης προς την εξέγερση που βρισκόταν ήδη σε εξέ-

λιξη) όσο και από τους εξεγερμένους που συγκεντρώθηκαν έξω από τις φυλακές Κορυδαλλού τη νύχτα της 31ης Δεκεμβρίου για να στείλουν με τη σειρά τους στους εγκλειστούς ένα γιορτινό μήνυμα αλληλεγγύης.

6

Η εποχή που μετατρέπει τη φυλακή σε καθαρή μηχανή αποθήκευσης και εξόντωσης ανθρώπων είναι η ίδια εποχή που μετατρέπει ολόκληρο τον κόσμο σε μια τεράστια φυλακή. Καθώς συνεχίζεται η διαδικασία ολοκλήρωσης της εμπορευματικής κοινωνίας και ρίχνεται στα σκουπίδια το παλιό προσωπείο του ανθρωπισμού της, οι ανισότητες και οι κάθε λογής αποκλεισμοί διευρύνονται και βαθαίνουν. Πόσο διαφέρουν, αλήθεια, από μια φυλακή τα προαστιακά γκέττο των δυτικών μητροπόλεων ή οι παραγκουπόλεις της Ασίας και της Λατινικής Αμερικής; Πόσο διαφέρει από μια φυλακή η Λωρίδα της Γάζας, περικλειστη από το τείχος που χτίζει γύρω της το ισραηλινό κράτος; Πόσο διαφέρει ολόκληρη η αφρικανική ήπειρος από μια γιγαντιαία χωματερή ανθρώπων, από την οποία ελάχιστοι κατορθώνουν να ξεφύγουν καθώς τα ευρωπαϊκά κράτη υιοθετούν ολοένα δολοφονικότερες μεθόδους για τη φύλαξη των συνόρων τους; Πόσο διαφέρει από μια φυλακή ένα εργοστάσιο, ένα σουπερμάρκετ ή ένας δημόσιος χώρος όπου όλες οι κινήσεις των ανθρώπων παρακολουθούνται από συστήματα επιτήρησης (υλοποιώντας τις αρχές του πανοπτισμού που εφαρμόστηκαν για πρώτη φορά στις πρότυπες φυλακές του 19ου αιώνα), ενώ οποιαδήποτε συμπεριφορά η οποία παρεκκλίνει από τα ήθη του εμπορεύματος θεωρείται απλώς μη ανεκτή; Πόσο διαφέρει από μια φυλακή η πανοπλία του χαρακτήρα που αναγκαζόμαστε μέσω της οικογένειας να φορέσουμε ήδη από την παιδική μας ηλικία, υποδύομενοι ένα ρόλο, φυλακίζοντας τις επιθυμίες μας και ακρωτηριάζοντας την ικανότητά μας να αναπτύξουμε σχέσεις στοργής, τρυφερότητας και ανιδιοτελούς αγάπης;

Η φυλακή βρίσκεται γύρω μας και μέσα μας. Η φυλακή βρίσκεται παντού, επειδή ακριβώς κάθε σπιθαμή του χώρου, κάθε ικμάδα του σώματος, των σκέψεων και των αισθημάτων μας, κάθε στιγμή του καθημερινού μας χρόνου κατακτήθηκε από το εμπόρευμα. Εδώ και τώρα λοιπόν, για τους εαυτούς μας, η επαναστατική ρήξη με το συνεχές της αλλοτρίωσης – γιατί οποιαδήποτε συζήτηση περί ακατάλληλων συνθηκών καλύπτει απλώς την ανοχή απέναντι στην καταπίεση· εδώ και τώρα, να γκρεμίσουμε όλες τις φυλακές μαζί με την κοινωνία που τις γέννησε.

Το πρωί πραγματοποιείται πορεία αλληλεγγύης στους αγωνιζόμενους κατοίκους της Λευκίμμης που αντιστέκονται στην κατασκευή ΧΥΤΑ στο χωριό τους και στην αστυνομική κατοχή του τόπου τους. Η πορεία, που ξεκίνησε απ' το Θησείο, είχε 250 άτομα και πέρασε απ' το υπουργείο εσωτερικών, όπου και πετάχτηκαν συμβολικά σακούλες σκουπιδιών για να καταλήξει στη συνέχεια στα Προπύλαια. Στις 9 παρά πέντε το βράδυ ένα περιπολικό περνάει απ' τη συμβολή των οδών Ζωοδόχου Πηγής και Τζαβέλλα και δέχεται 2-3 άδεια μπουκάλια μπύρας καθώς και την αποδοκιμασία του κόσμου. Ο οδηγός συνεχίζει, παρκάρει δίπλα στη διμοιρία ΜΑΤ στη Χαριλάου Τρικούπη και οδεύει πεζός προς τα πίσω. Ο συνοδηγός τον ακολουθεί. Στο ύψος της Ζωοδόχου Πηγής σταματά, και αφού ανταλλάζουν βρισιές βγάζει το όπλο και πυροβολεί σε ευθεία βολή προς τα εκεί όπου ήταν συγκεντρωμένος κόσμος. Ενας δεκαπεντάχρονος κείται στο αιματοκυλισμένο έδαφος. Μεταφέρεται στον Ευαγγελισμό όπου ανακoi-

νώνεται ο θάνατός του. Εξω απ' το νοσοκομείο συγκεντρωμένο πλήθος απωθεί τους μπάτσους που θέλανε να εισέλθουν. Η καταστολή της ανθρώπινης ζωής σε όλο της το μεγαλείο. Οι λεπτές ισορροπίες σπάνε. Αστυνομικές δυνάμεις προσπαθούν να κατακλύσουν το κέντρο για να προλάβουν τα χειρότερα. Απ' την άλλη χιλιάδες νέων κατεβαίνουν στο κέντρο για να δώσουν την απάντησή τους. Αμέσως ξεσπούν σφοδρές συγκρούσεις στα Εξάρχεια και πραγματοποιείται αυθόρμητη συγκρουσιακή πορεία η οποία γνωρίζει την επίθεση των μπάτσων στη Σόλωνος. Καταλαμβάνεται το Πολυτεχνείο και ακολουθούν διαδοχικά η ΑΣΟΕΕ και η Νομική. Πραγματοποιούνται συνοπτικές συνελεύσεις και στη συνέχεια ξεσπούν άγριες οδομαχίες έξω απ' τις καταλήψεις που συνεχίζονται μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες. Πραγματοποιούνται επιθέσεις σε αστυνομικά τμήματα ενώ επεισόδια γίνονται και έξω απ' το Πάντειο. Αυθόρμητα κόσμος σπάει και καίει τράπεζες και πολυεθνικές στην Ερμού και στην περιοχή του Ψυρρή. Πορεία πραγματοποιείται στο Ηράκλειο Κρήτης, στα Γιάννενα, στη Ξάνθη, στη Μυτιλήνη και στη Σπάρτη ενώ στη Θεσσαλονίκη γίνεται επίθεση στο ΑΤ Συκίων ενώ πραγματοποιείται πορεία που περνά απ' το ΑΤ Λευκού Πύργου ακολουθούμενη από οδομαχίες που θα κρατήσουν όλο το βράδυ. Παράλληλα γίνονται συγκεντρώσεις και δράσεις και σε άλλες πόλεις του ελλαδικού χώρου.

Καταστολή

Την καταστολή τη βιώσαμε από μικροί. Τα "μη" και ο καθωσπρεπισμός των μεγάλων(γονείς, καθηγητές, παπάδες) μας έκαναν να νιώσουμε αδύναμοι περιορίζοντας τον αυθορμητισμό μας. Απ' την αρχή της ζωής μας η καθημερινότητά μας καθορίζεται απ' τα πλαίσια παραγωγής-κατανάλωσης (δουλειά, shopping therapy) ριζώνοντας μέσα μας συγκεκριμένους τρόπους σκέψης και δράσης με τελικό αποτέλεσμα την αυτό-καταστολή.

Με τον τρόπο που είναι δομημένη η κοινωνία σήμερα μέσα στο υπάρχον οικονομικό σύστημα, οι επίπλαστες επιθυμίες και τα συμφέροντα του ενός έρχονται σε σύγκρουση με του άλλου. Σε αυτό το σημείο το κράτος αναλαμβάνει το ρόλο της επίβλεψης, της επιτήρησης, της καταστολής και της τιμωρίας των ανθρώπων, προσπαθώντας να εξασφαλίσει την πολυπόθητη κοινωνική συνοχή-ειρήνη.

Το δόγμα της τάξης-ασφάλειας παρατηρείται στις ιεραρχημένες κοινωνικές δομές, βασιζόμενο στο φόβο και στην ανασφάλεια του κόσμου, συμβάλλει στην ομαλή λειτουργία και στη συντήρηση του εξουσιαστικού-καταπιεστικού μη-

χανισμού.

Συγκεκριμένα στον ελλαδικό χώρο, το κράτος ακολουθεί ένα μοντέλο ασφάλειας στα πρότυπα Ευρωπαϊκών-Δυτικών χωρών. Ανέκαθεν οι μηχανισμοί αυτοί βελτιώνονταν σταδιακά με αποκορύφωμα τις ριζικές αλλαγές που πραγματοποιήθηκαν δήθεν για την προστασία των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 απ' την τρομοκρατία.

Σε αυτό το σημείο πρέπει να αναφερθεί ότι με αφορμή την 11η Σεπτεμβρίου του 2001 ξεκίνησε μια άνευ προηγουμένου καλά οργανωμένη προσπάθεια παγκόσμιας τρομοϋστερίας. Οι

ατομικές ελευθερίες που κερδήθηκαν με αγώνες από τόσες γενιές ανθρώπων, καταπατούνται το ένα μετά το άλλο με απώτερο σκοπό την πάταξη μιας αόρατης "τρομοκρατίας", φανερώνοντας έτσι ότι αυτοί που θεσπίζουν τους νόμους, όταν τους συμφέρει τους καταπατούν. Έτσι αποδεικνύεται γι ακόμη μια φορά ότι όταν παλεύεις για τα δημοκρατικά σου δικαιώματα στην ουσία αυτό-καταστέλλεσαι.

Πιο συγκεκριμένα η τοποθέτηση αρκετών καμερών σε σημεία της πόλης με πρόσχημα την ομαλή κυκλοφορία των αυτοκινήτων στους δρόμους, είχε ως αποτέλεσμα το Big Brother να ξεφύγει απ' τα φανταστικά όρια της τηλεόρασης και να πραγματώνεται στην καθημερινότητά μας. Επιπλέον η αυξανόμενη αστυνομοκρατία (πρόσληψη 4.500 ειδικών φρουρών, δημοτόμπασοι, "αστυνομικός της γειτονιάς", ο σχεδιασμός για εθελοντική φύλαξη, τα τοπικά συμβούλια πρόληψης παραβατικότητας, τα σχέδια για πρόσληψη μεταναστών ως μπάτσων) προσπαθεί να δημιουργεί κλίμα ανασφάλειας και φόβου σε όσους έχουν επιλέξει να ζουν αξιοπρεπώς και να αγωνίζονται. Εξ' άλλου η ίδια η φυσική παρουσία του μπάτσου στο χώρο που κινείσαι είναι κατασταλτική, ιδιαίτερα όταν ο αγώνας δεν καθορίζεται απ' την έννοια του νόμιμου ή του παράνομου, αλλά απ' την ίδια τη συνείδηση που επιδιώκει το δίκαιο για την οικονομική-κοινωνική ισότητα.

Κακώς ή κακώς όλοι έχουμε φερθεί ως μπάτσοι στη ζωή μας, αφού το "είναι" της κοινωνίας βασιζέται στις εξουσιαστικές σχέσεις και δυστυχώς ή ευτυχώς είμαστε κομμάτι της (κοινωνίας) θέλουμε δε θέλουμε!

Η ίδια η κοινωνία δρα κατασταλτικά επιβεβαιώνοντας το συντηρητισμό της, αφού οποιοσδήποτε προβεί σε έκνομη ενέργεια, πέρα απ' τη θεσμική τιμωρία έρχεται αντιμέτωπος με την κοινωνική κατακραυγή, πράγμα που δρα αποτρεπτικά και προληπτικά. Αποδεικνύεται έτσι ο εκφοβισμός και ο κοινωνικός εγκλωβισμός στο ιδεολόγημα της ασφάλειας.

Εν τέλει για ποια "ασφάλεια" μιλάμε? Μιλάμε για την ασφάλεια που χρειάζονται οι οικονομικά ισχυροί (τράπεζες, πολυεθνικές, μεγαλοαφεντικά), ώστε να μας εκμεταλλεύονται και να συσσωρεύουν περισσότερο κεφάλαιο. Είναι η ασφάλεια των απολύσεων και της αβεβαιότητας που μας αφήνει να ακροβατούμε στο τεντωμένο σκοινί της επιβίωσης. Είναι η ασφάλεια που μας θέλει εμπορεύματα με ημερομηνία λήξης. Είναι η ασφάλεια που θέλουν να αισθάνονται τα αφεντικά απέναντι στους μισθωτούς τους σκλάβους.

Για όλους τους παραπάνω λόγους και επειδή

έχουμε πάντα λόγο να βρισκόμαστε στο δρόμο, συμμετείχαμε στις φοιτητικές κινητοποιήσεις του 2006-2007 έχοντας ως αφορμή την αυξανόμενη ιδιωτικοποίηση της παιδείας και όχι την προσπάθεια του δημόσιου και δωρεάν χαρακτήρα της που δεν υπήρξε ποτέ και που έχει κάνει καραμέλα η αριστερά. Κατά τη διάρκεια των κινητοποιήσεων, οι μαζικές πορείες αντιμετωπίστηκαν άγρια από τους ένστολους φρουρούς της δημοκρατίας (κοινώς μπάτσοι) με αποτέλεσμα να έχουν διαρκώς έκτροπα αστυνομικής βίας με φαινόμενα τύπου ζαρντινιέρας. Μια μεγάλη μερίδα της νεολαίας ριζοσπαστικοποιήθηκε μέσα απ' τη συμμετοχή σε κινηματικές διαδικασίες (συνελεύσεις, πορείες, συγκρούσεις) και συμμετείχε στις καταλήψεις εκείνης της περιόδου. Αυτός ο κόσμος συντέλεσε στην αναζωπύρωση του κλίματος που επικρατούσε έτσι κι αλλιώς στα Εξάρχεια : κόσμος έξω στους δρόμους και στους πεζοδρόμους, δυναμιτισμένο κλίμα με συχνές επιθέσεις στις δυνάμεις των ΜΑΤ. Ανθρώπινες συμπεριφορές οι οποίες δεν επιδιώκουν να μπουν σε στεγανά. Συμπεριφορές οι οποίες ξεφεύγουν απ' το τρίπτυχο μαμ κακά και νάνι, δηλαδή δουλειά σπίτι κατανάλωση, ένας φαύλος κύκλος μέχρι την τελευταία μας αναπνοή. Και εκεί ακριβώς παίρνει τη θέση και το ρόλο της η καταστολή. Οι μπάτσοι ως εκτελεστικά όργανα αναλαμβάνουν να συνεντίσουν και να επαναφέρουν οποιονδήποτε και οτιδήποτε ξεφεύγει απ' τα στενά όρια της κανονικότητας που απαιτούνται για διατήρηση της τάξης και της ασφάλειας που αναφέραμε προηγουμένως.

Το κράτος προσπάθησε να τιθασεύσει τις εξεγερσιακές συμπεριφορές, προσπαθώντας να στενέψει τον κλοιό εντείνοντας την καταστολή. Έτσι καταφέρνει να δυναμιτίσει ακόμα περισσότερο το κλίμα, οπλίζοντας το χέρι του μπάτσου (αφού θεωρεί τη Μεσολογγίου στέκι αναρχικών), ο οποίος έχοντας την ηθική στήριξη της κοινωνίας, πυροβολεί.

Η πολιτική τους στηρίχθηκε στη βία κεκαλυμμένη από τους διπλωματισμούς και τις διαπραγματεύσεις των ισχυρών προς τους αδύναμους. Όταν οι ψευδαισθήσεις και οι ονειρώξεις περί δημοκρατίας καταρρέουν, η εξουσία δείχνει το πραγματικό της πρόσωπο, εκείνο του δολοφόνου.

Μία μέρα μετά τον θάνατο του Αλέξη καλείται πορεία προς τη ΓΑΔΑ, ενάντια στην κρατική καταστολή, με χώρο προσυγκέντρωσης το Μουσείο στην Πατησίων. Οι συγκρούσεις με τις αστυνομικές δυνάμεις άρχισαν με το ξεκίνημα της πορείας και κορυφώθηκαν στην Λ.Αλεξάνδρας, χωρίς όμως ο κόσμος να περιοριστεί μόνο σ'αυτές. Την τιμητική τους είχαν τα μεγάλα supermarket, οι αντιπροσωπείες αυτοκινήτων, οι βιτρίνες πολυεθνικών εταιριών, οι κάμερες, οι στάσεις λεωφορείων, οι τράπεζες, το αστυνομικό τμήμα Εξαρχείων και πολλά ακόμα "μικρομάγαζα". Από τις φωτιές που είχαν ανάψει σε όλο το μήκος της Λεωφόρου, η ατμόσφαιρα είχε γίνει αποπνικτική και ήταν δύσκολο να διακρίνεις τον κόσμο μέσα στον καπνό. Την όλη κατάσταση χειροτέρευε και η εκτεταμένη χρήση δακρυγόνων και ασφυξιογόνων από τις αστυνομικές δυνάμεις, οι οποίες μετά απ'όσα είχαν προηγηθεί δεν σταμάτησαν να προκαλούν, κυνηγώντας και ξυλοκοπώντας κόσμο στα γύρω στενά των Εξαρχείων με αποτέλεσμα τη σύλληψη πολλών ατόμων. Χαρακτηριστική είναι η φωτογραφία που τραβήχτηκε από ρεπόρτερ του Ελεύθερου Τύπου, που δείχνει έναν ΜΑΤα να σημαδεύει τους διαδηλωτές με το όπλο του. Η πορεία απωθείται λίγο πριν φτάσει στη ΓΑΔΑ και οπισθοχωρεί προς το Πολυτεχνείο όπου και διαλύεται. Γύρω στα 1000 άτομα δεν καταφέρνουν να ξεφύγουν και εγκλωβίζονται στη Χαλκοκονδύλη. Οι συγκρούσεις συνεχίζονται το ίδιο δυναμικά και στις υπόλοιπες περιοχές της Ελλάδας (Ηράκλειο, Μυτιλήνη, Θεσσαλονίκη, Γιάννενα, Κομοτηνή, Ξάνθη, Σέρρες, Χανιά, Σπάρτη, Αλεξανδρούπολη, Βόλο).

Βία-Αντιβία

Για να μιλήσεις για τη βία που υπάρχει στις ζωές μας δεν χρειάζεται να αναλύσεις κάποιον επιστημονικό όρο, το μόνο που χρειάζεται είναι να θυμηθείς από την παιδική σου ηλικία τι θεωρούσες βία και σε ποιο βαθμό την έχεις δεχθεί.

Ας θυμηθούμε όταν είμαστε σχολείο τον δάσκαλο, εκείνο τον απόμακρο κύριο πίσω από την έδρα, που με την εξουσιαστική του συμπεριφορά ξεσπούσε σε κάθε παιδί αν δεν είχε διαβάσει ή γενικότερα αν δεν συμμορφωνόταν με τους υπάρχοντες κανόνες. Μετά λοιπόν το μικρό σχολείο έρχεται το μεγάλο σχολείο, γυμνάσιο και λύκειο. Τώρα ο καθηγητής είναι υπεύθυνος για την μόρφωσή σου και πρέπει να τον υπακούς. Τα μαθήματα δυσκολεύουν, ο ελεύθερος χρόνος συρρικνώνεται, το παιχνίδι λιγοστεύει..... Ξυπνάς κάθε πρωί παίρνεις το δρόμο για το σχολείο, στο οποίο περνάς 8 ώρες καθισμένος σ'ένα θρανίο, περιμένοντας πότε θα χτυπήσει το κουδούνι για διάλειμμα ή γιασχόλασμα. Γυρίζεις σπίτι, τρως αν προλάβεις, πήγαινες φροντιστήριο άλλες 3 με 4 ώρες, επιστρέφεις το απόγευμα και συνειδητοποιείς ότι το μαρτύριο σου δεν τελειώνει εδώ, αφού ο υπόλοιπος χρόνος που σου απομένει φτάνει ίσα- ίσα για να

διαβάσεις για την επόμενη μέρα. Και κάπως έτσι περνάνε 6 χρόνια σχολικής ζωής, με αποκορύφωμα τον τελευταίο χρόνο που τον αφιερώνεις σ'έναν και μόνο σκοπό: την επιτυχία στις πανελλήνιες. Γιατί από αυτές κρίνεται όλη σου η ζωή ή του-

λάχιστον έτσι σου είπανε. Και σαν να μην έφταναν όλα αυτά έχεις και την οικογένεια σου να σε πιέζει να περάσεις σε μια "καλή" σχολή αφού πληρώνει αδρά για αυτή την πολυπόθητη επιτυχία στις πανελλήνιες και προφανώς έχει από σένα υψηλές απαιτήσεις.

Αφού λοιπόν περάσεις στην πολυπόθητη σχολή και νομίζεις ότι τα βάσανά σου τελείωσαν αντιλαμβάνεσαι ότι όχι μόνο δεν τελείωσαν αλλά αντιθέτως, μόλις τώρα αρχίζουν. Γιατί όλα όσα λέγονται περι ξέγνοιαστης φοιτητικής ζωής είναι ένας μύθος, ειδικά αν είσαι κι εργαζόμενος. Πέρα από τις 4 ώρες μάθημα τουλάχιστον που έχεις κάθε μέρα, έχεις να αντιμετωπίσεις το άγχος των εργασιών, των προόδων και των εξεταστικών και φυσικά τον καθημερινό "βιασμό" της δουλειάς.

Όταν λοιπόν με το καλό πάρεις το πτυχίο, συνειδητοποιείς ότι ούτε αυτό είναι αρκετό στην αγορά εργασίας, γι'αυτό σκέφτεσαι να κάνεις κι ένα μεταπτυχιακό (ίσως και 2) μήπως και εξα-

σφαλίσεις δουλειά στο αντικείμενο των σπουδών σου. Το άγχος παρατείνεται κι όταν επιτέλους καταφέρεις να βρεις τη δουλειά που τόσο πολύ ήθε-

λες, εξακολουθείς να είσαι στο ίδιο έργο θεατής. Σ' αυτό το έργο ο πρωταγωνιστής είσαι εσύ, οι χαρακτήρες αλλάζουν, οι ρόλοι, όμως, παραμένουν ίδιοι. Στη θέση του καθηγητή είναι τώρα το αφεντικό και εσύ από μαθητής που τρέχει είσαι φοιτητής που συνεχίζει να τρέχει και τώρα είσαι εργαζόμενος που κάνει μαραθώνιο. Το εξαντλητικό ωράριο δεν σου αφήνει χρόνο για τον εαυτό σου, αλλά ούτε χρήματα στην τσέπη σου αφού οι μισθοί είναι φειδωλοί, τα επιδόματα και όσα δικαιούσαι ανύπαρκτα. Αυτά βέβαια συμβαίνουν όταν έχεις τελειώσει το σχολείο, γιατί πολλοί δεν καταφέρνουν ή δεν θέλουν να το τελειώσουν. Οι γονείς τους δεν έχουν λεφτά για φροντιστήρια και ιδιαίτερα, γι' αυτό και αναγκάζονται να δουλέψουν από τα 12 κι έτσι γι' αυτούς το όνειρο του πανεπιστημίου είναι ανύπαρκτο αφού προέχει η ανάγκη της επιβίωσης και μετά της μόρφωσης. Αυτή είναι εν συντομία η ζωή στην οποία καθημερινά δέχεσαι βία και καταπίεση απ' ότιδήποτε μπορεί να την παράγει: σχολείο, οικογένεια, σχολή, δουλειά.

Βία είναι να ξυπνάς καθημερινά χαράματα και να νιώθεις τον οργανισμό σου στο τέλος της μέρας να καταρρέει από την κούραση, να προσπαθείς ν' αναπτύξεις προσωπικές σχέσεις και ο ανταγωνισμός να σφηνώνεται παντού, να περιμένεις στην ουρά της εφορίας και να σκέφτεσαι πόσες δουλειές έχεις να κάνεις στο σπίτι, βία είναι τα δάνεια, τα ενοίκια, οι λογαριασμοί. Βία είναι οι φωνές του αφεντικού, οι μπάτσοι που αστυνομεύουν τη ζωή σου, οι κάμερες, ο ρατσισμός που δέχεσαι, βία είναι ο διαχωρισμός των δύο φύλων, βία είναι οι κυβερνήσεις, οι εξεταστικές, τα διαγωνίσματα, ο στρατός. Βία είναι η αποπνικτική ατμόσφαιρα της πόλης, βία είναι η παιδική εργασία. Βία είναι οτιδήποτε σε καταπιέζει και θες να αποτινάξεις από πάνω σου, να το φτύσεις, να το

καταστρέψεις.

Αυτή λοιπόν η βία που δέχεσαι καθημερινά, είτε ψυχική είτε σωματική, μετατρέπεται σε συσσωρευμένη οργή που σε διάφορες εκφάνσεις της ζωής σου σε οδηγεί σε βίαιες πράξεις. Το Δεκέμβρη χιλιάδες κόσμος βρέθηκε στο δρόμο με επιθετικές διαθέσεις, κάτι που ήταν πρωτόγνωρο για πολλούς από αυτούς. Σπάστηκαν και λεηλατήθηκαν καταστήματα, καταστράφηκαν Α.Τ., τράπεζες, ό,τι βλέπουμε κάθε μέρα στο δρόμο και ενδόμυχα θέλουμε να το καταστρέψουμε αλλά δε μπορούμε. Τουλάχιστον κάποιοι από εμάς. Ολα εκείνα τα καταστήματα (π.χ. H&M) που κερδίζουν τεράστια ποσά, δίνουν ψίχουλα στους εργαζόμενους και αποτελούν τους σύγχρονους ναούς της κατανάλωσης των αστικών κέντρων (όπου τα εμπορεύματα είναι τα υποκατάστατα της ζωής μας), τα Α.Τ. τα οποία αποτελούν σύγχρονα κολαστήρια για μετανάστες και για όσους δεν είναι ευνοημένοι κοινωνικά και ταξικά, οι τράπεζες που όταν τις βλέπεις σου θυμίζουν τη δόση του δανείου και τις ελάχιστες καταθέσεις σου, εκείνες τις μέρες δέχτηκαν την οργή του κόσμου. Τον Δεκέμβρη έγιναν όλα τα παραπάνω κι άλλα τόσα που κανείς δεν μπορούσε να φανταστεί ότι θα συμβούν. Κανείς δεν μπορούσε να φανταστεί ότι οι γιαγιάδες θα πετάνε γλάστρες απ' τα μπαλκόνια στους μπάτσους, κανείς δεν φανταζόταν ότι στα οδοφράγματα πατέρας και γιος θα πετάνε πέτρες δίπλα δίπλα, ότι η Αθήνα και άλλα αστικά κέντρα θα θυμίζουν πεδίο μάχης. Ολα όσα διαδραματίστηκαν τις μέρες του Δεκέμβρη ήταν λίγα μπροστά σ' αυτά που συμβαίνουν καθημερινά και πιέ-

ζουν το έμβολο προς τα κάτω. Και όλα αυτά γιατί η καθημερινή άσκηση και αποδοχή της βίας την έχει καταστήσει συνήθεια από την οποία δύσκολα ξεφεύγεις ή συνειδητοποιείς.

Δεν πρέπει ωστόσο να παραβλέπουμε ότι η βία έχει πολλά πρόσωπα και πτυχές. Υπάρχει η

θεσμική βία που θεωρείται αναπόφευκτη, του στυλ "έτσι έχουν τα πράγματα". Τι κι αν σε γαμάνε στη δουλειά, σου αφαιρούν την παιδικότητά σου στο σχολείο, νιώθεις ένοχος για την διαφορετικότητά σου, έτσι έχουν τα πράγματα. Εκτός όμως από την θεσμική βία, υπάρχει επίσης η νόμιμη και η παράνομη βία. Η βία την οποία αποδέχεται η κοινωνία και αυτή που αποδοκιμάζει. Οι ξυλοδαρμοί από τους μπάτσους θεωρούνται νόμιμη βία και είναι περισσότερο αποδεκτή από τις τρομοκρατικές ενέργειες (όπως χαρακτηρίζονται από τα ΜΜΕ), οι οποίες στρέφονται εναντί-

ον κρατικών και καπιταλιστικών στόχων. Νόμιμη βία θεωρήθηκε η βία των μπάτσων προκειμένου να καταστείλουν το εξεγερτικό κλίμα του Δεκέμβρη. Παράνομη και κατακριτέα θεωρήθηκε η βία που εκφράστηκε από πολλά κομμάτια της πορείας (07/12), εναντίον των μπάτσων και όλων των μπατσοκρατούμενων χώρων. Η βία λοιπόν με τα πολλά πρόσωπά της, όπως αναφέραμε παραπάνω, δεν είναι τίποτε άλλο παρά η καθημερινότητά μας. Ολο αυτό που διαχύθηκε στους δρόμους τον Δεκέμβρη κινείτο στη σφαίρα της αντι-βίας. Η δολοφονία ενός 15χρονου από έναν μπάτσο στα Εξάρχεια ήταν η αφορμή που έκανε τον κόσμο να ξεσηκωθεί και ν'αφήσει τη σιγουριά και την θαλπωρή του σπιτιού του. Τον μετέτρεψε από θύμα σε θύτη, ικανό για μια φορά να πάρει την κατάσταση στα χέρια του και να ορίσει τη μοίρα του.

Τα ΜΜΕ έσπευσαν να διαχειριστούν την κατάσταση χαρακτηρίζοντας τα επεισόδια ως "τυφλή έκρηξη βίας". Δε μας εκπλήσσει καθόλου η στάση τους, εξάλλου αυτός είναι και ο ρόλος τους, να στηρίζουν την εκάστοτε εξουσία δρώντας κατασταλτικά σε κάθε μορφή εναντίωσης, αντίδρασης & αντίστασης. Η βία όμως που ασκεί αυτός που κατέχει την εξουσία δεν μπορεί να συγκριθεί με την αντίδραση αυτού που τη δέχεται. Το σύνολο των τρόπων αντίδρασης & αντίστασης που χρη-

σιμοποιεί κάποιος/οι για να αντιταχθεί/ουν στις μορφές καταπίεσης που υφίσταται/νται ονομάζεται αντι-βία. Όμως η αντι-βία δεν είναι κάτι προκαθορισμένο και απτό αλλά κάτι που καθορίζεται από τους συσχετισμούς δυνάμεων που βιώνουμε την κάθε εποχή. Άλλη βαρύτητα έχει μια απεργία, μια κατάληψη στην εποχή μας και άλλη στην εποχή της χούντας. Έτσι λοιπόν η επίθεση σε τμήματα, σε τράπεζες και καταστήματα, σε στόχους δηλαδή που αποτελούν τους στυλοβάτες του σύγχρονου καπιταλιστικού συστήματος, πώς αλλιώς θα μπορούσε να χαρακτηριστεί, αν όχι μια πράξη αντι-βίας; Όλοι οι παραπάνω στόχοι χρησιμοποιούν τη βία σε καθημερινή βάση με "νόμιμο" τρόπο σε τέτοιο βαθμό, που πλέον θεωρείται φυσιολογικό. Η βία αυτή έχει αποδέκτες εμάς, όπως είπαμε και παραπάνω. Γιατί λοιπόν θεωρήθηκε κατακριτέα η επίθεση του κόσμου σ' αυτούς τους στόχους;

Όλα όσα διαδραματίστηκαν εκείνες τις μέρες ήταν μια επιστροφή συσσωρευμένης οργής που είχαν κάποιος από μας μέσα τους. Το να επιτίθεσαι με κάθε τρόπο σε έναν μπάτσο-δολοφόνο για μας είναι αντι-βία και όχι βία. Μπορεί εκείνες οι μέρες να πέρασαν αλλά θα υπάρξουν κι άλλες όπως επίσης θα υπάρξουν κι άλλα "μεμονωμένα" περιστατικά... Όμως θα υπάρξουμε κι εμείς. Θα μεγαλώσουμε όσα δεκ-έμβρυα γεννήθηκαν τότε... Θα ξαναβρεθούμε στο δρόμο μαζί με όποιον είναι πρόθυμος να διώξει από πάνω του ό, τι του έχουν φορτώσει, να τους χαρίσει λίγη ελάχιστη βία από αυτή που μας δώρισαν από μικροί.

"Γνωρίζω ότι δεν τους υπολογίζετε γιατί η Αυλή είναι οπλισμένη· σας ικετεύω όμως να μου επιτρέψετε να σας αναφέρω ότι πρέπει να τους υπολογίζετε πολύ, κάθε φορά που οι ίδιοι θεωρούν ότι είναι το παν. Να σε ποιο σημείο βρίσκονται: κι' αυτοί αρχίζουν να μην υπολογίζουν τα στρατεύματά σας γιατί το κακό είναι ότι η δύναμή τους υπάρχει μέσα στη φαντασία τους· και μπορεί να ειπωθεί με απόλυτη σιγουριά ότι, εν αντιθέσει προς όλα τα άλλα είδη ισχύος, όταν φτάσουν σ' ένα ορισμένο σημείο, μπορούν να κάνουν ότι νομίζουν ότι μπορούν να κάνουν."

Καρδινάλιος του Ρετζ

Οι μαθητές τα κάνουν άνω κάτω στον Πειραιά (ασφαλίτικα και περπολικά)

Σχεδόν όλα τα σχολεία της Αττικής έχουν καταληφθεί από μαθητές, ενώ στις γειτονιές πολλών πόλεων της Αθήνας ακολουθούν αυθόρμητες πορείες που επιτίθενται σε αστυνομικά τμήματα (Βούλα, Ηλιούπολη, Κηφισιά, Πειραιάς, Ν. Σμύρνη, Αιγάλεω, Κολωνάκι, Ν. Ερυθραία, Γαλάτσι, Εξάρχεια, Κορυδαλλός, Πατήσια). Επίσης πέτρες ρίχνουν οι μαθητές έξω από το σπίτι του Υπουργού Παιδείας, Στυλιανίδη. Την ίδια μέρα είχε προγραμματιστεί πορεία στις 18:00, με χώρο προσυγκέντρωσης τα Προπύλαια. Χιλιάδες κόσμου είχαν κατακλύσει τον χώρο, αρκετή ώρα πριν την έναρξη της πορείας. Οι μπάτσοι θέλοντας να τρομοκρατήσουν και να καταστείλουν, προβαίνουν σε συλλήψεις 4 μαθητών που κατευθύνονταν προς το κέντρο. Ηδη κατά την προσυγκέντρωση αρχίζουν οι επιθέσεις σε κρατικούς και καπιταλιστικούς στόχους, που συνεχίζονται καθόλη την διάρκεια της πορείας με την αποδοχή και την επικρότηση του κόσμου. Το κέντρο,

χωρίς υπερβολές, γίνεται παρανάλωμα και όσο περνάει η ώρα αυξάνεται και ο αριθμός των ατόμων που συμμετέχουν στα επεισόδια, αριθμώντας δεκάδες χιλιάδες, στη μέση της πορείας. Φτάνοντας στην Ομόνοια οι ορδές των εξαγριωμένων διαδηλωτών καίνε το κτίριο της Εθνικής Τράπεζας και λεηλατούν γνωστό φασιστομάγαζο της περιοχής. Στη Σταδίου το υπουργείο οικονομικών δέχεται επίθεση με μολότοφ και με τα σπασίματα να συνεχίζονται και τους μπάτσους να δέχονται καταϊγισμό από πέτρες και ό,τι άλλο μπορεί να φανταστεί κανείς, η πορεία φτάνει στο Σύνταγμα. Εκεί επιτίθεται στις διμοιρίες που είναι παρατεταγμένες κατά μήκος της Βουλής, ενώ παράλληλα ένα άλλο κομμάτι του κόσμου παρέδιδε στις φλόγες το τόσο φημισμένο και λαμπερό δέντρο του δημάρχου της πόλης. Η πορεία σπάει σε διάφορα σημεία της με αποτέλεσμα άλλα κομμάτια της να κατεβαίνουν τη Συγγρού και άλλα να κατευθύνονται προς το Κολωνάκι (όπου καίνονται πολυτελή αυτοκίνητα), ενώ ένα μέρος της προχωράει σε κατάληψη της πρυτανείας στα Προπύλαια, βρίσκοντας έτσι καταφύγιο από τους μπάτσους, οι οποίοι δεν δίστασαν να χρησιμοποιήσουν μέχρι και πλαστικές σφαίρες εναντίον των διαδηλωτών. Το γεγονός ότι πολλές από τις στάσεις του μετρό ήταν κλειστές κατά τη διάρκεια της πορείας καθιστά σαφές ότι οι μπάτσοι δεν ήθελαν ν'αφήσουν καμία έξοδο διαφυγής στους διαδηλωτές. Κάτι που φαίνεται επίσης και από τις εκατοντάδες προσαγωγές και συλλήψεις που έγιναν εκείνο το βράδυ. Συγκρούσεις και πορείες όμως είχαμε και σ'άλλα σημεία του ελλαδικού χώρου όπως για παράδειγμα στη Θεσσαλονίκη όπου καταστράφηκαν τράπεζες και πραγματοποιήθηκε επίθεση με μολότοφ στο Α.Τ. Συκεών, στην Κέρκυρα και την Πάτρα όπου πραγματοποιήθηκαν μαθητικές πορείες που επιτέθηκαν στο Α.Τ. Σαρόκου και στο Α.Τ. Αιγίου αντίστοιχα, στο κέντρο της Λάρισας και του Ηρακλείου όπου σπάστηκαν όλες οι τράπεζες και διαδραματίστηκαν πολύωρες οδομαχίες, στη Φλώρινα όπου ύστερα από πολύ καιρό πραγματοποιήθηκε πορεία και φωνάχτηκαν συνθήματα στο Α.Τ. της πόλης, καθώς και στη Νάξο όπου ήταν δυναμική η συμμετοχή των μαθητών στην πορεία που κατέληξε στο Α.Τ. του νησιού.

Οι μαθητές ως πυροκροτητές της εξέγερσης

Μετά την εν ψυχρώ δολοφονία του 15χρονου Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου το βράδυ της 6ης Δεκεμβρίου, ένα κύμα οργής εξαπλώθηκε σε ολόκληρη τη χώρα. Κάθε καταπιεσμένο κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας μαθητές, φοιτητές, μετανάστες, χαμηλόμισθοι και μη εργαζόμενοι, άνεργοι ξεχύθηκαν στους δρόμους εναντίον στο όπλο που τους σηματοδεύει καθημερινά. Οι μαθητές οι οποίοι δέχονται τη βία καθημερινά, αυτή τη φορά δεν αρκέ-

στηκαν στη σιωπή. Μπορεί για το κράτος η δολοφονία του Αλέξανδρου να ήταν μια ακόμα δολοφονία στην υπάρχουσα μεγάλη λίστα, για τους μαθητές όμως ήταν η αφορμή να εξεγερθούν, βγαίνοντας από τον καταπιεστικό και ψυχρό κόσμο της καθημερινότητάς τους.

Αυτή η καθημερινότητα που βιώνουν οι μαθητές έπαιξε σημαντικό ρόλο στην αντίδραση τους. Οι ζωές τους είναι προδιαγεγραμμένες σύμφωνα με τα καταπιεστικά και

εξουσιαστικά πρότυπα του σχολείου, όπου η σχολική χρονιά είναι ένας μαραθώνιος βαθμοθηρίας και ο καλός μαθητής είναι απλός παρατηρητής της αυθεντίας του δασκάλου και άριστος παπαγάλος στείρων και τυποποιημένων γνώσεων. Οι

απουσίες, ο διαχωρισμός καλών και κακών μαθητών, τα κάγκελα, το ποινολόγιο, ο διευθυντής, η προσευχή, η συστοιχία, η πειθαρχία, η θρησκεία, τα εθνικά σύμβολα, οι σύλλογος γονέων και κηδεμόνων, η αξιολόγηση συμπληρώνουν ιδανικά την εικόνα του σχολείου-φυλακής. Και ξαφνικά όταν έρχεται η ώρα των πανελληνίων αναγκάζεσαι να μεγαλώσεις γρήγορα, πρέπει να πάρεις αποφάσεις για τη ζωή σου, πρέπει να σπουδάσεις στο πανεπιστήμιο, πρέπει να μετατραπείς σε μια καλή παραγωγική μηχανή. Και φυσικά πρέπει να ανταποκριθείς στις προσδοκίες της οικογένειας σου που προσπαθεί να πραγματοποιήσει μέσα από εσένα τις χαμένες και απραγματοποίητες φιλοδοξίες της. Ενα διαγώνισμα κρίνει την υπόλοιπη ζωή σου, όπου είτε πετύχεις, δηλαδή θα περάσεις σε μια "καλή σχολή", είτε θα αποτύχεις. Το αποτέλεσμα παρουσιάζεται ως η εκπλήρωση όλων των ονείρων σου και το ζενίθ του κόπου σου, τον οποίο θα ακολουθήσει η περίφημη φοιτητική ζωή.

Ωστόσο οι μαθητές βιώνουν την καταπίεση και τον ανταγωνισμό όχι μόνο στα πλαίσια του σχολείου, αλλά και έξω από αυτά. Οι συνθήκες ζωής στις σύγχρονες τερατουπόλεις αποξενώνουν τους ανθρώπους, δημιουργώντας σχέσεις απρόσωπες. Οι πολυκατοικίες κλουβιά στερούν την εκφραστικότητα και τη δημιουργικότητα των παιδιών περιορίζοντάς τα στην οθόνη του ηλεκτρονικού υπολογιστή απ'όπου προσπαθούν να δημιουργήσουν πλαστές και μη άμεσες προσωπικές σχέσεις. Ο ηλεκτρονικός υπολογιστής, το internet, η τηλεόραση, τα ηλεκτρονικά παιχνίδια αποτελούν τα τέλεια υποκατάστατα της πραγματικής ζωής. Αλλωστε όταν δεν έχεις δική σου ζωή, όταν εργάζεσαι όλη μέρα, όταν η διαδρομή σχολείο-φροντιστήριο αποτελεί την καθημερινότητα σου, ταυτίζεσαι με τις ζωές των άλλων. Ετσι, μέσα από μια πληθώρα τηλεοπτικών σειρών και reality παιχνιδιών, ζεις τη ζωή κάποιου άλλου. Εξάλλου βασικό χαρακτηριστικό αυτών των προγραμμάτων είναι η προβολή ατόμων διαφορετικών ηλικιών, διαφορετικών χαρακτήρων, έτσι ώστε να μπορεί

κάθε τηλεθεατής να ταυτιστεί μαζί τους.

Η επιμόρφωση σου ωστόσο δε σταματά εκεί. Τα ΜΜΕ, το σχολείο, η οικογένεια, το ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον φροντίζουν για τη διαμόρφωσή σου σε ένα καλό και φιλήσυχο πολίτη. Πολίτη με συγκεκριμένα χαρακτηριστικά ενός lifestyle το οποίο έχει στόχο τον υλικό ευδαιμονισμό. Πρέπει να συχνάξεις σε συγκεκριμένα μέρη, να ντύνεσαι με συγκεκριμένο τρόπο, να αγοράζεις πράγματα που δεν σου αρέσουν για να εντυπωσι-

άσεις ανθρώπους που δεν συμπαθείς.

Όλα αυτά ήταν κάτι παραπάνω από αρκετά για να πυροδοτήσουν το κλίμα των επόμενων ημερών του Δεκέμβρη. Από τη Δευτέρα οι μαθητές σήμαναν την εξέγερση κλείνοντας τα σχολεία και κάνοντας επιθέσεις σε αστυνομικά τμήματα. Ουσιαστικά εκείνοι ήταν που έδωσαν το έναυσμα στον υπόλοιπο κόσμο να βγει στο δρόμο και δυσκόλεψαν την στάση των ΜΜΕ. Οι μαθητές αποτέλεσαν καθοριστικό παράγοντα για την εξέγερση μόνο και μόνο από τη συνεχή ενημέρωση των επιθέσεων που έκαναν. Κινήθηκαν αυθόρμητα, χωρίς καμία πολιτική καθοδήγηση όπως παλαιότερα συνέβαινε (π.χ με το ΚΚΕ). Εξάλλου η ταύτιση των κομμάτων με την έννοια της πολιτικής έχει απαξιωθεί τόσο πολύ στα μάτια των νέων, ώστε δεν κεντρίζει πλέον το ενδιαφέρον. Οι μύθοι για τα κόμματα είχαν καταρρεύσει για εκείνους προ πολλού. Οι μαθητές είχαν διαπιστώσει ότι τα κομματόσκυλα που βομβαρδίζουν τα σχολεία σε καμία περίπτωση δεν είναι καλοθελητές, αλλά διψασμένοι ψηφοθήρες και καθοδηγητές.

Πέρα από τη συνεχή παρουσία τους στο δρόμο και στις καταλήψεις, οι μαθητές μετέφεραν το ζήτημα προς προβληματισμό και στα σπίτια, στις οικογένειες τους, έτσι τα πεδία της κοινωνικής απεύθυνσης που θίχτηκαν αυτόματα αυξήθη-

καν. Ακόμα και η κοινωνία που έβλεπε την επιθετικότητα των μαθητών μέσα από τις αστικές φυλάδες και τα ΜΜΕ, δυσκολεύτηκε να λογοκρίνει τους 15χρονους ταυτίζοντας τους με "αναρχικά στοιχεία" (καθώς ήταν ξέσπασμα οργής). Η σαπίλα των ΜΜΕ και η άγρια καταστολή έγιναν αντιληπτές στους μαθητές μέσα από την συνεχή παρουσία τους στους δρόμους. Τα ΜΜΕ βαφτίζουν τρομοκράτη όποιον εκδηλώνει απλά την οργή και την αντίδραση του στην πειθαρχημένη ροή των πραγμάτων. Μέσα από το καθημερινό ξύλο στις πορείες και τις αδικαιολόγητες προσαγωγές οι μαθητές απέκτησαν εχθρική στάση για τους μπάτσους. Κάτι που έγινε αντιληπτό από την πτώση των μπατατικών και στρατιωτικών σχολών που ήταν κατακόρυφη στις φετινές βάσεις των πανελλαδικών.

Ο Δεκέμβρης ωστόσο πέρασε. Πραγματοποιήθηκαν συλλήψεις μαθητών στο Ηράκλειο, στα Τρίκαλα, την Αθήνα, το Βόλο, τη Ζάκυνθο, την Θεσσαλονίκη, την Καστοριά, το Ρέθυμνο, τη Ρόδο με αποκορύφωμα την Λάρισα όπου κατηγορήθηκαν σύμφωνα με τρομονόμο. Οι κατηγορίες ήταν πλημμελήματα και κακουργήματα ενώ σε κάποιες περιπτώσεις κατατέθηκαν μηνύσεις και στους γο-

νείς για παραμέληση ανηλίκου. Ολοι αφέθηκαν ελεύθεροι, οι περισσότεροι με περιοριστικούς όρους. Και έτσι οι μαθητές γύρισαν στα θρανία τους και η κανονικότητα βρήκε φαινομενικά τη ροή της. Μετά τις πρώτες ημέρες στα σχολεία, υπήρχε "γραμμή" να μην κάνουν μαθήματα και να αφήνουν τα παιδιά ελεύθερα (πχ να παίζουν), έτσι ώστε να μην φύγουν από το χώρο του σχολείου. Αυτή την φορά πέρα από τις ποινές και τις απειλές επιστράτευσαν κάθε διαθέσιμο μέσο για να τους συγκρατήσουν. Παρόλ' αυτά η δυναμική των μαθητών και οι αυθόρμητες καταλήψεις σε τοπικό και κεντρικό επίπεδο ήταν ένα άσχημο ξέσπασμα για την εξουσία αποδεικνύοντας πως η χαρακτηριζόμενη ως αδιάφορη γενιά του facebook και των emo (όπως ήθελαν να την αποκαλούν) είναι εδώ για να διεκδικήσει όχι κάτι συγκεκριμένο, αλλά για να απαιτήσει τα πάντα.

Το πρωί γίνεται η κηδεία του Αλέξη, οπού το κράτος φανερώνει για άλλη μια φορά το θράσος και τη βαρβαρότητα του με την παρουσία αστυνομικών δυνάμεων, 2 στενά δίπλα στο νεκροταφείο και τη γύρω περιοχή (Π.Φάληρο). Κατά βάση μαθητές, και λοιποί διαδηλωτές ξεχύνονται στα στενά και προσπαθούν να απωθήσουν τους μπάτσους. Τις οδομαχίες υποστηρίζουν και οι κάτοικοι φωνάζοντας συνθήματα κατά των μπάτσων, ενώ πολλές φορές προσπαθούσαν να τραβήξουν από τα χέρια τους τα παιδιά που είχαν συλλάβει. Μέσα σε αυτό το κλίμα σύγκρουσης, ομάδες Ζητάδων ενισχύουν το κλίμα τρομοκρατίας πυροβολώντας στον αέρα 15 φορές. Προκλητική ήταν και η απολογία των εκτελεστών που πυροβόλησαν το θύμα ακόμα μια φορά. "Όλα δυστυχώς είναι μια παρεξήγηση", λέει ο συνήγορός τους. "Όλοι στους δρόμους χωρίς παρεξήγηση", προτρέπει αφίσα της κατάληψης ΑΣΟΕΕ. Παράλληλα στο Σύνταγμα έχουν ήδη συγκεντρωθεί μαθητές οι οποίοι συγκρούονται με τα ΜΑΤ. 1η φορά μέσα στα γεγονότα του Δεκέμβρη γίνεται καταπάτηση του ασύλου και ρήψη δακρυγόνων στα ΕΜΜΕ, όπου είχαν βρει καταφύγιο πολλοί διαδηλωτές. Στην Πάτρα, με πρόσχημα δήθεν δημιουργηθείσες ή επικείμενες φθορές σε μικρομάγαζα, τοπικοί και όχι μόνο πυρήνες ακροδεξιών οργανώσεων, περί τους 50 στον αριθμό, πήραν τα όπλα (κλομπς, ρόπαλα κλπ.) και συνέδραμαν στο έργο των δυνάμεων καταστολής συγκρούμενοι με διαδηλωτές, γεγονός που αποτέλεσε σημείο αναφοράς και για διάφορους μελλοντικούς μμητές της Πάτρας. Τις ψευδείς αναφορές των ΜΜΕ ότι οι προαναφερθέντες φασίστες ήταν απλοί "καταστηματάρχες" που "προσάτρευαν τις περιουσίες τους", ήρθε να διαψεύσει ακόμα ο δήμαρχος Α. Φούρας που δήλωσε σε τηλεοπτικό σταθμό ότι τις ταραχές προκάλεσαν "50 ακροδεξιόι με κλομπς και όχι καταστηματάρχες". Την εν λόγω δήλωση επιβεβαίωσαν αναφορές που έλεγαν ότι ανάμεσα στους "αγανακτισμένους πολίτες" αναγνωρίστηκαν οι Σπίνος και Καλαμπόκας (γνωστοί από την υπόθεση της δολοφονίας Τεμπονέρα), καθώς και δηλώσεις καταστηματάρχη στο ΜΕΓΑ, ο οποίος διέψευσε την ύπαρξη φθορών σε μικρομάγαζα. Την ίδια μέρα στην Αθήνα και συγκεκριμένα στην πλατεία Βικτωρίας, πλήθος "ευσυνείδητων" πολιτών παρεμποδίζει μετανάστη ο οποίος προσπαθεί να αρπάξει κάποιο εμπόρευμα από κατάστημα γνωστής αλυσίδας ηλεκτρονικών ειδών. Στη συνέχεια, παρότι έχει ήδη συλληφθεί από μπάτσους που κατέφθασαν στο σημείο, ο όχλος των "ευσυνείδητων" ηλιθίων τον προπηλακίζει χτυπώντας τον με μανία. Οι δράσεις αλληλεγγύης, έχουν ήδη ξεκινήσει. Οι κρατούμενοι σε 23 φυλακές της χώρας κάνουν αποχή συσσιτίου σε ένδειξη πένθους. Από την επόμενη μέρα πραγματοποιούνται κινησεις αλληλεγγύης στην εξέγερση σε διάφορες πόλεις του εξωτερικού (Αργεντινή, Μεξικό, Αυστραλία, Μ. Βρετανία, Ισπανία, Γαλλία, Γερμανία κ.α.) με διαδηλώσεις, καταλήψεις σε πρεσβείες και επιθέσεις σε αστυνομικά τμήματα, περιπολικά και καπιταλιστικούς στόχους.

Σχετικά με τη δράση των παρακρατικών κατά τη διάρκεια της εξέγερσης

Φυσικά, θα ήταν αστείο να πούμε ότι μας εκπλήσσει η εμφάνιση των παρακρατικών στο πλευρό της αστυνομίας. Ειδικά τη στιγμή που τα ΜΜΕ και ο Παυλόπουλος, εμμέσως πλην σαφώς καλούσαν τους πολίτες να λάβουν δράση, αφού η αστυνομία ήταν "αμυνόμενη". Ετσι είδαμε, στην Πάτρα για παράδειγμα, "απλούς πολίτες" να φέρνουν βόλτες με τα πτυσσόμενα κλομπ στο χέρι (όλοι οι πολίτες έχουν). Όπως το "95 πίσω από τα ΜΑΤ έριχναν πέτρες ως αγανακτισμένοι πολίτες, όπως έκαναν επιθέσεις σε μαθη-

τικές και φοιτητικές καταλήψεις, έτσι και το Δεκέμβρη, οι παρακρατικοί χτυπούσαν με τη δικαιολογία του εξοργισμένου πολίτη. Ειδικά στην Πάτρα, φημολογείται ότι είχαν καλεστεί "πολίτες" και από άλλες περιοχές (Καλαμάτα, Αμαλιάδα). Επίσης έχουμε το φαινόμενο όπου σε άλλες επαρχιακές πόλεις, όπως το Ηράκλειο Κρήτης, μπάτσοι και ασφαλίτες αναλαμβάνουν να στρέψουν τους καταστηματάρχες εναντίον των διαδηλωτών με τις γνωστές "πληροφορίες" για τις ορδές των αναρχικών που θα καταφτάσουν από άλλες πόλεις για να κάψουν τις περιουσίες τους. Το αποτέλεσμα ήταν, αφού βρίσκονταν σε ανώφελη επιφυλακή για αρκετές ώρες οι καταστηματάρχες, να στραφούν εν τέλει εναντίον των μπάτσων θεωρώντας τους υπεύθυνους για τον ξεσηκωμό τους με τις ανυπόστατες φήμες. Ενα ακόμα παράδειγμα δράσης παρακρατικών έχουμε στο Χαλάνδρι στις 15/12 όπου έχουμε την πρώτη απτή απόδειξη για τη συμμετοχή ανθρώπων της νύχτας, στην προσπάθεια για καταστολή της εξέγερσης όπου 3 μπράβοι, ένας εκ των οποίων οπλισμέ-

ασφαλίτης μιλάει με τα ΜΑΤ

νος με περίστροφο και ρόπαλο, επιτίθενται εναντίον των καταληψιών του ΚΕΠ, τραυματίζοντας έναν εξ' αυτών.

Φυσικά, το να ισχυριστούμε πως όλες τις επιθέσεις τις πραγματοποίησαν μέλη της χρυσής αυγής ή άλλοι φασίστες- παρακρατικοί, θα ήταν ψέμα. Σε περιόδους εξέγερσης, όπως αυτή του Δεκέμβρη, η πόλωση του κλίματος είναι όχι μόνο αναπόφευκτη, όχι μόνο θεμιτή, αλλά είναι και η ίδια η απόδειξη της ύπαρξης της εξέγερσης. Δεν τρέφουμε αυταπάτες όπως άλλοι, ότι όλη η κοινωνία θα στραφεί υπέρ μας και μετά θα γίνει μια εξέγερση ή επανάσταση. Ούτε ξεγράψουμε όμως την κοινωνία - η οποία μόνο ομοιογενής δεν είναι. Αυτό που λέμε, είναι πως κανείς δε μπορεί να προβλέψει το πότε θα γίνει μια εξέγερση. Η εξέγερση, είναι αυτή που θα κόψει στη μέση το φαντασιακό σκοινί της ομοιογένειας της κοινωνίας και θα καλέσει άπαντες να πάρουν θέση. Είναι η στιγμή που η πλασματική ουδετερότητα ξεγυμνώνεται και η απάθεια εξοστρακίζεται. Φυσικά, όλα τα παραπάνω εξαρτώνται από τη διάρκεια, την ένταση και την κλιμάκωση μιας εξέγερσης.

Το Δεκέμβρη, η πόλωση δεν έφτασε τα όρια της. Τα ΜΜΕ, μετά την παγωμάρα των πρώτων ημερών, προσπάθησαν να δημιουργήσουν μια τεχνητή πόλωση, διαφορετική από τη φυσική πόλωση που δημιουργεί μια εξέγερση. Βασιζόμενα στην ηθική, η οποία είναι ένα από τα πιο σθεναρά αντανakλαστικά μιας κοινωνίας, εκμεταλλεζόμενα την άγνοια των πολιτών για τα πραγματικά αίτια της εξέγερσης και προβάλλοντας το ψέμα σαν πραγματικότητα, τα ΜΜΕ κατασκεύασαν το δικό τους δίπολο. Αυτό που θα συγκρατούσε την ένταση και θα οδηγούσε στην αποκλιμάκωση της εξέγερσης. Ετσι λοιπόν, δημιουργήθηκε η εικόνα μιας αναίτιας και ανεξέλεγκτης καταστροφής, λες και έκανε επιδρομή ο Τζέγκις Χαν. Επίσης, βασιζόμενα στην ηθική ενάντια στην κλοπή σαν έννοια, δημιούργησαν μια εικόνα η οποία βασιζόμενη στον τρόπο, προμήνυε ότι "ναι μεν καταστήματα όπως ο Γερμανός, δεν είναι ιδιοκτησία οποιουδήποτε, αλλά η κατάσταση είναι τόσο ανε-

ξέλεγκτη που στο τέλος ίσως μας ληστέψουν και τα σπίτια".

Δεν είναι σκοπός μας να δικαιολογήσουμε την κοινωνία, λέγοντας πως η καλή κοινωνία ξεγελάστηκε από τα κακά ΜΜΕ. Αυτό που πρέπει να γίνει κατανοητό όμως, είναι ότι όπως είπαμε και παραπάνω, το Δεκέμβρη δεν υπήρξε μόνο το φυσικό δίπολο που θέτει μια εξέγερση, αλλά και το τεχνητό που έθεσαν τα ΜΜΕ - κάτι που ήταν και είναι αναμενόμενο. Δίπολο το οποίο ώθησε πολίτες και καταστηματαρχες, να σηκωθούν από τον καναπέ τους και να κατέβουν στο δρόμο από την απέναντι πλευρά. Να επιτεθούν ενάντια σε αυτούς που τάσσονταν έμπρακτα υπέρ της εξέγερσης. Κάτι τέτοιο συνέβη και στη Λάρισα, όπου λίγες μέρες αργότερα (14/12) ο δήμαρχος Τζανακούλης (στέλεχος της Ν.Δ) απευθύνει δημόσια έκκληση για αυτοδικία των πολιτών - "όπως έκαναν στην Πάτρα" είπε χαρακτηριστικά. Στο πλευρό του τάσσεται ο πρόεδρος του Εμπορικού Συλλόγου Λάρισας και συνδικαλιστής του Πασόκ Τζίκας, ο οποίος υπογράμμισε τη ανάγκη να δημιουργηθούν "οι πυρήνες που θα προστάτευσουν τον πολιτισμό μας". Οπου πολιτισμός, προφανώς, για τον κ. Τζίκα είναι τα εμπορικά καταστήματα της πόλης, από τα οποία, σημειωτέον, δεν είχε πειραχτεί ούτε μια βιτρίνα, αφού στόχοι των διαδηλωτών αποτέλεσαν μόνο τράπεζες και κρατικά κτίρια, όπως αποδεικνύεται και από φωτογραφίες με αναρίθμητες τράπεζες ολοσχερώς κατεστραμμένες και τα διπλανά καταστήματα ανέγγιχτα. Μέσα σε αυτό το κλίμα, σημειώθηκε δημόσια διαπόμπευση - τραμπουκισμός φοιτήτριας από εξαγριωμένο πλήθος συνομιλητών του κ. Τζίκα, επειδή τόλμησε να αντικρούσει τις προτροπές του για αυτοδικία. Απάντηση στη δημιουργία κλίματος τρομοκρατίας και καταστολής έδωσαν διαδηλωτές που πραγματοποίησαν αφισοκόλληση στο μαγαζί του Τζίκα, φωνάζοντας συνθήματα.

Όπως σε περιόδους κινημάτων ή εξεγέρσεων, έτσι και το Δεκέμβρη, η εμφάνιση των παρακρατικών ως δεξί χέρι της εξουσίας, ήταν αναμενόμενη. Το Δεκέμβρη, εκτός από τους μπάτσους και τους παρακρατικούς, ρόλο στην αποκλιμάκωση της εξέγερσης έπαιξαν και τοπικοί φορείς (καταστηματαρχες, τοπικοί σύλλογοι) ή ασφαλίτες/παρακρατικοί υποδουόμενοι τοπικούς φορείς. Επειδή ο Δεκέμβρης ήταν μια πρωτόγνωρη κατάσταση, η καταστολή είχε και διαφορετικά πρόσωπα με αποτέλεσμα να είναι πιο δύσκολο να αποκρουστεί. Εμείς έχουμε να πούμε, ότι στο δίπολο που δημιουργείται, απέναντι από τον πόλο που συγκροτείται από τους προαναφερθέντες, θα είμαστε πάντα εμείς.

Ημέρα που η ΓΣΕΕ είχε καλέσει καιρό πριν σε Γενική Απεργία για τον προϋπολογισμό. Δρώντας εκτονωτικά για την εξέγερση (ύστερα από πιέσεις που δέχτηκε η ηγεσία της), η πορεία μετατρέπεται σε συγκέντρωση στο Σύνταγμα, ενώ παράλληλα υπάρχει πληθώρα καλεσμάτων από εργατικά σωματεία και φοιτητικούς συλλόγους σε διάφορα σημεία της Αθήνας. Εντύπωση προκάλεσε το γεγονός ότι η πορεία ξεκίνησε με μόλις 5 λεπτά καθυστέρηση σε σχέση με την ώρα που είχε καλεστεί, δείχνοντας τη διάθεση των εργατοπατέρων να βγει γρήγορα σε πέρας η υποχρέωσή τους πριν προλάβει να μαζευτεί περισσότερος κόσμος. Οι συγκεντρώσεις – πορείες είναι πολυπληθείς και καταλήγουν σε οδοφράγματα και συγκρούσεις στη Βουλή οι οποίες μετά γενικεύονται. Επίθεση έγινε στο ΑΤ Ζωγράφου από μπλοκ φοιτητών που κατέβαιναν στην πορεία, ενώ μαθητές επιτίθενται στο ΑΤ Πετρούπολης και γίνεται σπάζσιμο τραπεζών της περιοχής. Παράλληλα στα δικαστήρια της Ευελπίδων την ώρα που οι δολοφόνοι (Κορκονεάς, Σαραλιώτης) θα περνούσαν από ανακριτή, πραγματοποιείται επίθεση με "εξοστρακισμένες" μολότωφ από μεγάλο αριθμό ατόμων, την ίδια ώρα που ο συνήγορος τους, Αλέξης Κούγιας, δήλωνε επίσημα πως πρόκειται για εξοστρακισμό, κατηγορώντας επίσης τις πολιτικές παρατάξεις που μιλούσαν για δολοφονία. Την ίδια μέρα γίνονται πορείες και συγκρούσεις και στην υπόλοιπη Ελλάδα (Κιλκίς, Ηράκλειο, Χανιά, Καβάλα, Θεσσαλονίκη, Κομοτηνή, Ξάνθη, Ναύπλιο, Χίος, Σαντορίνη, Σάμος, Σέρρες, Σύρος, Καστοριά, Κέρκυρα, Μυτιλήνη) με επιθέσεις σε κρατικά κτίρια, τράπεζες και πολυεθνικές επιχειρήσεις.

από την επίθεση στα δικαστήρια

Εργασιακά

Καθώς οι μέρες προχωρούσαν, ο κόσμος περίμενε την κορύφωση των γεγονότων, την παρουσία των εργαζομένων στο δρόμο, τη Γενική Απεργία. Έτσι, 4 μέρες μετά τη δολοφονία, η μέρα που είχε κηρύξει η ΓΣΕΕ προ πολλού Γενική Απεργία φάνταζε το καταλληλότερο έδαφος για τη γενί-

κευση των ήδη ισχυρών συγκρούσεων. Για τον κόσμο που συμμετείχε ήδη στις διαδηλώσεις από το Σάββατο το βράδυ, η αντίφαση ήταν δεδομένη. Το πρωί δουλειά, το βράδυ εξέγερση. Η ύπαρξη αυτού του 8ώρου ήταν και είναι κατασταλτική για οποιαδήποτε δράση. Η προσωρινή καταστροφή όμως της δουλειάς μέσα από το πρίσμα της Γενικής Απεργίας ανεβάζει τον πήχη στις προσδοκίες του κόσμου.

Μέσα σε αυτά τα πλαίσια λοιπόν, η ΓΣΕΕ μετατρέπει την προγραμματισμένη πορεία σε συγκέντρωση στο Σύνταγμα, έτσι ώστε να αποφευχθεί η κορύφωση των συγκρούσεων, επιβεβαιώνοντας το ρόλο της, ο οποίος είναι να δρα εκτονωτικά και εχθρικά απέναντι στον κόσμο που αγωνίζεται για τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας ή την κατάργηση της μισθωτής σκλαβιάς. Τα αδιέξοδα του συνδικαλισμού, με τον τρόπο που αυτός είναι δομημένος σήμερα, φαίνονται ξεκάθαρα πιο πολύ από ποτέ στα μάτια του κόσμου. Η απουσία οργανωτικών δομών στους εργασιακούς χώρους κάνει τους εργαζόμενους να στραφούν στις υπάρχουσες και να γίνονται έρμια των εργατοπατέρων, δηλαδή της ίδιας της εξουσίας.

Όμως τα αδιέξοδα του συνδικαλισμού πηγάζουν από την ίδια την οργάνωση της εργασίας. Ο κατακερματισμός της εργασίας συμβάλλει στην απομόνωση των εργαζόμενων, αυξάνοντας τον ανταγωνισμό μεταξύ τους, καταστρέφοντας έτσι

την αίσθηση του συλλογικού, αφού οι περισσότεροι αρνούνται να αγωνιστούν ενάντια στους όρους της εκμετάλλευσής τους, ακολουθώντας κατά γράμμα τις οδηγίες των αφεντικών με απώτερο σκοπό την ανέλιξή τους στην ιεραρχία και τη βελτίωση της οικονομικής τους κατάστασης. Αυτό φαίνεται και από την απουσία συλλογικών διεκδικήσεων ανάμεσα σε εργασιακούς κλάδους, όπου ο καθένας επαναπαύεται όταν ικανοποιηθούν οι δικές του συντεχνιακές διεκδικήσεις, αδιαφορώντας για τους εργαζόμενους στους άλλους κλάδους αντί να σταθεί αλληλέγγυος στον αγώνα τους. Με την απομόνωση αυτή, οι εργάτες στρέφονται ο ένας εναντίον του άλλου και γίνονται εύκολη λεία προς απόλυση από τα αφεντικά τους, αφού αποτελούν αναλώσιμες μονάδες.

Ο διακαής πόθος και η ψευδαίσθηση της ανέλιξης στην ιεραρχία, αποτελεί τροχοπέδη για την ύπαρξη οποιουδήποτε ίχνους ταξικής συνείδησης, σπέρνοντας παράλληλα το έδαφος για ρατσιστικές συμπεριφορές μεταξύ των εργαζόμενων, αφού συχνά παρατηρείται το φαινόμενο οι γηγενείς εργάτες να τάσσονται στο πλευρό των αφεντικών και ενάντια στους μετανάστες.

Πρέπει να τονίσουμε επίσης ότι τα γεγονότα του Δεκεμβρίου στην Ελλάδα είναι μία από τις πρώτες μεγάλες αναταραχές που βιώνει η Δύση στη νέα καπιταλιστική κρίση που επικρατεί. Μια κρίση, την οποία τα παπαγαλάκια των ΜΜΕ είχαν καταφέρει να φέρουν στις τσέπες μας πριν αυτή έρθει καν. Με τα καθημερινά τρομοκρατικά ρεπορτάζ περί οικονομικής εξαθλίωσης της παγκόσμιας αγοράς, τις πτώσεις στις πωλήσεις των μαγαζιών, κάνουν εκκλήσεις στον κόσμο για ενότητα. Μια ενότητα η οποία θα μας βοηθήσει να ανταπεξέλθουμε σε αυτήν την κρίση με έναν πολύ απλό τρόπο: Εμείς οι εργαζόμενοι που πληρώναμε από πριν τα σπασμένα, καλούμαστε να τα πληρώσουμε και πάλι με κοινό σκοπό να σώσουμε τις επιχειρήσεις και τις τράπεζες. Να σώσουμε τον καπιταλισμό. Να σώσουμε το βрукόλακα που μας πίνει το αίμα κάθε μέρα. Τι ειρωνικό...

Έχοντας επίγνωση των παραπάνω συνθηκών καταλαμβάνεται το κτίριο της ΓΣΕΕ στην Πατησίων από εξεγερμένους εργάτες και μαζί με ορισμένα πρωτοβάθμια σωματεία γίνεται προσπάθεια να δηλωθεί το παρόν στην εξέγερση και από την

εργατική τάξη, να καταγγεληθεί η συνδικαλιστική γραφειοκρατία των μεγάλων συνδικάτων αλλά και να δημιουργηθούν οι συνθήκες για να καλεστεί αυτοοργανωμένα μια Γενική Απεργία.

Η κατάληψη, η οποία κράτησε 5 μέρες, πέρα από το συμβολισμό της ως Γενική Συνέλευση Εξεγερμένων Εργατών(Γ.Σ.Ε.Ε.), στέγασε τη μαζική συνέλευση πολλών εργαζομένων και χαρακτηρίστηκε και απ' την έντονη παρουσία των πρωτοβάθμιων σωματείων. Η ανάγκη του κόσμου για αυτοοργάνωση στους χώρους δουλειάς, καθώς και η εξαγρίωση με τους όρους και τις συνθήκες που διεξάγεται αυτή σε κάποιες περιπτώσεις έγινε φανερό στο πρωτοφανές κίνημα αλληλεγγύης στην Κωνσταντίνα Κούνεβα.

Η Κωνσταντίνα Κούνεβα εργαζόταν ως καθαρίστρια στον ΗΣΑΠ, του οποίου τον καθαρισμό έχει αναλάβει η εταιρεία ΟΙΚΟΜΕΤ Α.Ε. , μια πανελλαδική εταιρεία καθαρισμού και υπενοκίασης εργατών, ιδιοκτησίας Νικήτα Οικονομάκη, στελέχους του

ΠΑΣΟΚ, που απασχολεί "επίσημα" 800 εργαζόμενους, ενώ οι ίδιοι οι εργαζόμενοι μιλούν για πάνω από 3000. Η ΟΙΚΟΜΕΤ έχει αναλάβει εργολαβικά την καθαριότητα του ΗΣΑΠ (αλλά και άλλων δημόσιων οργανισμών και επιχειρήσεων), προσφέροντας το καλύτερο πακέτο με το φθηνότερο εργατικό δυναμικό και τους μέγιστους όρους εκμετάλλευσης και υποτίμησης της εργασίας. Οι εργαζόμενοι στην ΟΙΚΟΜΕΤ υποχρεούνται να υπογράψουν λευκές συμβάσεις, τις οποίες και δεν παίρνουν ποτέ στα χέρια τους. Δουλεύουν 6 ώρες και πληρώνονται για 4,5 (μισθός και ένσημα) για να μην ξεπερνούν τις 30 ώρες, γλιτώνοντας έτσι την ένταξή τους στα βαρέα.

Γυναίκα, μετανάστρια εργάτρια, μάχιμη συνδικαλίστρια (Γενική Γραμματέας της Παναττικής Ένωσης Καθαριστριών και Οικιακού Προσωπικού), μητέρα ανήλικου παιδιού, σήκωνε κεφάλι απέναντι στα αφεντικά καταγγέλλοντας συνεχώς την εργοδοσία για τις παρατυπίες της, με τελευταία φορά τον αγώνα της Κωνσταντίνας και άλλων εργαζομένων για την καταβολή ολόκληρου του δώρου Χριστουγέννων στις εργαζόμενες (τις βάζουν να υπογράψουν ότι παίρνουν όλο το δώρο, ενώ παίρνουν το μισό).

Οι πολλαπλές τηλεφωνικές απειλές κατά της ζωής της, η εκδικητική απόλυση της μητέρας της απ' την ίδια εταιρεία, καθώς και η δυσμενής με-

τάθεση της ίδιας στο σταθμό του Αμαρουσίου, συνθέτουν ένα πολύμορφο καθεστώς τρομοκρατίας με αποκορύφωμα την επίθεση σε βάρος της.

Στις 23/12/2008 η Κωνσταντίνα Κούνεβα δέχτηκε δολοφονική επίθεση με βιτριόλι στο πρόσωπο καθώς γύριζε από την δουλειά της. Για πολλούς μήνες νοσηλεύεται σε κρίσιμη κατάσταση στην εντατική του Ευαγγελισμού με σοβαρά προβλήματα στην όραση και το αναπνευστικό.

Οι συναδέλφισσές της, Πρόεδρος και Αντιπρόεδρος του Σωματείου, καταγγέλλουν ότι η επίθεση προέρχεται από κύκλους της εργοδοσίας, η οποία τρομοκρατούσε όλες τις εργαζόμενες και σκληρότερα την Κούνεβα επειδή είναι βουλγαρικής καταγωγής και συνεπώς πιο ευάλωτη.

Τις επόμενες μέρες σιγά σιγά ξεδιπλώνεται στους δρόμους της ελλαδικής επικράτειας ένα πρωτοφανές πολύμορφο και πολύπλευρο κίνημα αλληλεγγύης. Με δράσεις αντιπληροφόρησης, ενημερώνεται όλο και περισσότερος κόσμος για το περιστατικό, αναδεικνύεται το ζήτημα της εκμετάλλευσης των εργαζομένων στην ΟΙΚΟΜΕΤ,

αλλά και ευρύτερα στον κλάδο του καθαρισμού και τις εργολαβικές εταιρείες. Οι εργαζόμενοι που ασχολήθηκαν με το ζήτημα άδραξαν την ευκαιρία να κάνουν μια περαιτέρω ανάλυση πάνω στην εκμετάλλευση των εργαζομένων μέσα από το καθεστώς της εργασίας γενικότερα.

Με συνεχή μοιράσματα κειμένων, μικροφωνικές, παρεμβάσεις σε σταθμούς ΜΕΤΡΟ και ΗΣΑΠ, πορείες, καταλήψεις επιθεωρήσεων εργασίας αλλά και με επιθέσεις σε εταιρείες υπενοίκιασης εργαζομένων πλαισιώνεται η απάντηση του κόσμου σε αυτό το χτύπημα. Δηλώνεται η έμπρακτη αλληλεγγύη, εμψυχώνεται η Κωνσταντίνα την ώρα που η ίδια δίνει το δικό της αγώνα. Δίνεται μια σημαντική απάντηση, μια δήλωση πως κανείς δε μένει μόνος του. Οι αγώνες ανέκαθεν βασίζονταν στη συντροφικότητα και την αλληλεγγύη· είναι αυτά τα στοιχεία που μας κρατάνε δεμένους μεταξύ μας. Η Κωνσταντίνα μας ανέδειξε με το χειρότερο τρόπο το γεγονός ότι στις μέρες μας ακόμα και ο νόμιμος συνδικαλισμός είναι επικίνδυνος και επιζήμιος για τους εργαζόμενους. Μας έδειξε ότι ο άνθρωπος πρέπει να αγωνίζεται συλλογικά σε όλους τους χώρους που θα βρεθεί στη ζωή του ενάντια σε ότι τον καταπιέζει.

Στο θεσμό της εργασίας λοιπόν, η απάντηση δε μπορεί να είναι παρά η συνεχής προσπάθεια για αυτοοργάνωση στους χώρους εργασίας, να αναζωπυρώσουμε τις συλλογικές διεκδικήσεις μέσα από οριζόντιες δομές σπέρνοντας το μικρόβιο της ταξικής συνείδησης στους γύρω μας, με τελικό προορισμό την κατάργηση της αλλοτριωμένης/μισθωτής εργασίας.

Κινήσεις Αλληλεγγύης στην Κωνσταντίνα Κούνεβα

26/12: Συγκέντρωση έξω από το νοσοκομείο Ευαγγελισμός που νοσηλεύεται στην εντατική η Κωνσταντίνα.

27/12: Κατάληψη του κεντρικού κτιρίου του ΗΣΑΠ στην οδό Αθηνάς

28/12: Πορεία από τον ΗΣΑΠ στον Ευαγγελισμό

29/12: Πορεία 300 ανθρώπων στον Πειραιά που στην ολοκλήρωση της περνάει από τα γραφεία της ΟΙΚΟΜΕΤ και επιτίθεται στην διμοιρία που τα φυλάει.

30/12: Κατάληψη του Εργατικού Κέντρου Θεσσαλονίκης

31/12: Πορεία αλληλεγγύης στη Θεσσαλονίκη στους διωκόμενους της εξέγερσης του Δεκέμβρη και στην Κωνσταντίνα.

31/12: Αλληλέγγυοι/-ες καταλαμβάνουν προσωρινά το μικρόφωνο ανακοινώσεων στον σταθμό ΗΣΑΠ της Ομόνοιας.

3/1: Πορεία 400 ανθρώπων στα Πετράλωνα, περιοχή κατοικίας της Κωνσταντίνης και περιοχή όπου πραγματοποιήθηκε η επίθεση. Κατά τη διάρκεια της πορείας σπάζονται τα ακυρωτικά μηχανήματα και οι κάμερες του σταθμού ΗΣΑΠ Πετραλώνων, ενώ αντίστοιχη ενέργεια πραγματοποιείται στον σταθμό ΗΣΑΠ Ομόνοιας στις 5μμ την ίδια μέρα.

4/1: Στον Σταθμό ΗΣΑΠ Μοναστηρακίου πραγματοποιείται επίθεση καταστροφής των καμερών και των ακυρωτικών μηχανημάτων.

8/1: Κατάληψη του Δικηγορικού Συλλόγου

9/1: Επίθεση στα γραφεία της ΟΙΚΟΜΕΤ και της ΑΔΕΚΟ (εταιρεία ενοικίασης εργαζομένων) στη Θεσσαλονίκη.

9/1: Κατάληψη του Εργατικού Κέντρου Ιωαννίνων.

12/1: Κατάληψη του Εργατικού Κέντρου Βόλου.

14/1: Συμβολική Κατάληψη του γραφείου του Διοικητή του Ευαγγελισμού.

14/1: Κατάληψη του Εργατικού Κέντρου Ξάνθης.

21/1: Καταλήψεις των Επιθεωρήσεων Εργασίας στη Δάφνη και στην Αγ. Παρασκευή.

22/1: Πορεία από τα Προπύλαια στο Υπουργείο Απασχόλησης με τη συμμετοχή περισσότερων των 5000 ανθρώπων. Το κτίριο του υπουργείου βάφεται με κόκκινα χρώματα ενώ η διμοιρία φύλαξης του δέ-

χεται δριμεία και πολύωρη επίθεση. Συγκρούσεις ξεσπούν και με άλλες διμοιρίες τριγύρω.

22/1: Πορεία 2000 ανθρώπων στη Θεσσαλονίκη που καταλήγει στο Υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης.

31/1: Πορεία 500 ανθρώπων από τον ΗΣΑΠ Πειραιά που θα επιτεθεί με χρώματα στις διμοιρίες και τις κλούβες φύλαξης των γραφείων της ΟΙΚΟΜΕΤ.

4/2 Συγκέντρωση διαμαρτυρίας στην ΔΥΠΕ [κείμενο]

6/2 Επίθεση σε γραφεία επικοινωνίας εργαζομένων

7/2 Παρέμβαση αλληλεγγύης σε εμπορικό κέντρο (Θεσσαλονίκη)

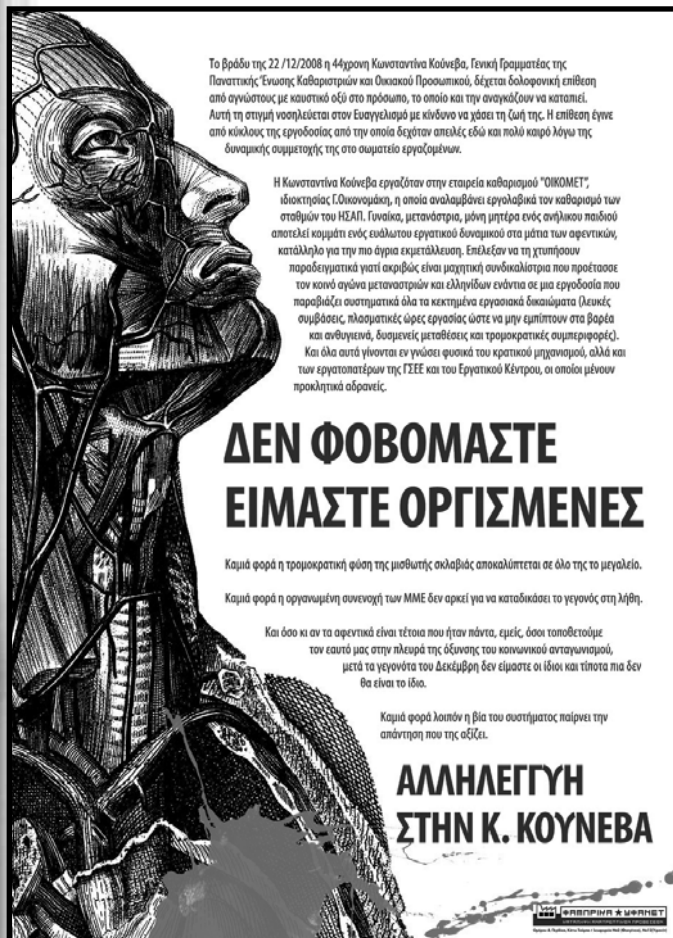
9/2 Κατάληψη ραδιοφωνικών σταθμών στη Μυτιλήνη, Παρέμβαση αλληλεγγύης στο Ωραιόκαστρο

13/2 Μικροφωνική αλληλεγγύης στην Κοζάνη

17/2: Επίθεση 100 ανθρώπων στα γραφεία της ΟΙΚΟΜΕΤ στον Πειραιά με εσωτερική τους καταστροφή.

18/2 Παρέμβαση αλληλεγγύης στο ΨΝΑ (Αθήνα)

19/2: Επίθεση με εξωτερικές καταστροφές και ρίψεις χρωμάτων στην ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ (εταιρεία καθαρισμού του ΜΕΤΡΟ αντίστοιχη της ΟΙΚΟΜΕΤ) και στην ΑΡΙΑΝΘΗ (εταιρεία καθαρισμού νοσοκο-

Το βράδυ της 22/12/2008 η 44χρονη Κωνσταντίνα Κούνεβα, Γενική Γραμματέας της Πανεπιστημιακής Ένωσης Καθηγητριών και Οικιακού Προσωπικού, δίδεται δολοφονική επίθεση από αγνώστους με κωστικό οξύ στο πρόσωπο, το οποίο και την αναγκάζουν να καταπέσει. Αυτή τη στιγμή νοσηλεύεται στον Ευαγγελισμό με κίνδυνο να χάσει τη ζωή της. Η επίθεση έγινε από κύκλους της εργοδοσίας από την οποία δεχόταν απειλές εδώ και πολύ καιρό λόγω της δυναμικής συμμετοχής της στο σωματείο εργαζομένων.

Η Κωνσταντίνα Κούνεβα εργάζεται στην εταιρεία καθαρισμού "ΟΙΚΟΜΕΤ", ιδιοκτησίας Γ.Οικονομάκη, η οποία αναλαμβάνει εργολαβικά τον καθαρισμό των σταθμών του ΗΣΑΠ, Γυναϊκά, μετανάστρια, μόνη μητέρα ενός ανήλικου παιδιού αποτελεί κομμάτι ενός εύκαμπτου εργατικού δυναμικού στα μάτια των αφεντικών, κατάλληλο για την πιο άγρια εκμετάλλευση. Επέλεξαν να τη χτυπήσουν παραδειγματικά γιατί ακριβώς είναι μαχητική συνδικαλιστρια που προέτασε τον κοινό αγώνα μεταναστριών και ελληνίδων ενάντια σε μια εργοδοσία που παραβιάζει συστηματικά όλα τα κεκτημένα εργασιακά δικαιώματα (δικές συμβάσεις, πλασματικές ώρες εργασίας ώστε να μην εμπιστούν στα βαρέα και ανθυγιεινά, δυσμενείς μεταθέσεις και τρομοκρατικές συμπεριφορές). Και όλα αυτά γίνονται εν γνώσει φυσικά του κρατικού μηχανισμού, αλλά και των εργατοπατέρων της ΓΣΕΕ και του Εργατικού Κέντρου, οι οποίοι μένουν προκλητικά αδρανείς.

ΔΕΝ ΦΟΒΟΜΑΣΤΕ ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΡΓΙΣΜΕΝΕΣ

Καμία φόρα η τρομοκρατική φύση της μισθώτης σκλαβιάς αποκαλύπτεται σε όλο της το μεγαλείο.

Καμία φόρα η οργανωμένη ανευχή των ΜΜΕ δεν αρκεί για να καταδικάσει το γεγονός στη λήθη.

Και όσο κι αν τα αρνητικά είναι τέτοια που ήταν πάντα, εμείς, όσο τοποθετούμε τον εαυτό μας στην πλευρά της όξυνσης του κοινωνικού ανταγωνισμού, μετά τα γεγονότα του Δεκέμβρη δεν είμαστε οι ίδιοι και τίποτα πιο δεν θα είναι το ίδιο.

Καμία φόρα λοιπόν η βία του συστήματος παίρνει την απάντησή που της αξίζει.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ Κ. ΚΟΥΝΕΒΑ

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ * ΜΑΡΜΕΤ

μείων, επίσης με αντίστοιχο εργασιακό καθεστώς).

19/2: Πορεία 2000 ανθρώπων από τα Προπύλαια στην Βουλή και κατάληξη πάλι στα Προπύλαια όπου ξεσπούν μίκρης έκτασης και διάρκειας αψιμαχίες με τις αστυνομικές δυνάμεις.

25/2: Συγκέντρωση έξω από τα κεντρικά γραφεία του ΗΣΑΠ που μετατρέπεται σε ολιγόωρη κατάληψη με στόχο να κηρυχθεί έκπτωτη η ΟΙΚΟΜΕΤ από τον ΗΣΑΠ για τη σύμβαση καθαριότητας και να προσληφθούν οι εργαζόμενες/-οι ως υπάλληλοι καθαριότητας του ΗΣΑΠ. Ο ΗΣΑΠ δεσμεύεται να κηρύξει έκπτωτη την ΟΙΚΟΜΕΤ και να εξετάσει και τα υπόλοιπα ζητήματα που τυο τέθηκαν. Η πορεία της απεργίας της ΑΔΕΔΥ δεν φιλοτιμείται βέβαια να περάσει έστω και μια βόλτα από τον ΗΣΑΠ.

1η Ανακοίνωση Κατάληψης ΓΣΕΕ

Την ιστορία μας ή θα την καθορίσουμε εμείς ή θα καθοριστεί ερήμην μας

Εμείς, οι χειρώνακτες εργάτες υπάλληλοι, άνεργοι, προσωρινοί, ντόπιοι και μετανάστες, που δεν είμαστε τηλεθεατές και συμμετέχουμε από το Σάββατο βράδυ, μετά τη δολοφονία του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου στις διαδηλώσεις, στις συγκρούσεις με την αστυνομία, στις καταλήψεις του κέντρου και των γειτονιών, που πολλές φορές χρειάστηκε να παρατήσουμε τη δουλειά μας και τις καθημερινές μας υποχρεώσεις για να βρεθούμε στο δρόμο με τους μαθητές, τους φοιτητές και τους άλλους προλετάριους που αγωνίζονται.

Αποφασίσαμε να καταλάβουμε το κτήριο της γσεε για :

Να το μετατρέψουμε σε χώρο ελεύθερης έκφρασης και συνάντησης των εργατών.

Να διαλύσουμε το μύθο που προωθούν τα ΜΜΕ ότι οι εργάτες ήταν και είναι απόντες από τις συγκρούσεις και ότι η οργή που εκφράζεται αυτές τις μέρες είναι υπόθεση 500 "κουκουλοφόρων", "χουλιγκάνων" και λοιπά παραμύθια, ενώ στην οθόνη και στα παράθυρά τους οι εργάτες ήταν παρόντες ως οι πληγέντες της σύγκρουσης, την ίδια στιγμή που η καπιταλιστική κρίση στην Ελλάδα και σε όλο τον κόσμο οδηγεί σε εκατοντάδες χιλιάδες απολύσεις οι οποίες από τα ίδια τα ΜΜΕ και τους διαχειριστές τους παρουσιάζονται ως "φυσικό φαινόμενο".

Να στηλιτεύσουμε και να αποκαλύψουμε το ρόλο της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας στην υπονόμευση της εξέγερσης και όχι μόνο. Η γσεε και όλος ο συνδικαλιστικός μηχανισμός, που τη στηρίζει, δεκαετίες τώρα, υπονομεύουν αγώνες, παζαρεύουν την εργατική μας δύναμη για ψίχουλα, διαιωρίζοντας το καθεστώς της εκμετάλλευσης και της μισθωτής σκλαβιάς. Ενδεικτική είναι η στάση τους την προηγούμενη Τετάρτη που ακυρώνοντας την προγραμματισμένη απεργιακή πορεία περιορίστηκε στην οργάνωση μιας σύντομης συγκέντρωσης στο Σύνταγμα φροντίζοντας παράλληλα να διώξει τον κόσμο άρον-άρον από την πλατεία μην τυχόν μολυνθούν οι συγκεντρωμένοι από τον ιό της εξέγερσης.

Να ανοίξουμε για πρώτη φορά αυτό το χώρο- ως συνέχεια του κοινωνικού ανοίγματος που δημιούργησε η εξέγερση- ο οποίος έχει κτιστεί με τις δικές μας εισφορές και από τον οποίο είμαστε αποκλεισμένοι. Γιατί τόσα χρόνια εμπιστευόμαστε την τύχη μας σε κάθε λογής σωτήρες, φτάνοντας να χάσουμε ακόμα και την αξιοπρέπεια μας. Σαν εργαζόμενοι πρέπει να αρχίσουμε να αναλαμβάνουμε τις ευθύνες μας και να μην αναθέτουμε τις ελπίδες μας σε κανέναν πεφωτισμένο ηγέτη ή "ικανό" αντιπρόσωπο. Πρέπει να αποκτήσουμε φωνή, να βρεθούμε, να μιλήσουμε να αποφασίσουμε και να δράσουμε. Ενάντια στη γενικευμένη επίθεση που βρισκόμαστε. Η δημιουργία συλλογικών αντιστάσεων "από τα κάτω" είναι μονόδρομος.

Να προωθήσουμε την ιδέα της αυτοοργάνωσης και της αλληλεγγύης στους χώρους δουλειάς, τις επιτροπές αγώνα και τις συλλογικές διαδικασίες βάσης καταργώντας τους γραφειοκράτες συνδικαλιστές.

Τόσα χρόνια καταπίνουμε τη μιζέρια, τη ρουφιανιά και τη βία στη δουλειά. Συνηθίσαμε να μετράμε τους σακατεμένους και τους νεκρούς μας- γεγονότα που βαφτίζονται "εργατικά ατυχήματα". Συνηθίσαμε να μετράμε και ν" αδιαφορούμε για τους μετανάστες- ταξικούς αδελφούς μας- που δολοφονούνται. Κουραστήκαμε να ζούμε με το άγχος της εξασφάλισης του μισθού, των ενσήμων και μιας σύνταξης που φαντάζει όνειρο απατηλό.

Όπως παλεύουμε ώστε να μην αφήσουμε τη ζωή μας στα χέρια των αφεντικών και των συνδικαλιστών αντιπροσώπων έτσι δε θ" αφήσουμε στα χέρια του κράτους και των δικαστικών μηχανισμών του κανένα από τους συλληφθέντες εξεγερμένους.

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ

ΚΑΜΙΑ ΔΙΩΞΗ ΣΤΟΥΣ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ

ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ

Εργατική συνέλευση στο "απελευθερωμένο" κτήριο της γσεε

Τετάρτη 17/12/08, ώρα 18:00.

Γενική Συνέλευση Εξεγερμένων Εργατών

Πέμπτη 11/12

Το πρωί γίνεται κατάληψη του δημαρχείου Αγίου Δημητρίου, με τη συμμετοχή του συλλόγου υπαλλήλων του δήμου. Ο χώρος θα χρησιμοποιηθεί ως εστία αντιπληροφόρησης και δράσεων. Κατά τη διάρκεια της ημέρας οι μαθητές πραγματοποιούν πορείες και επιθέσεις στα Α.Τ. Αγίου Δημητρίου, Ηλιούπολης, Χαλανδρίου, Ανω Πατησίων, Καλλιθέας, Τερψιθέας, Πετρούπολης, Μελισσίων, Πεύκης, Αλίμου, Πειραιά και στις φυλακές Κορυδαλλού. Επίσης συγκεντρώνονται μπροστά στο πεντάγωνο στη λεωφόρο Μεσογείων, η οποία θα παραμείνει κλειστή και στα δύο ρεύματα για ώρα. Στις 18:00 πραγματοποιείται πορεία χιλιάδων διαδηλωτών στο κέντρο της Αθήνας, η οποία ξεκινά από τα Προπύλαια. Οι διαδηλωτές συγκρούονται με τους μπάτσους στο Σύνταγμα Εκεί κάνουν για πρώτη φορά την εμφάνιση τους τα ΕΚΑΜ (Ειδικές Κατασταλτικές Αντιτρομοκρατικές Μονάδες), και ένας εξ' αυτών θα σηκώσει το όπλο του ψηλά, κάνοντας επίδειξη δύναμης. Οι κινητοποιήσεις συνεχίζονται και στην υπόλοιπη Ελλάδα: Θεσσαλονίκη, Κοζάνη, Σύρο, Πάτρα, Καβάλα, Γιάννενα, Βέροια, Κομοτηνή, Λάρισα, Κέρκυρα.

Παρασκευή 12/12

Η πανεκπαιδευτική πορεία που καλείται στο κέντρο της Αθήνας συγκεντρώνει 10.000 διαδηλωτές. Οι δυναμικές συγκρούσεις με τους μπάτσους συνεχίζονται, το ίδιο όμως και η βίαιη καταστολή και οι μαζικές συλλήψεις. Γίνεται επίθεση από τους διαδηλωτές στο γραφείο του Α. Κούγια, συνήγορο υπεράσπισης του Ε. Κορκονέα, στην οδό Σταδίου. Το γραφείο καταστρέφεται ολοσχερώς.

Την ίδια μέρα πραγματοποιείται πορεία μαθητών στο Καλαμάκι, συγκέντρωση εργαζομένων στις Μονάδες Ψυχικής Υγείας έξω από το Α.Τ. Χαλανδρίου, ποδηλατοπορεία στο κέντρο της Αθήνας, πορεία στον Αγ. Δημήτριο, καθιστική διαμαρτυρία στο Σύνταγμα στις 22.00, κατάληψη στο ΚΕΠ Χαλανδρίου (Παλιό Δημαρχείο) για τη δημιουργία πυρήνα δράσεων και αντιπληροφόρησης, κατάληψη στο ραδιοφωνικό σταθμό Flash 96fm, 700 σχολεία βρίσκονται υπό κατάληψη πανελλαδικά και μία μαυροκόκκινη σημαία κυματίζει μπροστά από τον άγνωστο στρατιώτη στη Βουλή.

Πορείες πραγματοποιούνται επίσης σε Θεσσαλονίκη, Κέρκυρα, Βόλο, Σέρρες, Μυτιλήνη, Κοζάνη, Ηράκλειο, Γιάννενα και Λέρο. Γίνεται κατάληψη του δημαρχείου στα Γιάννενα.

Υπολογίζεται ότι μέσα σε μία εβδομάδα έχουν ριφθεί από τις δυνάμεις καταστολής 4,5 τόνοι χημικών πανελλαδικά.

Σάββατο 13/12

Λαμβάνουν χώρα δράσεις αλληλεγγύης σε Λουξεμβούργο, Μακεδονία, Μιλγουόκι (ΗΠΑ), Μπέρμινγκχαμ, Λίντς (Αγγλία) και Βαρκελώνη. Οι μικροφωνικές, πορείες, επιθέσεις και συγκρούσεις συνεχίζονται στην Ελλάδα σε Θεσσαλονίκη, Πάτρα, Ηράκλειο, Χανιά, Ρέθυμνο, Γιάννενα, Βόλο, Λάρισα, Τρίπολη και Καμμένα Βούρλα. Γίνονται πορείες στο Χαλάνδρι (προς το τοπικό ΑΤ), το Περιστερί, το Μαρούσι, συγκέντρωση στην πλατεία Γαρδένιας στου Ζωγράφου και πανεκπαιδευτική συγκέντρωση στο Σύνταγμα που εξελίσσεται σε καθιστική διαμαρτυρία ως αργά το βράδυ.

Πραγματοποιείται η 1η ραδιοφωνική εκπομπή από την κατελυμμένη ΑΣΘΕΕ. Επίσης γίνονται επιθέσεις και εμπρησμοί σε τράπεζες, σε γραφείο της τοπικής οργάνωσης της ΝΔ, σε ένα κατάστημα Σκλαβενίτη και της WIND και σε ένα ΟΤΕSHOP στο Καλαμάκι. Γίνεται οργανωμένη επίθεση στο κτήριο του ΥΠΕΧΩΔΕ στην Πατησίων (και σε τράπεζες και καταστήματα πολυεθνικών εταιρειών της τριγύρω περιοχής) από εκατοντάδες εξεγερμένους, στο πλαίσιο της έμπρακτης αλληλεγγύης τους στον ακηδεμόνευτο αγώνα των κατοίκων της Λευκίμμης της Κέρκυρας που διαμαρτύρονται ενάντια στην εγκατάσταση ΧΥΤΑ στην περιοχή τους.

Στις 9.00 το βράδυ υπάρχει καλεσμένη συγκέντρωση στο σημείο της δολοφονίας του Αλέξανδρου. Εν τω μεταξύ κομμάτι του συγκεντρωμένου κόσμου επιτίθεται στο ΑΤ Εξαρχείων και ακολουθούν γενικευμένες συγκρούσεις στην περιοχή μέχρι αργά την νύχτα. Μπλοκ κόσμου φεύγει από το σημείο της συγκέντρωσης και κατευθύνεται προς Ψυρρή. Ακολουθεί αυθόρμητη πορεία (500ων -700ων ατόμων) που περνά από Μοναστηράκι, Θησείο και Γκάζι, κατά τη διάρκεια της οποίας κόσμος μπαίνει σε μαγαζιά και με συνθήματα "αφήστε τα ποτά και ελάτε στα στενά αφήστε την μπριζόλα να τα γαμήσουμε όλα" καλεί τον κόσμο να συμμετάσχει στην πορεία. Αρκετός κόσμος ανταποκρίνεται. Στο δρόμο σπάζονται τράπεζες και κάμερες. Η πορεία περνά την Ιερά Οδό και βγαίνει στην Πειραιώς με σκοπό να κατευθυνθεί προς το Σύνταγμα. Εκεί χτυπιέται από τα ΜΑΤ και ο κόσμος διαλύεται στα στενά. Την ίδια περίπου ώρα με χημικά και ξύλο από τα ΜΑΤ διαλύεται και η καθιστική διαμαρτυρία των μαθητών στο Σύνταγμα.

Για ποιο "μεγαλείο" να δουλέψει πια κανείς; Η κοροϊδία εξαντλήθηκε· δεν έχει τίποτα πια να χάσει κανείς, ούτε καν μια αυταπάτη. Η οργάνωση εργασίας κι η οργάνωση ψυχαγωγίας κλείνουν ευνοηχιστικές φαλίδες που 'χουν σκοπό να βελτιώσουν τη ράτσα των εξημερωμένων σκύλων. Θα δούμε άραγε κάποια μέρα τους απεργούς, εκεί που διεκδικούν την αυτοματοποίηση και την εβδομάδα των δέκα ωρών, να προτιμήσουν, αντί για πρέφα, να κάνουν έρωτα στα εργοστάσια, τα γραφεία, και στους οίκους κουλτούρας; Αυτοί που θα εκπλησσονταν και θ' ανησυχούσαν θα 'ταν μονάχα οι προγραμματιστές, οι συνδικαλιστές ηγέτες, κι οι κοινωνιολόγοι. Με το δίκιο τους, ίσως. Στο κάτω κάτω, παίζεται το τομάρι τους

Raoul Vaneigem , Η επανάσταση της καθημερινής ζωής

Κυριακή 14/12

Στο Σύνταγμα οι μπάτσοι επιτέθηκαν απρόκλητα στην καθιστική διαμαρτυρία, με ξύλο και δακρυγόνα. Καταλαμβάνεται το κτίριο του «ΓΑΛΑΞΙΑ» στην πλατεία της Ν. Σμύρνης για τη δημιουργία πυρήνα δράσεων και αντιπληροφόρησης. Συναυλίες και εκδηλώσεις διαμαρτυρίας σε πολλές πόλεις. Στο Βόλο πραγματοποιείται πορεία όπου σπάστηκαν τράπεζες, τα κεντρικά γραφεία της Ν.Δ και έγινε εισβολή στα δικαστήρια. Στην Ξάνθη πορεία αντιπληροφόρησης από 100 – 150 άτομα που πέρασε από γειτονιές. Στην Πάτρα γίνεται καθιστική διαμαρτυρία στη Γούναρη. Στη Θεσσαλονίκη ξεκινάει μηχανοκίνητη πορεία από τη κατάληψη σχολής θεάτρου, ενώ γίνεται πορεία στη Περαιά από φοιτητές και μαθητές η οποία πέρασε από το Α.Τ. Το απόγευμα λαμβάνει χώρα στο Ν. Ψυχικό κατάληψη 3 ραδιοφωνικών σταθμών (Best, Village, Ev Λευκώ) για μισή ώρα και διαβάζονται κείμενα σχετικά με την εξέγερση και τους συλληφθέντες. Τέλος, συνεχίζονται οι συγκρούσεις με τους μπάτσους στο Πολυτεχνείο τις βραδυνές ώρες.

Δευτέρα 15/12

Πρώτος στόχος η καταστροφή ακυρωτικών μηχανημάτων εισιτηρίων στους σταθμούς μετρό Πανεπιστήμιο και Δάφνη, με κύριο σύνθημα δωρεάν δημόσιες μεταφορές για όλο το λαό. Συνεχίζονται οι δράσεις με κατάληψη στην εταιρεία σταθερής τηλεφωνίας Altec Telecoms και του πνευματικού κέντρου Ν. Φιλαδέλφειας. Παράλληλα συνεχίζονται οι πολιορκίες των αστυνομικών τμημάτων σε όλη τη χώρα. Ταυτόχρονες πορείες με επιθέσεις και συγκρούσεις από μαθητές στις Φυλακές Κορυδαλλού και έξω από τη ΓΑΔΑ με κύριο σύνθημα "Δύο φορές τη μέρα θα κάνουμε πορεία, μπάτσοι θα πεθάνετε απ' την ορθοστασία".. Ενώ στον Πειραιά 200 μαθητές διαδηλώνουν μακριά από το κέντρο και τα Αστυνομικά Τμήματα ακολουθώντας την πρόταση του "Συντονιστικού Αγώνα Σχολείων Πειραιά". Στα Προπύλαια όμως με δακρυγόνα διαλύεται μουσική διαμαρτυρία μουσικών λυκείων και σχολών. Ομάδα φοιτητών με την συνοδεία Πρύτανη και Διοικητικού Μέλους ΑΣΟΕΕ εμφανίζονται στην κεντρική είσοδο της σχολής κινούμενοι επιθετικά προς την κατάληψη.

Συνεχίζονται οι δράσεις στην επαρχία με κατάληψη του Πνευματικού Κέντρου και του Δημοτικού Ραδιοφώνου Ιωαννίνων, ενώ την ίδια τύχη έχει και ο ραδιοφωνικός σταθμός team FM στο Ρέθυμνο. Κατάληψη πραγματοποιείται στο δημαρχείο Συκεών Θεσσαλονίκης και καλείται συνέλευση την ίδια μέρα. Τέλος στη Μυτιλήνη πραγματοποιείται κατάληψη στην ΕΡΑ Αιγαίου από 60-70 άτομα. Καθώς η μετάδοση είχε πέσει πριν την είσοδο στα κεντρικά, χρησιμοποιήθηκαν τα τηλέφωνα της ΕΡΑ και διαβάστηκαν κείμενα στον αέρα τοπικού σταθμού στη Σάμο. Με πορεία και αφισκοκόλληση συνέχισαν σε 3 ακόμα ραδιοφωνικούς σταθμούς που στεγάζονται στο ίδιο κτήριο και τους καταλαμβάνουν. Το μήνυμα έπαιξε ταυτόχρονα και στους τρεις, ενώ παράλληλα σύντροφοι από την ταράτσα πετούσαν τρικάκια.

FORUM - UNDER

Κάποιοι αποτίναξαν τον ρόλο τους ως απλοί φοιτητές και κατέβηκαν στον δρόμο ως εξεγερμένοι και κάποιοι άλλοι αποτίναξαν τον ρόλο του εξεγερμένου και έμειναν σπίτι τους ως απλοί φοιτητές.. Η Τεχνολογία έδωσε νόημα στο να καθόμαστε κλειδωμένοι σπίτια μας.. Κι όμως, η ζωή βρίσκεται μακριά από τις πρίζες.. Μικρέ μου φοιτητή ο υποτιθέμενος ρόλος κάθε χειροπιαστής ή ηλεκτρονικής αστικής φυλλάδας, είναι να σε πληροφορεί για τα γεγονότα που δεν μπορείς να μάθεις άμεσα.. Όταν ο κόσμος έχει ξεχυθεί στους δρόμους και εσύ έχεις την περιέργεια να μάθεις τι θέλουν αυτοί οι τρελοί, κατεβαίνεις στον δρόμο για να ρωτήσεις- δεις- μάθεις από μόνο σου και να διαμορφώσεις προσωπική γνώμη.. Δεν απολαμβάνεις την μιζέρια της ζωής σου ανακυκλώνοντας mediακή αναμασημένη τροφή.. Πολλοί ανάλωσαν τον προσωπικό τους χρόνο σε

"ηλεκτρονικές Ρωμαϊκές αγορές" (forum).. Όταν η ηλεκτρονική τους υποστήριξη κόπηκε, αυτομάτως κόπηκε και η "ριζοσπαστική αντίδραση" των e-εξεγερμένων.. Κάποιοι άλλοι μάζευαν ηλεκτρονικές υπογραφές (petition online) για να σταματήσει η κατάληψη.. Τέλος, πολλοί μιζέριασαν στο να κάνουν επανειλημμένα refresh για να πληροφορηθούν για τα γεγονότα... Ορισμένοι πιο "τολμηροί", θρασύτατα διαλαλούσαν πως η κατάληψη είναι παράνομη και πως κανένας φοιτητικός σύλλογος και καμία γενική συνέλευση δεν αποφάσισε για κάτι τέτοιο.. Κρίμα που η σημερινή αυτό-καταναλωτής ίσως δεν καταλάβουν ποτέ αυτό που έγινε τον Δεκέμβρη στην ασσοε .. Ίσως δεν καταλάβουν ποτέ πως τα πανεπιστήμια δεν είναι μόνο για να διαβάζεις και να γλείφεις τους καθηγητές.. Κάθε κατάληψη πρέπει να θεωρείται παράνομη!! Εάν το κράτος θεωρεί μια κατά-

ληψη νόμιμη και αποδεκτή, τότε αυτό με βάζει σε σκέψεις διότι σημαίνει πως δεν την φοβάται.. Ο καπιταλισμός, ποτέ δε θα νομιμοποιησει κάτι που είναι ικανό να τον πολεμήσει. Όσο για τις γενικές συνελεύσεις μέσα σε δεκεμβριανές κατειλημμένες σχολές, τους δίνω όση αξία δίνω και σε εσάς.. Οι υποδουλωμένοι ψήφοι σε κομματικούς αντιπροσώπους είναι ένα μηδέν.. Τα πολλαπλάσια του μηδενός είναι πάλι μηδέν.. Μπορεί η Δεκεμβριανή ΑΣΟΕΕ να μη είχε τίποτα από τις δημοκρατικές αυταπάτες και τις οπισθοδρομικές τυπικότητες όπου μάταια αναζητάς την ελευθερία.. Προσπάθησε όμως να καταλάβεις πως η ΑΣΟΕΕ ήταν υπερδραστήρια ενεργή! Δεν είχε επαναστατικές ανασφάλειες για να έχει ανάγκη από γραφειοκρατική επιβεβαίωση ..

Όταν κάτι σε ενοχλεί αντιδράς, όταν βλέπεις ένα μέλλον σίγουρα αβέβαιο, τότε παίρνεις την ζωή στα χέρια σου και έμπρακτα αποδεικνύεις την αντίθεση σου.

Οι πανεπιστημιακοί δούλοι δεν με εξέπληξαν. Δεν ήταν η πρώτη φορά. Δεν περιμένω κάτι από φοιτητές που προσποιούνται πολιτική γνώση ενώ η εκουσία κοινωνική τους άγνοια ανακατεμένη με φαιδρή πανεπιστημιακή γνώση είναι τουλάχιστον για φτύσιμο.

Αντίθετα, περίμενα την στοιχειώδη συμμετοχή από φυσιολογικές που στις φοιτητικές

κινητοποιήσεις του 2006 και 2007 έδειξαν έναν υπέρ επαναστατικό πρόσωπο, σεβαστή μαχητικότητα και πολιτική συνείδηση. Με λύπη διαπίστωσα πως η έμπρακτη αντίδραση αντικαταστάθηκε πάραυτα από καφέ και εφημερίδα. "Και εσύ παιδί μου Βρούτε;".. Όσο άτεχνα και αν προσπαθείς να το κρύψεις δεν με μπερδεύεις. Οι φιλοδοξίες παρέμειναν ίδιες. Είσαι διατεθειμένος να πολεμήσεις μόνο όταν υπάρχει προσωπικό συμφέρον. Μόλις ένιωσες πως απειλείται ένα χαρτί πιστοποίησης γνώσης από ελληνικό πανεπιστήμιο έχασες την γη κάτω από τα πόδια σου. Αλλά όταν είδες να απειλείται

κάτι πολύ πιο γενικό και ουσιαστικό, ή δεν το κατάλαβες, ή το επαναστατικό σου πνεύμα έληξε πρόωρα

Η δεύτερη ράθυμη ομάδα είναι φοβερά πιο εχθρική από την πρώτη. Δεν περιμένω ποτέ και τίποτα από φοιτητές που αγαπούν περισσότερο το βιβλίο από τη κοινωνική ισότητα. Αλλά δε θα συγχωρήσω αυτούς που άφησαν τον δρόμο για την καθημερινή σιγουριά της αποχής και του τίποτα...

Ακόμα και η απόκτηση πτυχίου ή και πτυχίων δεν εξασφαλίζει τίποτα στη σημερινή εποχή γι' αυτό και έχεις κάθε λόγο να αντιδράς.. Για να διεκδικήσεις ότι σου έχουν κλέψει ..Από τον χαμένο χρόνο και την υποβάθμιση του πτυχίου. Μέχρι και την ίδια τη ζωή ..

Τρίτη 16/12

Το πρωί πραγματοποιείται επίθεση στο στρατηγείο των ΜΑΤ στην Καισαριανή, με αποτέλεσμα τον εμπρησμό μίας κλούβας των ΜΑΤ και τεσσάρων περιπολικών. Καταλαμβάνεται το στούντιο του δελτίου ειδήσεων της ΝΕΤ τη στιγμή που μεταδιδόταν ομιλία του πρωθυπουργού στη Βουλή, πραγματοποιείται συγκέντρωση διαμαρτυρίας στο δημαρχείο Δάφνης, αποκλεισμός του Ε' Α.Τ. Εξαρχείων από κατοίκους της περιοχής, επίθεση στο Α.Τ. Ιλισίων. Η κατάληψη δημαρχείου Αγίου Δημητρίου φτάνει στο τέλος της με μία διαμαρτυρία αντιπληροφόρησης στους δρόμους της περιοχής. Υπό κατάληψη τελούν το ΤΕΙ Λαμίας, το Επιμελητήριο Σερρών και η Περιφέρεια Ηπείρου. Στα Χανιά πραγματοποιείται μαθητική πορεία.

Τετάρτη 17/12

Νωρίς το πρωί, καταλαμβάνεται το κτίριο της ΓΣΕΕ και καλείται Γενική Συνέλευση Εξεγερμένων Εργατών, ενώ αργότερα, γραφειοκράτες συνδικαλιστές της ΔΑΚΕ και ΠΑΣΚΕ αποπειράθηκαν να μπουν στο κατειλημμένο κτίριο. Ο κόσμος που ήταν εκεί τους εμπόδισε και τους απομάκρυνε. Επίσης, το πρωί γίνεται παρέμβαση στην Ακρόπολη όπου αναρτήθηκε πανό που έστειλε το μήνυμα "ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ" σε όλο τον κόσμο εν όψει της Πανευρωπαϊκής ημέρας Αλληλεγγύης. Την ίδια ώρα λαμβάνει χώρα συγκέντρωση διαμαρτυρίας από μαθητές στα δικαστήρια της Ευελπίδων, όπου κατά την αποχώρησή τους, μερικοί από αυτούς κυνηγιούνται αναίτια απ' τις δυνάμεις καταστολής. Μετά από συνέλευση της κατάληψης του Εμπορικού Επιμελητηρίου, αποφασίζεται η λήξη της κατάληψης και καλείται πορεία την επόμενη μέρα στην Πλ. Ελευθερίας, στην οποία συμμετείχαν σχολεία και μαθητές. Το μεσημέρι πραγματοποιείται επίθεση σε κλούβα των ΜΑΤ στην οδό Φειδιππίδου, η οποία κάηκε ολοσχερώς. Το απόγευμα, στην Ερμού γίνεται

συμβολικό σπάσιμο τηλεοράσεων, ενώ πραγματοποιείται ταυτόχρονη δράση σαμποτάζ στα ακυρωτικά μηχανήματα σε σταθμούς ΗΣΑΠ (Μοναστηράκι, Αττική, Ταύρος, Ανω και Κάτω Πατήσια). Ακόμα, σε τοπικό τηλεοπτικό σταθμό των Χανίων, προβάλλεται 18λεπτο βίντεο, μετά από παρέμβαση συντρόφων. Πορείες στις γειτονιές γίνονται στο Χαλάνδρι, στο Βύρωνα, στο Ελληνικό, στην Ν. Ιωνία του Βόλου, στο Ηράκλειο Κρήτης καθώς και στη Λαμία. Στο Χαλάνδρι, η πορεία 400 κατοίκων επιτέθηκε στο Α.Τ και στο ειρηνοδείο, ενώ στο Βύρωνα η πορεία 400 ατόμων χτυπήθηκε από τα ΜΑΤ, αφού σπάστηκαν τράπεζες. Το μπλοκ της πορείας, κινήθηκε προς το Δημαρχείο της Καισαριανής, όπου η Λαϊκή Συνέλευση κάλεσε σε πορεία τους κατοίκους των γύρω περιοχών, με αίτημα την απομάκρυνση των εγκαταστάσεων των ΜΑΤ από την Καισαριανή. Στην κεντρική πλατεία της Νέας Φιλαδέλφειας γίνεται διαδήλωση με μικροφωνική. Τέλος, 50 άτομα στη Σταυρούπολη Θεσσαλονίκης, εισέβαλλαν σε super-market και απελευθέρωσαν 10 καρότσια με είδη πρώτης ανάγκης στη παρακείμενη λαϊκή. Η δράση διήρκεσε 5 λεπτά και τα παιδιά αποχώρησαν φωνάζοντας συνθήματα όπως : ΠΛΙΑΤΣΙΚΟ ΔΕΝ ΚΑΝΟΥΝ ΟΙ ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΟΙ, ΚΑΝΟΥΝ ΟΙ ΤΡΑΠΕΖΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΡΑΖΟΦΟΡΕΜΕΝΟΙ

Απαλλοτριώσεις - "Πλιάτσικο"

Μαζί με τον όρο "κουκουλοφόροι", ήρθε να κολλήσει άλλη μια λέξη-φετίχ για τα media, η λέξη πλιάτσικο. Και ως πλιάτσικο όριζαν εκείνες τις μέρες οποιαδήποτε αρπαγή αντικειμένου από κατάσταση με σπασμένη τζαμαρία.

Τα πρώτα βράδια στους δρόμους των πόλεων λεηλατήθηκαν πολλά μαγαζιά. Και λεηλατήθηκαν από εξεγερμένους, οι οποίοι όπως και η υπόλοιπη κοινωνία δεν αποτελούν μια ενιαία μάζα από-

Απαλλοτρίωση super market στη Θεσσαλονίκη

μων, αλλά από άτομα που προέρχονται από διαφορετικές κοινωνικές τάξεις, από άτομα που έχουν διαφορετικές πολιτικές πεποιθήσεις, από άτομα που έβλεπαν με διαφορετικό μάτι τα δρώμενα στους δρόμους των πόλεων και τα εξέταζαν κάτω από το δικό τους συνειδησιακό πρίσμα.

Ετσι πολλοί νέοι ξεχύθηκαν στους δρόμους καταστρέφοντας πολυεθνικές επιχειρήσεις και αλυσίδες μεγάλων καταστημάτων, αντιλαμβάνοντάς

τα ως δομικό λίθο του καταπιεστικού συστήματος αυτού, ως συσσωρευτή του κοινωνικού πλούτου, που όλοι εμείς παράγουμε για να καταλήγει στη συνέχεια στις τσέπες και στις τραπεζικές θυρίδες λίγων ή πολλών ανθρώπων. Δεχόμενοι ότι τα εξεγερσιακά γεγονότα του Δεκέμβρη αποτελούν μία από τις πρώτες έντονες αναταραχές που βιώνει ο δυτικός κόσμος και ιδιαίτερα η Ευρώπη στη νέα αυτή καπιταλιστική κρίση, μπορούμε να πούμε ότι ένα πολύ μεγάλο πλήθος ανθρώπων άφησε πίσω του τις αυταπάτες της κοινωνικής και οικονομικής ανέλιξης και αποδέχτηκε ότι δεν πρόκειται να ικανοποιήσει ποτέ του όλες τις επίπλαστες "ανάγκες" για υλικά αγαθά. Ετσι επιδόθηκε σε μια καταστροφική μανία εναντίον αυτών που του έταξαν και δε μπορούσε να αποκτήσει.

Πέρα απ' την καταστροφή όμως, επικράτησε πολύ το πλιάτσικο, η κλοπή, η αρπαγή δηλαδή εμπορευμάτων μέσα απ' τους ναούς της κατανάλωσης. Μέσα στο καθεστώς ανομίας που επικρατούσε κάποιες ώρες, υπήρξε το γόνιμο έδαφος για να κλαπούν αντικείμενα από τα σπασμένα μαγαζιά. Γιατί η πλειοψηφία των ανθρώπων που ζει μέσα στη μητρόπολη δεν είναι τα ευτραφή αφεντικά, ούτε υπάλληλοι με παχυλούς μισθούς. Ζουν άνθρωποι του μεροκάματου που δουλεύουν όλη μέρα για να βγάλουν τα προς το ζην, ζουν κάποιοι μετανάστες που αποτελούν τους σύγχρονους σκλάβους της κοινωνίας μας. Και γι' αυτό δεν έχουμε να κατηγορήσουμε κανέναν από αυτούς ότι "έκλεψε" κάτι.

Τους μήνες που προηγήθηκαν της εξέγερσης του Δεκέμβρη, πραγματοποιήθηκαν πολλές απαλλοτριώσεις προϊόντων πρώτης ανάγκης από

κρομεσσίας τάξης, αποτέλεσαν τους λόγους που είδαν με καλό μάτι τη συγκεκριμένη έκφραση της απαλλοτριώσης. Αυτοί οι ίδιοι που επικροτούσαν τα "παιδιά" για αυτή τους τη πράξη, θεωρώντας ότι οι απαλλοτριώσεις εκείνες είχαν συμβολικό χαρακτήρα και επομένως δε πρόκειται να γενικευτούν σε καμία περίπτωση, αγανακτούσαν και ζητούσαν την αυστηρή επέμβαση της αστυνομίας, όταν παρακολουθούσαν τις απαλλοτριώσεις που γίνονταν στο κέντρο της Αθήνας τον Δεκέμβρη.

Το σημαντικότερο είναι να υπάρχει επίγνωση του νοήματος της πράξης και παράλληλα συνειδητοποίηση της ταξικής αντίθεσης, πάνω στην οποία είναι βασισμένη η κοινωνία. Η επανοικειοποίηση κάποιου εμπορεύματος το οποίο θα οδηγήσει ένα άτομο στη κοινωνική ανέλιξη, δεν έχει κανένα θετικό αποτέλεσμα για το σύνολο. Ισα ίσα, που θα αναγκαστεί να εκμεταλλευτεί τους άλλους, ώστε να μη κλονιστεί η νέα του θέση ή για να κερδίσει μια καλύτερη. Υπάρχει διαφορά, στην περίπτωση που τα προϊόντα καταλήγουν στο ίδιο το άτομο για την ικανοποίηση επίπλαστων αναγκών και στη περίπτωση που χρησιμοποιούνται για συλλογική χρήση (όπως οι απαλλοτριώσεις που έγιναν επανειλημμένως από καταλήψεις το Δεκέμβρη για την κάλυψη των βασικών αναγκών των ανθρώπων που κινούνταν σε αυτούς τους χώρους). Αυτό ακριβώς είναι η απαλλοτριώση, η μεταβίβαση ενός μέρους του πλούτου, ο οποίος κατέχεται σήμερα από ιδιωτικούς(επιχειρήσεις, πολυεθνικές κ.α) και δημόσιους(κράτος, εκκλησία, στρατός) παράγοντες, στις κοινωνικές ομάδες εκείνες που δέχονται την εξουσία κάθε μορφής να ασκείται πάνω τους, ώστε να διαιωνίζεται η κοινωνική ανισότητα. Αυτές οι κοινωνικές ομάδες είναι που έχουν το μεγαλύτερο μερίδιο ευθύνης στη δημιουργία αυτού του τεράστιου πλούτου, μέσα από τα τόσα χρόνια σκληρής εργασίας τόσων γενεών. Παρόλα αυτά, τα εργοστάσια και οι μηχανές ανήκουν σε λίγους, ακόμα κι αν η

super-market, τα οποία μοιράστηκαν σε λαϊκές και πλατείες. Η πράξη αυτή, παρ' όλο που πραγματοποιήθηκε από "κουκουλοφόρους" και αποτελούσε μια έκνομη ενέργεια, γνώρισε τη θετική ανταπόκριση της κοινωνίας και ιδιαίτερα των χαμηλότερων στρωμάτων της. Η οικονομική κρίση και η μείωση της αγοραστικής δύναμης της μι-

τελική μορφή των μηχανών είναι αποτέλεσμα της εργασίας των εργατών και των βελτιώσεων τους. Η γη ανήκει σε λίγους και έτσι υπάρχουν αγρότες που δε θα αποκτήσουν ποτέ μερίδιο, ακόμη κι αν έχουν μοχθήσει για να καλλιεργήσουν τη γη (χαρακτηριστικό παράδειγμα, οι μετανάστες καλλιεργητές φράουλας στη Νέα Μανωλάδα Ηλείας). Τα πλοία τα διαχειρίζεται και τα εκμεταλλεύεται εμπορικά μια ομάδα εφοπλιστών, ενώ για τη ναυπήγηση και τη συντήρηση τους έχουν χυθεί ζωές ναυτεργατών. Ακόμα κι όταν αισθάνονται ότι τα συμφέροντά τους κινδυνεύουν έχουν πολλούς τρόπους να τα διαφυλάξουν: απόκρυψη των πραγματικών δυνατοτήτων της παραγωγής, ύπαρξη μεσαζόντων που πλουτίζουν και αυτοί σε βάρος των εργατών, περιορισμός της παραγωγής όταν είναι απαραίτητη, εργασιακές μεταρρυθμίσεις, παρέμβαση του κράτους κ.α

Οι πρόσφατες απαλλοτριώσεις κατάφεραν να αποτελέσουν ένα καλό παράδειγμα για το μέλλον. Όσο για αυτούς που διστάζουν να συμφωνήσουν θεωρώντας τέτοιου είδους πράξεις ανήθικες, αρκεί να θυμηθούν ποιοι κραυγάζουν πρώτοι για την ανηθικότητα των απαλλοτριώσεων και ποιοι κινδυνεύουν να χάσουν τα προνομία τους, δηλαδή οι ίδιοι. Για όλους εμάς τους υπόλοιπους, το συγκεκριμένο ζήτημα αποτελεί μέρος ενός γενικότερου διλήμματος ανάμεσα στη λογική που μας επιβάλλεται τεχνηέντως από τη κυρίαρχη τάξη μέσω των μηχανισμών της, και στη λογική

που αποβάλλει κάθε είδους προκατάληψη και στερεότυπα έχοντας ως στόχο τη κοινωνική ισότητα. Το μόνο σίγουρο είναι ότι δεν επιδιώκουμε απλώς την ατομική ιδιοποίηση, αλλά τη συλλογική επανοικειοποίηση του παραγόμενου πλούτου που θα τεθεί στη διάθεση ολόκληρης της ανθρωπίνης κοινότητας. Συνοψίζοντας, το "πλιάτσικο" των ημερών του Δεκέμβρη δεν είναι τίποτα μπροστά στο άλλο, το πραγματικό πλιάτσικο. Εκείνο που συμβαίνει κάθε μέρα, απ' άκρη σ' άκρη στον πλανήτη. Είναι το πλιάτσικο που κάνει ο καπιταλισμός στις ζωές μας. Αυτοί που μας κλέβουν κάθε μέρα το χρόνο μας στη δουλειά, τα αφεντικά που μας κλέβουν τη ζωτική μας ενέργεια, αντιμετωπίζοντάς μας σαν μηχανές παραγωγής πλούτου. Γιατί το ίδιο το σύστημα κάνει πλιάτσικο στην ελευθερία μας, περιορίζοντάς μας να καταναλώνουμε εμπορεύματα και πριν καν το καταλάβουμε έχουμε γίνει και εμείς ένα από αυτά. Αναλώσιμοι άνθρωποι χωρίς αισθήματα. Ζούμε για τη δουλειά. Γι' αυτό λοιπόν, επειδή εμείς είμαστε οι παραγωγοί ολόκληρου του κοινωνικού πλούτου, έχουμε το δικαίωμα να το επανοικειοποιούμαστε ή να το καταστρέφουμε όποτε θέλουμε. Γιατί το πλιάτσικο μας δίδαξαν άλλοι πως γίνεται πειραματιζόμενοι πάνω μας. Να πάρουμε πίσω όλα όσα μας ανήκουν.

Όλα είναι κλεμμένα, όλα μας ανήκουν

Πέμπτη 18/12

Αργά το βράδυ της προηγούμενης μέρας πυροβολείται από αγνώστους 16χρονος μαθητής στο Περιστέρι, με αποτέλεσμα τον τραυματισμό του στο χέρι. Μέλος της ΚΝΕ, γιος μεγαλοστελέχους του ΠΑΜΕ. Εφορμώμενο από αυτό, το ΚΚΕ σε ανακοίνωση του εξισώνει τη δράση "κουκουλοφόρων" και "παρακρατικών" και προσπαθεί να καπελώσει την πορεία που έχει καλεστεί για τις 18:00 στο Περιστέρι με αφορμή το περιστατικό, δίνοντας της χαρακτηριστικά "ενάντια στους κουκουλοφόρους που τα σπάνε και σε αυτούς που πυροβολούν". Η πανεκπαιδευτική πορεία που πραγματοποιήθηκε το πρωί με μεγάλη συμμετοχή φοιτητών, μαθητών, εργαζομένων και ανέργων είχε ως αποτέλεσμα το κάψιμο για δεύτερη φορά του γιορτινού δέντρου του Κακλαμάνη στο Σύνταγμα, καθώς και ενός ειδικού αυτοκινήτου χρηματοποστολής. Συγκρούσεις γύρω από τη Νομική με τις δυνάμεις καταστολής να χρησιμοποιούν τα καινούρια χημικά που παρέλαβαν απ' το Ιράκ, πνίγοντας τον κόσμο με τη συνεχόμενη ρίψη ασφριζιογόνων. Γίνεται παρέμβαση σε κονσέρτο στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών και αποτρέπεται απόπειρα εκκένωσης της κατελιγμένης ΓΣΕΕ από τραμπούκους του ΠΑΣΟΚ. Συγκεντρώσεις, καταλήψεις και πορείες πραγματοποιούνται και σε Θεσσαλονίκη, Βόλο, Λευκωσία, Μυτιλήνη, Πάτρα, Κέρκυρα.

Παρασκευή 19/12

Δράσεις αλληλεγγύης στους Γάλλους συντρόφους που βρίσκονται προφυλακισμένοι για κινήσεις σαμποτάζ στο μετρό της Γαλλίας. Επίθεση στο Γαλλικό Ινστιτούτο και εμπρησμός μίας τράπεζας. Παρεμβάσεις από εξεγερμένους στους εργασιακούς χώρους του ΟΤΕ και της MRB σχετικά με το εργασιακό καθεστώς των εταιριών αυτών. Επίθεση στο Α.Τ. Αιγάλεω και στα γραφεία της εταιρίας φυσικού αερίου και παρέμβαση στο μετρό του Αγ. Αντώνη. Το βράδυ πραγματοποιείται συναυλία στα Προπύλαια ενάντια στην αστυνομική βία με τη συμμετοχή δεκάδων μουσικών. Επίσης γίνεται παρέμβαση-διακοπή της πρεμιέρας του Εθνικού Θεάτρου με ανάρτηση πανό, διάβασμα κειμένων και τρικάκια. Στα Χανιά γίνεται κατάληψη τοπικού τηλεοπτικού σταθμού και προβάλλεται βίντεο για τα ψέματα των ΜΜΕ.

Σάββατο 20/12

Παγκόσμια Ημέρα Δράσης ενάντια στην κρατική τρομοκρατία και αλληλεγγύης στους συλληφθέντες

Οι δράσεις που πραγματοποιήθηκαν στην Αθήνα:

- Συγκέντρωση και πορεία ενάντια στην κρατική καταστολή και αλληλεγγύης στους συλληφθέντες στο Βύρωνα.
- Συγκέντρωση ενάντια στη τρομοκρατία και τη καταστολή στη περιοχή του Γκύζη.
- Πορεία στο Περιστέρι.
- Ταυτόχρονες καταλήψεις στους ραδιοφωνικούς σταθμούς *En Leukó* και *Best*.
- Πορεία στα Πετράλωνα. Η πορεία έφτασε στο πνευματικό κέντρο *Μελίνα Μερκούρη* όπου και πραγματοποιήθηκε κατάληψη. Στη συνέχεια συνέχισε και κατέλαβε τον ραδιοφωνικό σταθμό *Αθήνα*.
- Συγκέντρωση και πορεία αλληλεγγύης στους συλληφθέντες της Εξέγερσης στο Χαλάνδρι.
- Συγκέντρωση στην Πλ. Συντάγματος από μαθητές και εξεγερμένους. Οι μπάτσοι επιτίθενται στους συγκεντρωμένους στην πλατεία προκειμένου να διαφυλάξουν το χριστουγεννιάτικο δέντρο. Τελικά περισσότεροι από 50 άνδρες των *MAT* περικυκλώνουν το δέντρο για να το διαφυλάξουν.
- Απαλλοτρίωση ενός *super-market* *Βερόπουλου* στην περιοχή του *Αγ. Παντελεήμονα*.
- Παρέμβαση και αντιπληροφόρηση στο μετρό *Χαλανδρίου*.
- Επίθεση και εμπρησμός του κτιρίου στο οποίο στεγάζεται ο *ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ*, *Σόλωνος* και *Μασσαλίας* (το διατραπεζικό σύστημα με τη "μαύρη λίστα" όσων χρωστούν στις τράπεζες).
- Συγκέντρωση στο σημείο όπου σκοτώθηκε ο *Αλέξανδρος Γρηγορόπουλος*, ακριβώς 2 βδομάδες πριν. Επίθεση των *MAT* στους συγκεντρωμένους και συγκρούσεις σε όλη την περιοχή των *Εξαρχείων* και γύρω από το *Πολυτεχνείο*.
- Επίθεση στις διμοιρίες των *MAT* στο *Υπ. Πολιτισμού*.
- Συγκέντρωση και πορεία στη *Ν. Σμύρνη*.
- Παρέμβαση αντιπληροφόρησης στο μετρό *Δάφνης*.
- Πορεία στο *Κερατσίνι*. Κατά τη διάρκεια της πορείας καταστράφηκαν *ATM* τραπεζών και πετάχτηκαν μπιριές στο *Δημαρχείο*.
- Στη *Θεσσαλονίκη* καταλαμβάνεται το συγκρότημα *Ολύμπιον* (κινηματογράφοι, καφέ κτλ) στην πλατεία *Αριστοτέλους*, ώστε να λειτουργήσει σαν χώρος αντιπληροφόρησης και δράσης.
- Στα *Γιάννενα* "στολισμός" δέντρου, κατάληψη του δημοτικού ραδιοφωνικού σταθμού και μικροφωνική αντιπληροφόρησης.
- Δράσεις πραγματοποιήθηκαν και στην *Νάξο* και *Εδεσσα*.

Δράσεις, πορείες και παρεμβάσεις πραγματοποιήθηκαν και στον υπόλοιπο κόσμο:

- ΗΠΑ: Atlanta, Washington, New York, Boston, Syracuse, Rochester NY, Toronto, Milwaukee, Rochester MN, Portland, Eugene, San Francisco, Santa Barbara*
- Βραζιλία: Sao Paulo*
- Γροιλανδία: Nuuk*
- Σκωτία: Edinburgh*
- Ιρλανδία: Dublin*
- Ηνωμένο Βασίλειο: London*
- Δανία: Copenhagen*
- Γερμανία: Flensburg, Hamburg, Frankfurt, Strasbourg*
- Ολλανδία: Leiden*
- Βέλγιο: Brussels*
- Κύπρος: Nicosia*
- Γαλλία: Paris, Brest, Lyon, Toulouse*
- Ισπανία: Pamplona, Barcelona, Valladolid*
- Πορτογαλία: Porto, Lisbon*
- Ιταλία: Roma, Napoli*
- Πολωνία: Katowice, Warszawa*
- Τουρκία: Smyrna, Ankara, Istanbul*

Κυριακή 21/12

Τα ξημερώματα της Κυριακής γίνεται εμπρηστική επίθεση με μολότωφ σε 3 τράπεζες στο Ηράκλειο της Κρήτης. Επίσης, επίθεση με μολότωφ και γκαζάκια πραγματοποιείται τα ξημερώματα στο κτίριο της οικονομικής υπηρεσίας της Αστυνομίας στη Ν. Φιλαδέλφεια, με αποτέλεσμα 7 οχήματα να καταστραφούν. Ακόμα, πυρπολείται η

Alpha Bank στην οδό Κνωσού, η Παγκρήτια τράπεζα στην Παπαναστασίου και αντιπροσωπεία αυτοκινήτων Πόρσε. Αγνωστοι χακάρουν το κεντρικό site της Γενικής Γραμματείας της Νέας Γενιάς δημοσιεύοντας δικό τους κείμενο σε σχέση με τα ΜΜΕ, το ρόλο και τη στάση τους στην εξέγερση. Επίσης χακάρεται και το site του Red FM. Σε κεντρική πλατεία στο Ιλιον πραγματοποιείται μικροφωνική και παρεμβάσεις, αποτρέποντας τη χριστουγεννιάτικη γιορτή που είχε οργανώσει ο Δήμος. Στη συνέχεια, τα παρευρισκόμενα άτομα συγκροτούν μπλοκ και πραγματοποιούν πορεία στην περιοχή, κατά τη διάρκεια της οποίας πετάνονται κόκκινες μπογιές στα γραφεία της ΝΔ, σπάζεται η πρόσοψη του τοπικού ΟΑΕΔ καθώς και τέσσερις κεντρικές τράπεζες, μαζί με τα ATM και τις κάμερές τους. Το ίδιο

απόγευμα πραγματοποιείται πορεία στις γειτονιές της Καισαριανής, του Βύρωνα και του Παγκρατίου από περίπου 200 άτομα, όπου πετάνονται τρικάκια και γράφονται συνθήματα ιδίως σε τράπεζες αλλά και σε κλούβα των ΜΑΤ, που "συνοδεύουν" την πορεία. Λήγει η πενθήμερη κατάληψη της ΓΣΕΕ και περίπου 400 άτομα πραγματοποιούν από αυτή πορεία προς το Πολυτεχνείο. Το βράδυ στο ΠΑΛΛΑΣ, λίγο πριν τη λήξη της παράστασης "Μήδεια" του Δημήτρη Παπαϊωάννου, γίνεται παρέμβαση από ομάδα νεαρών με κεντρικό σύνθημα "τα όνειρά μας δε δολοφονούνται" και η παράσταση διακόπτεται. Φωτιά σημειώνεται στο κτίριο της διατραπεζικής εταιρείας ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ ΑΕ, η οποία συγκεντρώνει και διαθέτει πληροφορίες για την οικονομική συμπεριφορά επιχειρήσεων και ιδιωτών. Στη Θεσσαλονίκη την ίδια μέρα πραγματοποιούνται ανοιχτές λαϊκές συνελεύσεις στην Ανω Πόλη, το Δήμο Συκεών και στην Κατάληψη Σχολής Θεάτρου. Στα Γιάννενα και στην Πτολεμαίδα "στολιζεται" το χριστουγεννιάτικο δέντρο. Εν τω μεταξύ, ήδη από το Σάββατο 20 Δεκέμβρη, με βάση την παράλυση της οικονομικής δραστηριότητας στο κέντρο της Αθήνας από τις συνεχόμενες συγκρούσεις, πλανιέται μια παραφυλλολογία και υπάρχει μια υπόνοια για άρση του ασύλου του Πολυτεχνείου από τις δυνάμεις καταστολής. Οι εξεγερμένοι που βρίσκονται στην κατάληψη δεν πτοούνται και διατυπώνουν ξεκάθαρα πως δεν ετεροκαθορίζονται από τέτοιου είδους απειλές και πως η κατάληψη θα λήξει όταν αυτοί οι ίδιοι το αποφασίσουν. Την Κυριακή, λοιπόν, απέναντι στο κλίμα τρομοκρατίας που προσπαθούν να προωθήσουν οι φήμες για το άσυλο, η συνέλευση του Πολυτεχνείου καλεί τον κόσμο σε μαζική προσέλευση για περιφρούρηση του ασύλου και σε συναυλία αλληλεγγύης και οικονομικής ενίσχυσης για τους συλληφθέντες τη Δευτέρα 22/12.

Δευτέρα 22/12

Το πρωί πραγματοποιείται από πρωτοβουλία κατοίκων της Ανω Πόλης Θεσσαλονίκης κατάληψη της δημοτικής βιβλιοθήκης για να χρησιμοποιηθεί ως κέντρο αντιπληροφόρησης. Οι προειδοποιήσεις και οι πιέσεις που ασκούνται για άρση του ασύλου συνεχίζονται και το θέμα λαμβάνει μεγαλύτερες διαστάσεις, καθώς τα ΜΜΕ αντιλαλούν πως επικείμενη άρση είναι πολύ πιθανή, αφού από το Σάββατο γίνεται λόγος για αυταπάγγελτη άρση του ασύλου από εισαγγελέα, ακόμα και αν η Πρυτανεία διαφωνεί, με την πρόφαση πως πραγματοποιούνται απόφωρα κακουργήματα. Απέναντι σε αυτό το κλίμα τρομοκρατίας από την πλευρά του κράτους, κόσμος συγκεντρώνεται στο Πολυτεχνείο όπου επιτυχώς πραγματοποιείται και η συναυλία αυτοπεριφρούρησης, αλληλεγγύης και οικονομικής ενίσχυσης.

Τρίτη 23/12

Τα ξημερώματα της Τρίτης δέχεται επίθεση με βιτριόλι έξω από το σπίτι της στα Πετράλωνα η Κωνσταντίνα Κούβεβα, μετανάστρια, συνδικαλίστρια εργάτρια, μέλος της παναττικής ένωσης καθαριστριών. Η Κων/να εργαζόταν στον ΗΣΑΠ υπό την εργολαβία της ΟΙΚΟΜΕΤ και διεκδικούσε τα αυτονόητα για αυτή και τις συναδέλφους της, όπως να λαμβάνουν τα χρήματα και τις άδειες που δικαιούνται, ενώ είχε δεχθεί επανειλημμένες απειλές για να σταματήσει τη συνδικαλιστική της δράση. Το ίδιο ξημέρωμα στο Γουδή επανδρωμένη κλούβα των ΜΑΤ που βρίσκεται στη συμβολή των οδών Κατεχάκη και Κοκκίνοπούλου δέχεται επίθεση με πυροβολισμούς, με αποτέλεσμα να σκάσει το λάστιχο της κλούβας, χωρίς να προκληθούν τραυματισμοί. Επίσης, έπειτα από εξέταση ανακαλύπτεται και μια βολίδα όπλου στη μηχανή του οχήματος. Πορεία 5000 ατόμων περίπου, που καλούν κυρίως πανεκπαιδευτικοί σύλλογοι, πραγματοποιείται το μεσημέρι στο κέντρο της Αθήνας και πριν την έναρξή της αναποδογυρίζεται περιπολικό στα

Προπύλαια. Στο Βόλο πραγματοποιείται κατάληψη στα γραφεία της τοπικής εφημερίδας "Θεσσαλία" και παρέμβαση σε χωροθεατρική παράσταση στην "Παλαιά Ηλεκτρική". Όσον αφορά το άσυλο, το αποκορύφωμα για άρση του έρχεται με προειδοποίηση του Υπουργείου Εσωτερικών, με αφορμή τα γεγονότα που έγιναν το ίδιο ξημέρωμα στο Γουδί. Οι πιέσεις που ασκούνται για άρση του ασύλου σε συνδυασμό με την παραπάνω είδηση συσπειρώνουν περισσότερο

κόσμο που κατεβαίνει για να περιφρουρήσει το άσυλο από τις επιταγές του κράτους, ενώ η Κατάληψη Πολυτεχνείου ανακοινώνει σχετικά: "Ενώ διεξαγόταν συνέλευση στο κατειλημμένο Πολυτεχνείο σχετικά με την ολοκλήρωση του εγχειρήματος της κατάληψης με κριτήρια που αφορούν τον αγώνα και τους τρόπους συνέχισής του, προστέθηκε ένα ακόμα στοιχείο: Η απαίτηση του υπουργείου Εσωτερικών και της αστυνομίας, η οποία μας μεταφέρθηκε από πλήθος πολιτικών και πανεπιστημιακών παραγόντων, να αποχωρήσουμε άμεσα, διαφορετικά θα γίνει εισβολή της αστυνομίας. Με βάση και αυτό το νέο στοιχείο, η απάντηση των καταληψιών που παραμένουν στο χώρο είναι ότι το Πολυτεχνείο δεν ανήκει στο υπουργείο Εσωτερικών και στην αστυνομία, δηλαδή στους δολοφόνους του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου και τόσων άλλων ανθρώπων, για να τους το

παραδώσουμε. Το Πολυτεχνείο ανήκει στους αγωνιζόμενους και θα αποχωρήσουμε από αυτό όταν το αποφασίσουμε εμείς, όχι με εκβιασμούς και τελεσίγραφα, αλλά αποκλειστικά και μόνο με κινηματικά κριτήρια, με κριτήρια του κοινωνικού αγώνα. **NO PASARAN!**" Τελικά, η απόφαση περί άρσης και άμεσης επέμβασης των ΜΑΤ αποσύρεται και διευκρινίζεται στην Κατάληψη Πολυτεχνείου από τον αντιπρύτανη της σχολής πως δεν τίθεται ζήτημα άρσης του ασύλου.

Άσυλο

Το άσυλο των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων έπαιξε, ομολογουμένως, σημαντικό ρόλο τις μέρες του Δέκεμβρη. Ήταν ο χώρος όπου αυθόρμητα κατέφυγαν τα πρώτα ρεύματα κόσμου για να ενημερωθούν, να οργανωθούν και να δράσουν αμέσως μετά τον πυροβολισμό του Α. Γρηγορόπουλου. Γεγονός διόλου περίεργο αν αναλογιστεί κανείς πως κατοχυρώνει σε ένα βαθμό μια σχετική ασφάλεια από τις δυνάμεις καταστολής, συνεπώς η προσφυγή σε αυτό κατέστη επιτακτική στη συγκεκριμένη συνθήκη της δολοφονίας.

Το άσυλο νομιμοποιήθηκε στη συνείδηση του κόσμου, λοιπόν, τόσο ως χώρος προστασίας από την κρατική καταστολή ως και γενικότερα ένας δημόσιος χώρος, όπου χωράνε κοινωνικά κομμάτια που ξεπερνάνε κατά πολύ τη φοιτητική κοινότητα, αφού σε αυτό συσπειρώθηκαν τόσο φοιτητές όσο και άνεργοι, εργαζόμενοι, μετανάστες, μαθητές, άστεγοι, περιπλανώμενοι, περαστικοί ή απλά περίεργοι. Γενικώς άνθρωποι από ευρύ φάσμα ηλικιών με διαφορετικές ιδιότητες που κατάφεραν να βρουν σε αυτό ένα τόπο σύνδεσης μεταξύ τους, που κατάφεραν να στεγάσουν εκεί την εντεινόμενη ανάγκη για επικοινωνία που διαφέτευε εκείνες τις ημέρες.

Το άσυλο που προσέφεραν οι κατειλημμένες σχολές και ιδίως αυτές του κέντρου (Πολυτεχνείο, Νομική, ΑΣΟΕΕ, ΑΠΘ) έδωσε, χάρη και στη χωροταξία τους, επιπλέον δυνατότητες για μια πληθώ-

Πανό κατάληψης ασοεε

ρα πραγμάτων. Απελευθερωμένο από τους περιορισμούς της κρατικής εξουσίας, με αρωγό της την αστυνομία και υπερασπιζόμενο κάθε φορά από τα άτομα που βρίσκονταν σε αυτό, το άσυλο συγκέντρωσε χιλιάδες κόσμου. Στους χώρους του πραγματοποιούνταν καθημερινά συνελεύσεις με τη συμμετοχή εκατοντάδων ατόμων. Οι συνελεύσεις είχαν τόσο χαρακτήρα ενημέρωσης των καθημερινών γεγονότων, όσο και κάποιας κριτικής, σε μια προσπάθεια κατανόησης των όσων διαδραματίζονταν. Επίσης, είχαν και αποφασιστικό χαρακτήρα σε σχέση με τη διαχείριση του χώρου του ασύλου αφενός και αφετέρου με εξωστρεφείς δράσεις που δεν το περιελάμβαναν άμεσα.

Πιο συγκεκριμένα, σε σχέση με τη διαχείριση του χώρου, η υλικοτεχνική υποδομή χρησίμευσε για τις ανάγκες των καταλήψεων, όπως χαρακτηριστικά έγινε στην ΑΣΟΕΕ. Οι υπολογιστές χρησι-

μποιήθηκαν για τη σύνταξη και εκτύπωση κειμένων, ενώ το Internet χρησιμοποιήθηκε για να υπάρχει μια πιο ευρεία ενημέρωση. Τα φωτοτυπικά μηχανήματα λειτούργησαν ως εργαλεία μαζικής παραγωγής του λόγου που συνδιαμορφωνόταν στην κατάληψη, ενώ τα κείμενα αυτά δημοσιεύονταν, μοιράζονταν και υπήρχαν εκτός κι εντός του ασύλου για όποιον ήθελε να τα διαβάσει. Η ελεύθερη διακίνηση ιδεών έγινε πράξη, αφού οι χώροι και τα μέσα καταλήφθηκαν, απαλλοτριώθηκαν - χρηστικά - από ένα εξεγερμένο κομμάτι της κοινωνίας, αποδεδειγμένα από την, υπό κανονικές συνθήκες, χρήση τους για την αναπαραγωγή της κυρίαρχης ιδεολογίας και εν ολίγοις, μετατράπηκαν σε εργαλεία έκφρασης όσων μέχρι τότε δεν είχαν πρόσβαση σε αυτά.

Η πρακτική εφαρμογή και χρηστικότητα του ασύλου, βέβαια, ξεπέρασε κατά πολύ το επίπεδο της έκφρασης. Το άσυλο λειτούργησε και ως ένα παράδειγμα διαφορετικής κοινωνικής οργάνωσης, αντίληψης και τρόπου ζωής, που ερχόταν σε πλήρη ρήξη με τον συμβατικό τρόπο κοινωνικής ύπαρξης. Επίσης, σε αυτό οργανώνονταν περαιτέρω δράσεις, που ενέτειναν το συγκρουσιακό κλίμα των ημερών. Πράξεις που χαρακτηρίζονται παράνομες ή " παραβατικές", αφού κλονίζουν τους θεσμούς και την κυριαρχία αυτών που επιβάλλουν τα νοήματα στις λέξεις για να υπερασπιστούν τα συμφέροντά τους, δηλαδή των θιασωτών της αστικής δημοκρατίας. Το άσυλο παίζει ιδιαίτερα σημαντικό ρόλο σε αυτήν την περίπτω-

ση ως καταφύγιο των ατόμων που συμμετέχουν στις εν λόγω δράσεις, γεγονός που σε ένα βαθμό διασφαλίζει και βοηθάει την εκτέλεση τέτοιων ενεργειών. Επιπλέον, αποτέλεσε και μέχρι τώρα αποτελεί, ένα σημείο συγκέντρωσης και αναφοράς για τα άτομα που συμμετέχουν στις πορείες, δίνοντας την ευκαιρία ο κόσμος να μη διασπάται άτακτα και να κινδυνεύει από προσαγωγές, ξυλοδαρμούς ή συλλήψεις.

Όσον αφορά τις "ζημιές" που σημειώθηκαν στο χώρο του ασύλου, ας ειπωθεί πως όσοι τις επικαλούνται ακόμα, απλά επιλέγουν να δουν μόνο ένα μικρό και ανούσιο κομμάτι αυτών που συνέβησαν, σαν να επικεντρώνονται στο δέντρο και να χάνουν το δάσος. Ισως επειδή τελικά προσπαθούν να δικαιολογήσουν κατά κάποιο τρόπο στους ίδιους τους εαυτούς τη σχετική τους αντιπάθεια και απάθεια απέναντι σε όσα έγιναν.

Τέλος, είναι σημαντικό να ειπωθεί ότι η αποφυγή κατάλυσης του ασύλου επιτεύχθηκε, όχι επειδή οι αρχές (π.χ. πρυτανικές) κατόνησαν την ανάγκη για έναν απελευθερωμένο χώρο, για μια κατάληψη και έτσι παραχώρησαν το έδαφος, αλλά επειδή το έδαφος αυτό κατακτήθηκε, επειδή ο κόσμος υπερασπιζόταν καθημερινά το άσυλο με την παρουσία του, την περιφρούρησή του με καθημερινές και ολονύχτιες βάρδιες, με την κοινωνική απεύθυνση και την απόκρουση των δυνάμεων καταστολής, όποτε αυτές πλησίαζαν το χώρο. Ακόμη περισσότερο, επειδή υπήρχε μια γενικότερη κοινωνική συναίνεση απέναντι σε αυτό που συνέβαινε, που δεν επέτρεπε τόσο εύκολα την εφαρμογή του νόμου για την κατάλυση του ασύλου. Είναι, τελικά, αυτή η κοινωνική συναίνεση και αποδοχή που προσπαθεί να "σπάσει" ο νέος Νόμος Πλαίσιο, πρεσβεύοντας σε μια στεία ακαδημαϊκή διάσταση του ασύλου.

Από την άλλη, πράγματι, μπορούμε να παραδεχτούμε ότι το άσυλο λειτούργησε ορισμένες φορές εγκλωβιστικά, παρακωλύοντας τη διάχυση και την αποκέντρωση των δράσεων και την περαιτέρω ριζοσπαστικοποίηση του κόσμου στο δρόμο. Αυτό οφείλει να αποτελεί ένα επιπρόσθετο σημείο κριτικής. Ωστόσο, σε καμία περίπτωση δεν τασσόμαστε υπέρ της κατάρτησης του ασύλου.

Δε θέλουμε, όμως, να παρεξηγηθούμε, υπερασπιζόμενοι μια νησίδα ελευθερίας σε ένα σκλαβωμένο κόσμο. Αντιλαμβανόμαστε το άσυλο, όχι σα θεσμό ή νόμο, αλλά σαν τις σχέσεις που δημιουργούνται και αναπτύσσονται σε αυτό και ευνοούν την αμφισβήτηση, την όξυνση του κοινωνικού ανταγωνισμού και την πόλωση των κοινωνικών καταστάσεων, έτσι ώστε αυτό να αποτελεί

ένα μέρος συνεύρεσης, οργάνωσης και δράσης για την περαιτέρω ρήξη με το υπάρχον, για την κατάργηση του διαχωρισμού εντός και εκτός του ασύλου. Τελικά, για τη διεύρυνση και όχι την εξάλειψη της κοινωνικής του χρήσης, της κοινωνικής του διάστασης.

Το άσυλο, λοιπόν, είναι εφικτό όταν υπάρχει κόσμος που το προασπίζεται και το υπερασπίζεται έμπρακτα, όταν αποτελεί έδαφος για συνελεύσεις, εστία αντιπληροφόρησης και χώρο εφορμήσεων και εξορμήσεων, όταν αποσυνδέεται από την ακαδημαϊκή και φοιτητική του "ιδιοκτησία" (όπως διατυμπανίζει η εξουσία), για να συνδεθεί, όπως οφείλει, με την υπόλοιπη κοινωνία και να γίνει οικειοποιήσιμο από τον κόσμο που δρα σε αυτό, όπως, εν ολίγοις, λειτούργησε τις μέρες του Δεκέμβρη.

Ας επισημάνουμε ότι οι φοιτητές των σχολών είχαν τη δυνατότητα να συμμετάσχουν στην κατάληψη και αποκλείστηκαν μόνο όταν ήταν εχθρικοί απέναντί της, δηλαδή όταν ήθελαν να κάνουν μάθημα μη έχοντας συναίσθηση του ευρύτερου περιβάλλοντος ή όντας απλά αδιάφοροι προς αυτό. Όσον αφορά τις προσπάθειες αριστερών και μη παρατάξεων να κάνουν γενικές συνελεύσεις για την τύχη των σχολών, θεωρούμε πως ήταν γελοίες. Πρώτον, επειδή ο κόσμος που θα μπορούσε να κληθεί στη συγκεκριμένη συνθήκη θα ήταν κατά βάση προσκείμενος σε παρατάξεις (άρα για ποιους φοιτητές μιλάμε;) και δεύτερον, επειδή δεν αναγνώριζαν ή απλά υποτιμούσαν την κοινωνική κατάσταση, προσπαθώντας να νομιμοποιήσουν -ή όχι- μια κατάληψη μέσω ενός πισωγυρί-

σματος, με την προσφυγή δηλαδή σε κοινωνικές ταυτότητες, όπως αυτή του φοιτητή, που κατάφεραν σε σημαντικό βαθμό να ξεπεραστούν και να ενωθούν μεταξύ τους στα εξεγερσιακά γεγονότα του Δεκέμβρη.

Συντόμως, η κατάργηση, ή για να το διατυπώσουμε "δημοκρατικά", ο περιορισμός του ασύλου απλά φανερώνει, ότι απέδειξε ο Δεκεμβρης πως τα πανεπιστήμια, δηλαδή, παίζουν σημαντικό ρόλο, στρατηγικά και κοινωνικά, στην πυροδότηση αντιδράσεων, γεγονός που προφανώς δε συμφέρει την ισχύουσα τάξη πραγμάτων, πόσο μάλλον όταν αυτή βρίσκεται σε κρίση. Οσοι, λοιπόν, φοιτητές υπερασπίζονται μόνο την ακαδημαϊκή διάσταση του ασύλου, που πάει να πει αυτή της ελεύθερης διακίνησης των ιδεών, καλούνται, είτε το έχουν αντιληφθεί είτε όχι, να αναλάβουν το ρόλο του μπάτσου στη σχολή, συνεπώς, είναι οι πρώτοι που ουσιαστικά καλούνται να καταλύσουν το άσυλο, εμπιπτοντας στην τακτική του "διαίρει και βασίλευε" που προωθείται. Άλλωστε, όταν το άσυλο κατοχυρώνεται για "ελεύθερη διακίνηση ιδεών", το σύστημα απλά αποδεικνύει πόσο φασίζων είναι "εκτός των τειχών".

ΤΟ ΑΣΥΛΟ ΕΙΝΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ
ΟΧΙ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟ!

Επειτα από απόφαση των συνελεύσεων κατάληψης, το πρωί της Τετάρτης λήγει η κατάληψη της ΑΣΟΕΕ και το ίδιο βράδυ και του Πολυτεχνείου. Οι καταλήψεις κατευθύνονται στο Μοναστηράκι για την πορεία αλληλεγγύης στους συλληφθέντες. Κατά τη διάρκεια της προσυγκέντρωσης, πλήθος κόσμου τραγουδάει αντικάλαντα και συγκεντρώνει χρήματα για τους δικώμενους των εξεγερσιακών γεγονότων. Το παράδειγμα αυτό ακολουθούν ατομικά και άλλοι το ίδιο βράδυ. Η πορεία ανεβαίνει την Ερμού και έχει παλμό και δυναμική. Κυριαρχούν συνθήματα για την απελευθέρωση των συλληφθέντων, για

Πορεία αλληλεγγύης στην Ερμού

την εξέγερση, συνθήματα κριτικής στη δουλειά, για τις γιορτές όπως χαρακτηριστικά το "Αφήστε τα ψώνια και πιάστε τα καδρόνια" και "Αφήσατε τα δάση να καούν για πλάκα και τώρα φυλάτε το δέντρο του μαλάκα". Στο Βόλο γίνεται κατάληψη δημοτικού ραδιοφώνου που προπαγανδίζει την άμεση απελευθέρωση των προφυλακισμένων και απόσυρση των κατηγοριών για όλους. Ολιγόωρη συμβολική κατάληψη πραγματοποιεί πρωτοβουλία κατοίκων στον Αλιμο σε πολιτιστικό κέντρο, διαβάζοντας κείμενα και τραγουδώντας αντικάλαντα που ακούγονται από τα μεγάφωνα του κτιρίου. Τέλος, αναρτείται πανό στη γέφυρα του Γοργοπόταμου στη Λαμία που λέει "Η ανοχή του καναπέ σας, συνεισφοράς" και είναι ορατό από κατοίκους και επιβάτες τρένων.

Καταλήψεις

Το βράδυ της δολοφονίας οι 3 μεγάλες σχολές του κέντρου της Αθήνας, Πολυτεχνείο, Ασοεε και Νομική, καταλαμβάνονται από οργισμένους διαδηλωτές. Το Πολυτεχνείο, λόγω του ιστορικού του ρόλου, αλλά και λόγω της θέσης του, ήταν αυτό που κατελήφθη πρώτο, αλλά μερικές ώρες αργότερα ακολούθησαν και οι άλλες 2 σχολές. Το γεγονός ότι ο κόσμος δεν έμεινε μόνο στο πολυτεχνείο ήταν ζωτικής σημασίας για την εξέγερση, αφού έτσι η οργή των από τα κάτω διαχύθηκε σχεδόν σε ολόκληρο το κέντρο της μητρόπολης και έτσι οι κατασταλτικές δυνάμεις αδυνατούσαν να ανταπεξέλθουν σε αυτό το πολύπλευρο μέτωπο που άνοιξε εναντίον τους το βράδυ του Σαββάτου.

Όπως είπαμε το πολυτεχνείο κατελήφθη λόγω της βαρύνουσας ιστορικής του σημασίας και λόγω της χωροταξίας του, όμως η ασοεε κατελήφθη κυρίως από άτομα που δραστηριοποιούνται σε αυτήν καθημερινά. Παρά το αυθόρμητο της πράξης μερικές ώρες αργότερα ήταν γεμάτη κόσμος, ο οποίος είτε δεν είχε τη δυνατότητα να φτάσει στο πολυτεχνείο, είτε επέλεξε να δράσει στην ασοεε και με αυτόν τον τρόπο άνοιξε ένα νέο μέτωπο για το κράτος. Οι 3 κατα-

λήψεις βρίσκονταν σε στρατηγικά σημεία στο κέντρο και έτσι οι εξεγερμένοι είχαν τη δυνατότητα να προσέλθουν σε αυτές, αλλά και οι δράσεις οι οποίες γίνονταν από αυτές, γίνονταν σε κεντρικά σημεία της Αθήνας. Ακόμα όλες οι καταλήψεις λειτούργησαν ως ένα μέρος όπου οι κυνηγημένοι από τις πορείες θα μπορούσαν να προστατευτούν, ενισχύοντας έτσι τον κοινωνικό χαρακτή-

ρα του ασύλου, αλλά και ως σημεία συγκέντρωσης ατόμων και συλλογικότητων. Πρωτίστως όμως ως κέντρα αντιπληροφόρησης, με συνεχή συγγραφή κειμένων και με μοιράσματα στον διερχόμενο κόσμο. Η αντιπληροφόρηση αποτέλεσε κομβικό σημείο των καταλήψεων, γιατί δόθηκε η δυνατότητα σε ανθρώπους, οι οποίοι ζουν μέσα από

τα μμε να διαβάσουν την άποψή μας, αλλά και μια διαφορετική οπτική των γεγονότων, χωρίς τη διαμεσολάβηση των καθεστωτικών μμε. Η εξέγερση ήταν εχθρική προς κάθε μορφής εξουσία και επομένως και στα μμε, γι' αυτό και σε μια προσπάθεια ελεύθερης πληροφόρησης οι καταλήψεις είχαν δικά τους blogs και ραδιοφωνικές εκπομπές.

Οι καταλήψεις αυτές λειτούργησαν ακόμα ως

κέντρα συντονισμού πολύμορφων δράσεων, από τη συμμετοχή στις πορείες, μέχρι καταλήψεις σε ραδιοφωνικούς σταθμούς και άλλες επιθετικές ενέργειες. Ακριβώς λόγω της πολυμορφίας των δράσεων το κάθε εξεγερμένο υποκείμενο μπορούσε να συμμετέχει σε ό,τι επιθυμούσε και να συμβάλει και αυτός/ή στην κοινωνική αναταραχή που ακολούθησε. Πολύμορφες δεν ήταν μόνο οι δράσεις, αλλά και ο κόσμος που συμμετείχε στις καταλήψεις, καθώς σε αυτές συναντήθηκαν μαθητές, φοιτητές, μετανάστες, άνεργοι, αποτιναγμένοι όμως από τους ρόλους που καθορίζει για αυτούς η κοινωνία και αποτιναγμένοι από κομματικές γραμμές, αφού άλλωστε εκείνες τις μέρες όλοι καταλάβαμε το πόσο άχρηστα είναι τα κόμματα και το πόσο προσπαθούν να καταστείλουν οτιδήποτε τα ξεπερνά, όπως δηλαδή αυτήν την εξέγερση.

Οι διαδικασίες που διαμορφώθηκαν μέσα στις καταλήψεις δημιούργησαν νέες κοινωνικές σχέσεις και κατέστρεψαν κάποιες από τις μέχρι τότε υπάρχουσες. Η αυτοοργάνωση και η αυτοδιαχείριση, μαζί με την αντεξουσία ήταν οι βασικές αρχές που διέπαν τις καταλήψεις. Δεν υπήρχαν ούτε πρωτοπορίες, ούτε κάτοχοι της αλήθειας, αλλά όλοι μαζί μέσω συνελεύσεων αποφασίζαμε για το μέλλον, από θεωρητικούς προβληματισμούς, μέχρι το πιο πρακτικό θέμα που μπορεί να τεθεί σε μια κατάληψη. Εγιναν σημαντικά βήματα προς την κατάργηση των ιεραρχικών δομών και για πρώτη φορά σε τόσο μεγάλη κλίμακα όλοι ήμασταν ίσοι. Ο τρόπος λειτουργίας των καταλήψεων μας έδειξε πως η κοινωνία που πραγματικά θέλουμε και καθημερινά παλεύουμε για να κάνουμε ένα βήμα πιο κοντά της δεν είναι ουτοπία.

Μέσα στο κλίμα της γενικευμένης ανταρσίας του Δεκέμβρη πολλά δημόσια κτίρια κατελήφθησαν. Εδώ γίνεται ξεχωριστή αναφορά σε αυτές τις καταλήψεις, όχι επειδή τις θεωρούμε κάτι ξεκομμένο από τις πανεπιστημιακές καταλήψεις, κάθε άλλο, αλλά επειδή ο ρόλος τους ήταν ιδιαιτέρως σημαντικός για την εξάπλωση και την αποκέντρωση της εξέγερσης και επειδή κατά την άποψή μας αποτέλεσαν την παρακαταθήκη για την επερχόμενη εξέγερση. Οι καταλήψεις σε δημόσια κτίρια ήταν οι εξής. Δημαρχείο Αγίου Δημητρίου, ΚΕΠ Χαλανδρίου, Ιριδα, Λυρική, ΕΣΗΕΑ, ΓΣΕΕ, πνευματικό κέντρο Νέας Φιλαδέλφειας, πολιτιστικό κέντρο δήμου Βύρωνα, εργατικό κέντρο Θεσσαλονίκης, Ιωαννίνων και Βόλου κ.α..

Η κατάληψη ενός δημοσίου κτιρίου δείχνει το συμβολικό της παρακώλυσης της σωστής λειτουργίας της δημόσιας υπηρεσίας, όπως και την πλήρη απέχθειά της προς αυτήν. Ακόμα χωροτα-

ξικά τα μεγάλα δημόσια κτίρια συνήθως βρίσκονται σε κεντρικά σημεία του εκάστοτε δήμου και διαθέτουν υλικοτεχνικές δομές που μπορούν να φανούν χρήσιμες στους καταληψίες. Επίσης δείχνει πως δεν θέλουμε τους άλλους να αποφασίζουν για εμάς, πως θέλουμε να πάρουμε τις ζωές μας στα χέρια μας και πως δεν θέλουμε κάποιιο άλλο να διαχειρίζονται τη ζωή μας και να μας εκμεταλλεύονται με τον πιο χυδαίο τρόπο. Οι καταλήψεις αυτές έγιναν κυρίως σε γειτονιές, πράγμα που τις έκανε έντονα κοινωνικές και για αυτό το λόγο συνέρεαν ετερόκλητοι άνθρωποι, από κομματικούς μέχρι ανένταχτους. Όλοι αυτοί όμως συμμετείχαν χωρίς την κομματική τους ταυτότητα μόνο με τη διάθεση να οργανωθούν οι ίδιοι καλύτερα, ή ακόμα και από απλή περιέργεια. Ακόμα σημαντικό γεγονός για την κοινωνικοποίηση των καταλήψεων ήταν πως οι άνθρωποι αυτοί δρούσαν καθημερινά στις γειτονιές τους και ο κόσμος τους ήξερε προσωπικά και ήξερε τις πολιτικές τους θέσεις, έτσι μπόρεσε να τους κρίνει χωρίς τους mediaκούς χαρακτηρισμούς περί κουκουλοφόρων και λουπών ταραχοποιών. Οι καταλήψεις γειτονιών αξιοποίησαν την εξεγερσιακή ατμόσφαιρα και κατόρθωσαν να συγκεντρώσουν κόσμο ακόμα και από κοντινές συνοικίες και δήμους, κόσμο ο οποίος δεν είχε βρεθεί ποτέ σε ανοιχτές κοινωνικές-συλλογικές διαδικασίες.

Το γεγονός αυτό ήταν πολύ σημαντικό, γιατί αρκετοί άνθρωποι ήρθαν σε επαφή με κάποιες μορφές συλλογικής οργάνωσης, οι οποίες τους ήταν άγνωστες μέχρι πρότινος και γιατί αυτοί οι άνθρωποι συλλογικοποιήθηκαν και έδρασαν ενάντια σε ότι τους αλλοτριώνει και τους καταστέλλει. Οι καταλήψεις αυτές δημιούργησαν κοινωνικές δομές που συνεχίστηκαν και μετά τη λήξη τους, όπως ανοιχτές λαϊκές συνελεύσεις γειτονιών

Οι δημοτικές καταλήψεις έδρασαν κυρίως ως κέντρα αντιπληροφόρησης και αυτό το κατάφεραν με πολύμορφες δράσεις. Από μοιράσματα κειμένων, μέχρι μικροφωνικές και πορείες. Οι κινήσεις αυτές στις γειτονιές είχαν κοινωνική απεύθυνση και γύρω από τα προτάγματα της αυτοοργάνωσης και της αυτοδιαχείρισης βρήκαν αρκετούς ανθρώπους που ένωσαν τις αντιστάσεις μαζί τους, γι' αυτό και το κράτος προσπάθησε να τις καταστείλει με τρομοκρατία και παρακρατικές επιθέσεις. Στο ίδιο πνεύμα τρομοκρατίας ανήκουν και οι δηλώσεις των ρουφιάνων-δημοσιογράφων, των βουλευτάδων και των δικαστικών που τάσσονται ενάντια σε καταλήψεις, αυτοδιαχειριζόμενα εγχειρήματα και στέκια.

Πέμπτη 25/12

Οι δράσεις συνεχίζονται με επιθέσεις σε τράπεζες αλλά και κάψιμο του χριστουγεννιάτικου δέντρου στο δήμο Μελισσίων μιας και αποτελεί σύμβολο του καταναλωτισμού. Επίσης, δράσεις αντιπληροφόρησης συνεχίζονται στη Λάρισα, ενώ στην Ορεσιτιάδα πραγματοποιείται πορεία αντιπληροφόρησης και αλληλεγγύης. Κατά την προπαγάνδισή της πορείας, άτομα της ασφάλειας και μέλος του εμπορικού συλλόγου διέδιδαν πως αναμένεται να φτάσουν 3 πούλμαν με κουκουλοφόρους προς τρομοκράτηση όλης της τοπικής κοινωνίας.

Παρασκευή 26/12

Πραγματοποιείται συγκέντρωση αλληλεγγύης στην Κ. Κούνεβα στο νοσοκομείο Ευαγγελισμός όπου και νοσηλεύεται και εμπρησμός της AspisBank στην Πανόρμου. Επίσης, στα Γιάννενα πυρπολείται το αυτοκίνητο του υπουργού ΠΕΧΩΔΕ, Σ. Καλογιάννη.

Σάββατο 27/12

Καταλαμβάνεται το κτίριο που στεγάζεται ο ΗΣΑΠ (μοναστηράκι) σε ένδειξη αλληλεγγύης στην Κ. Κούνεβα, καθώς και παρέμβαση και μικροφωνική αντιπληροφόρησης στο εμπορικό κέντρο του Χολαργού με θέμα τον καταναλωτισμό των ημερών και την αλληλεγγύη στους διωκόμενους της εξέγερσης. Επίσης, στην Πτολεμαΐδα πραγματοποιείται συγκέντρωση- πορεία, ενώ δράσεις αντιπληροφόρησης πραγματοποιούνται σε Ναύπλιο και Αγρίνιο.

Κυριακή 28/12

Πραγματοποιείται παρέμβαση - μπλόκο στα μαγαζιά του κέντρου που άνοιξαν την Κυριακή, με πρόσχημα την αναπλήρωση των χαμένων κερδών. Με σύνθημα " την Κυριακή αργία να πάνε για δουλειά, οι βουλευτές, οι υπουργοί κ" όλα τ" αφεντικά", η δράση είχε ως στόχο, να μην επαναληφθεί μια τέτοια απόφαση, που θίγει τα βασικά δικαιώματα των εργαζομένων, καθιερώνοντας την αύξηση στις ώρες εργασίας, προς όφελος των αφεντικών. Πετάχτηκαν τρικάκια που έγραφαν "σκέψου σαν υπάλληλος, όχι σαν καταναλωτής" και αφήνοντας πίσω εξαγριωμένους καταστηματάρχες και αγανακτισμένους πολίτες, οι συγκεντρωμένοι αποχώρησαν με διαδήλωση και ενώθηκαν με άλλο κόσμο έξω από την κατάληψη του ΗΣΑΠ, για να πραγματοποιήσουν πορεία στον Ευαγγελισμό, περνώντας μέσα από το Κολωνάκι.

Δευτέρα 29/12

Οι δράσεις συνεχίζονται με πορεία αλληλεγγύης στον εξεγερμένο λαό της Παλαιστίνης, με τη συμμετοχή πολλών μεταναστών. Η πορεία χτυπιέται έξω από την Ισραηλινή πρεσβεία από τους μπάτσους και συλλαμβάνεται ένας Σύριος που επιχειρεί να κατεβάσει την ισραηλινή σημαία. Παράλληλα, 500 περίπου διαδηλωτές πραγματοποιούν πορεία στον Πειραιά σε ένδειξη αλληλεγγύης στην Κ. Κούνεβα. Η πορεία φτάνει έξω από τα γραφεία της εταιρίας που εργαζόταν η Κούνεβα και οι διαδηλωτές επιτίθενται άγρια στις δυνάμεις των ΥΜΕΤ που είναι παρατεταγμένες μπροστά με αποτέλεσμα να τις τρέψουν σε φυγή. Επίσης, πραγματοποιείται παρέμβαση με πορεία, πανό, κείμενα και συνθήματα μέσα στο Mall στο Μαρούσι ενάντια στον καταναλωτισμό των ημερών, ενώ γίνεται και κατάληψη της μικροφωνικής εγκατάστασης του χώρου με σκοπό να διαβαστούν τα κείμενα στον κόσμο. Το πρωί γίνεται κατάληψη του χώρου της Ιριδας (Ακαδημίας και Ιπποκράτους) με σκοπό να λειτουργήσει σαν κέντρο αντιπληροφόρησης και συντονισμού δράσεων. Στην υπόλοιπη Ελλάδα οι δράσεις συνεχίζονται. Στο Ναύπλιο καταλαμβάνεται το δημαρχείο, στην Ξάνθη ο δημοτικός ραδιοφωνικός σταθμός και στη Λάρισα πραγματοποιείται συγκέντρωση διαμαρτυρίας και πορεία.

Τρίτη 30/12

Πραγματοποιούνται πολλές δράσεις εκτός Αθηνών, όπως: κατάληψη δημοτικού ραδιοφώνου στη Χαλκιδική, συγκέντρωση αντιπληροφόρησης στην Κοζάνη, κατάληψη Δημαρχείου στο Αγρίνιο και πορεία ενάντια στην κρατική κατστολή στην Αρτα.

Τετάρτη 31/12

Παραμονή πρωτοχρονιάς πολύς κόσμος επιλέγει να μην επαναπαυθεί σε μια κλασική γιορτή. 1000 περίπου άτομα επιλέγουν να αλλάξουν το χρόνο έξω από τις φυλακές Κορυδαλλού, πλάι στους προφυλακισμένους της εξέγερσης και σε όλους τους έγκλειστους. Η συγκέντρωση κράτησε περίπου 2 ώρες (από τις 23.00 μέχρι τις 01.00) και οι συγκεντρωμένοι βρέθηκαν τόσο μπροστά από τις ανδρικές όσο και από τις γυναικείες φυλακές. Δράσεις αλληλεγγύης και πορείες στους έγκλειστους της εξέγερσης πραγματοποιούνται σε πολλές πόλεις της επαρχίας όπως: στη Θεσσαλονίκη, στην Κέρκυρα, στην Ξάνθη, στα Γιάννενα πραγματοποιείται συγκέντρωση και πορεία, στο Ηράκλειο Κρήτης παρέμβαση στις φυλακές Αλικαρνασσού, στη Πάτρα συγκέντρωση στις φυλακές Αγ. Στεφάνου, στη Λάρισα κάψιμο του χριστουγεννιάτικου δέντρου και στο Αγρίνιο κατάληψη του δημαρχείου. Παράλληλα, στην Αθήνα 300 περίπου άτομα πραγματοποιούν συγκέντρωση έξω από τη βουλή ενάντια στην κρατική καταστολή, αλλά και σε ένδειξη αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό. Επίσης, πραγματοποιήθηκε παρέμβαση στο σταθμό του μετρό στην Ομόνοια και ολιγόωρη κατάληψη του μικροφώνου για να διαβαστούν κείμενα για την υπόθεση της Κ. Κούνεβα και κατάληψη του Υπ. Πολιτισμού από συμβασιούχους. Τέλος, πραγματοποιούνται επιθέσεις σε τράπεζες σε διάφορα μέρη της Αθήνας, υπενθυμίζοντας πως τίποτα δεν έχει αλλάξει.

Πέμπτη 01/01

Τα ξημερώματα της Πρωτοχρονιάς πυρπολούνται τράπεζες, ATM, και αντιπροσωπείες αυτοκινήτων σε: Λ. Αλεξάνδρας, Πειραιά, Αγ. Ανάργυρους, Ηλιούπολη, Βουλιαγμένης, Ζωγράφου, Αγ. Δημήτριο και Γκύζη.

Σάββατο 03/01

Το πρωί πραγματοποιούνται απαλλοτριώσεις super market στην Ξάνθη και στην Καβάλα και μοιράζονται τρόφιμα σε παρακείμενες λαϊκές, με τον "Συνεταιρισμό απαλλοτριωτών Καβάλας- Ξάνθης" να αναλαμβάνει την ευθύνη και για τις δύο δράσεις. Πραγματοποιείται πορεία αλληλεγγύης στην Κωνσταντίνα Κούνεβα στα Πετράλωνα (τόπος κατοικίας της Κούνεβα, αλλά και μέρος που δέχτηκε την επίθεση) με τη συμμετοχή περίπου 400 ατόμων. Καταστρέφονται οι κάμερες και τα ακυρωτικά μηχανήματα στο σταθμό του ΗΣΑΠ. Αμέσως μετά χιλιάδες κόσμου συμμετέχει στην πορεία που καλούν αριστερές οργανώσεις ενάντια στη σφαγή στη Λωρίδα της Γάζας. Η πορεία ξεκινά απ' τα προπύλαια και καταλήγει στην ισραηλινή πρεσβεία με συγκρούσεις μεταξύ διαδηλωτών και ΜΑΤ υπό τη συνεχή ρίψη χημικών.

Κυριακή 04/01

Τα ξημερώματα έγινε επίθεση με χρώματα στον τηλεοπτικό σταθμό Δίκτυο, στις Σέρρες. Ήταν μια συμβολική κίνηση σε ένδειξη αλληλεγγύης στους συλληφθέντες της εξέγερσης αλλά και ενάντια σε αυτούς που χειρίζονται την πληροφόρηση. Επίσης, σπάζονται τα ακυρωτικά μηχανήματα στο σταθμό ΗΣΑΠ στο Μοναστηράκι σε ένδειξη αλληλεγγύης στην Κωνσταντίνα Κούνεβα. Για δεύτερη συνεχόμενη μέρα πραγματοποιείται πορεία για τη σφαγή στη Γάζα με λιγότερη συμμετοχή κόσμου σε σχέση με την προηγούμενη, με αφετηρία την πλατεία Ελευθερίας και κατάληξη την ισραηλινή πρεσβεία και πάλι. Συμπλοκή διαδηλωτών με διμοιρία των ΜΑΤ γίνεται στη συμβολή των οδών Πανόρμου και Κηφισίας.

Δευτέρα 05/01

Τα ξημερώματα γίνεται επίθεση με καλάσνικοφ στους ΜΑΤάδες που φυλάνε το υπουργείο Πολιτισμού στη διασταύρωση των οδών Ζαΐμη και Κουντουριώτη στα Εξάρχεια. Τραυματίζεται σοβαρά ένας μπάτσος. Το κράτος απαντάει με πογκρόμ και εφόδους σε σπίτια. Μετατρέπεται αυτόματα από θύτης σε θύμα και βρίσκει πρόσφορο έδαφος ώστε να εντείνει την καταστολή.

Τρίτη 06/01

Με κεντρικό σύνθημα "Διώχνουμε τα ΜΑΤ από το σημείο της δολοφονίας και σταματάμε την ύβρη" περίπου 1000 άτομα συγκεντρώνονται στη συμβολή των οδών Τζαβέλα και Μεσολογγίου. Δόθηκε εντολή για απομάκρυνση των αστυνομικών δυνάμεων οι οποίες απομακρύνθηκαν από το αστυνομικό τμήμα των Εξαρχείων.

Τετάρτη 07/01

Γίνεται επίθεση στην Επιθεώρηση Εργασίας στη Θεσσαλονίκη ως ένδειξη αλληλεγγύης προς την Κωνσταντίνα Κούνεβα.

Πέμπτη 08/01

Καταλαμβάνεται το πολιτιστικό κέντρο Βύρωνα από κατοίκους της περιοχής με τα παρακάτω αιτήματα:
Άμεση απελευθέρωση όλων των συλληφθέντων, όχι στον τρομονόμο
Αφοπλισμό της αστυνομίας
Να σπάσει η εργοδοτική τρομοκρατία στους χώρους εργασίας.
Απομάκρυνση όλων των παράνομων και νομότυπων καταπατήσεων στον Υμηττό. Να μην κατασκευαστεί η επέκταση της περιφερειακής Υμηττού.
Δημιουργία ελεύθερων χώρων μέσα στον κοινωνικό ιστό της πόλης

Παρασκευή 09/01

Αναρχικοί/αντιεξουσιαστές επιτίθενται στα γραφεία της εταιρείας υπενοικίασης εργαζομένων Adecco, στην Θεσσαλονίκη. Στη συνέχεια με συγκροτημένο μπλοκ κινούνται προς το σημείο συγκέντρωσης για την προγραμματισμένη εκπαιδευτική πορεία. Περίπου 15.000 κόσμου συρρέουν στα προύλαια για το πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο, στο οποίο συμμετέχει και μπλοκ αντιεξουσιαστών, θέτοντας ως αιχμή την άμεση απελευθέρωση των συλληφθέντων της εξέγερσης. Η πορεία θα καταλήξει ξανά στα Προύλαια όπου θα ξεκινήσουν μικροσυμπλοκές, με τις δυνάμεις καταστολής να συμπεριφέρονται σαν ανεγκέφαλα πλάσματα. Ο αποκλεισμός 100 περίπου διαδηλωτών στην πολυκατοικία της οδού Ασκληπείου 14, αποτελεί ορόσημο της κρατικής καταστολής εκείνης της ημέρας. Οι μπάτσοι θέλουν χωρίς λόγο (ποινικό) να τους προσαγάγουν όλους. Με την αποδοκιμασία του κόσμου αλλά και με την αναφώνηση της λέξεως "ΧΟΥΝΤΑ" από πολλά στόματα απομακρύνονται. Λίγο πιο πάνω ένας διαδηλωτής εξέρχεται απ' την Κλινική αθηνών όπου και του παρασχέθηκαν οι πρώτες βοήθειες μετά από χτύπημα που δέχτηκε από τα ΜΑΤ. Με το που βγαίνει μπάτσοι του επιτίθενται με κλομπ στο κεφάλι (το οποίο είχε γάζες), αφήνοντάς τον αιμόφυρτο στο έδαφος. Γίνονται προσαγωγές πολλών διαδηλωτών αλλά και αρκετών δικηγόρων και δημοσιογράφων. Στα εξάρχεια ξεσπούν συγκρούσεις στην οδό Μεσολογίου, ενώ ανοίγεται το χημείο και τροφοδοτούνται συγκρούσεις και από εκείνο το σημείο. Ένας 18χρονος συλλαμβάνεται στη συμβολή των οδών Ζωοδόχου Πηγής και Διδότου, του φορτώνονται κακουργήματα για να αποτελέσει στη συνέχεια θορά στα χέρια του εισαγγελέα, ο οποίος θα τον κρίνει μετά από 2 μέρες ως προφυλακιστέο. Οι προσαγωγές φτάνουν τις 80 εκείνη τη μέρα, με 2 από αυτές να είναι συλλήψεις. Εχοντας ως όπλο την αλληλεγγύη εκατοντάδες κόσμου συγκεντρώνεται το απόγευμα έξω απ' τη ΓΑΔΑ απαιτώντας την άμεση απελευθέρωση των συλληφθέντων/προσαχθέντων. Ματατζήδες επιτίθενται σε συγκεντρωμένους γονείς και δικηγόρους των παιδιών που έχουν προσαχθεί, ενώ πραγματοποιούνται και μικροσυμπλοκές έξω απ' τη ΓΑΔΑ.

Μια μέρα μετά τα γεγονότα που συνέβησαν στο πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο, πραγματοποιούνται σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Πάτρα και Λάρισα πορείες αλληλεγγύης προς τον άμαχο πληθυσμό της Παλαιστίνης, που εξακολουθεί να σφαγιάζεται στην Λωρίδα της Γάζας. Πορείες επίσης πραγματοποιούνται και σε πολλές πόλεις του εξωτερικού. Καταλαμβάνεται το κτήριο της ΕΣΗΕΑ από πρωτοβουλία έμμισθων, "μπλοκάκηδων", άνεργων, "μαύρων", άμισθων και φοιτητών στο χώρο των ΜΜΕ δείχνοντας με αυτό τον τρόπο την έμπρακτη αλληλεγγύη τους στους εξεγερμένους του Δεκέμβρη, την Κωνσταντίνα Κούνεβα, τους συλληφθέντες των προηγούμενων ημερών. Ένας απ' τους σκοπούς της κίνησης ήταν να καταφέρει να συσπειρώσει τους εργαζομένους στον κλάδο των ΜΜΕ ενάντια στον εργασιακό μεσαίωνα και την τρομοκρατία των αφεντικών με τις μαζικές απολύσεις. Η κατάληψη διήρκησε 6 μέρες και καθημερινά πραγματοποιούνταν συνελεύσεις και εκδηλώσεις με τη συμμετοχή μεγάλου αριθμού ατόμων.

Τα ΜΜΕ κατά τη διάρκεια της εξέγερσης

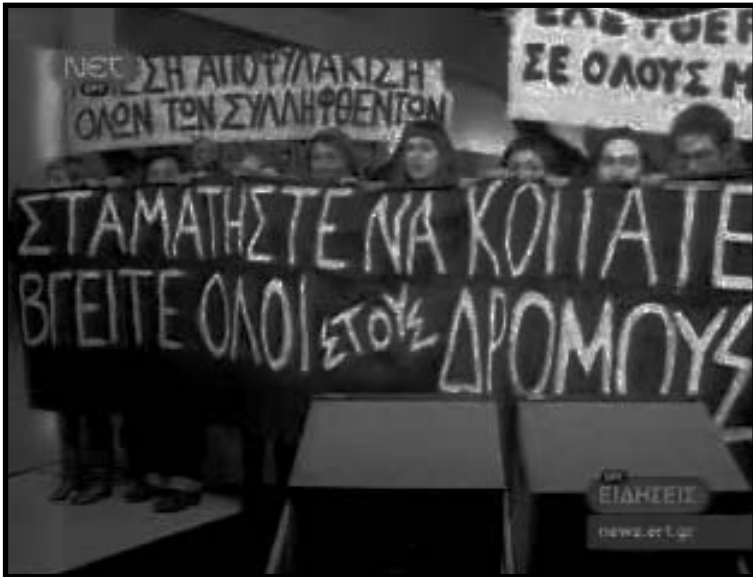
Ανέκαθεν τα ΜΜΕ αποτελούσαν ένα από τα πιο σημαντικά εργαλεία της εξουσίας, μέσω του οποίου καθόριζαν την κοινή γνώμη με απώτερο σκοπό την διασφάλιση της κυριαρχίας της αστικής τάξης. Ο Δεκέμβρης φυσικά, δε θα μπορούσε να είναι εξαίρεση αφού, σε μια κρίσιμη περίοδο τα μμε καλούνται να επιβεβαιώσουν τον ρόλο τους καλύτερα από κάθε άλλη φορά.

Αρχικά το κλίμα ήταν συναισθηματικά φορτισμένο και λόγω της ύπαρξης ενός πρωτοφανούς περιστατικού, άρχισε να αποκτά όλο και μεγαλύτερες διαστάσεις. Ο κόσμος δεν κλείστηκε στο άσυλο αλλά διαχύθηκε στους δρόμους σχεδόν ολόκληρης της χώρας. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να βρίσκο-

νται σε σύγχυση και να μην μπορούν να το διαχειριστούν. Το μόνο που τους έμενε λοιπόν, ήταν να αφουγκραστούν την γενική αποστροφή και να τάσσονται ενάντια στην αυθαιρεσία των δυνάμεων καταστολής. Το σκηνικό αλλάζει από την στιγμή που καίγεται το δέντρο του συντάγματος τη Δευτέρα το βράδυ. Πλέον, η ανοχή σταματάει και τα ΜΜΕ δεν δικαιολογούν τις πράξεις βίας από την στιγμή που η ανεξέλεγκτη καταστρεπτική μανία των χιλιάδων ατόμων που βγήκαν στους δρόμους, στράφηκε ενάντια στα σύμβολα που απο-

τελούν δομικά στοιχεία του σύγχρονου κόσμου και απειλούν το δικαίωμα της ιδιοκτησίας (τράπεζες, κάμερες, εμπορικά καταστήματα, χριστουγεννιάτικο δέντρο). Σε κάθε περίοδο αναταραχών, η εξουσία ψάχνει να βρει πρόσχημα για να καλέσει σε ενότητα τον κόσμο. Το πρόσχημα αυτή τη φορά ήταν το κάψιμο του δέντρου, όπως και στα φοιτητικά το κάψιμο του φυλακίου του άγνω-

στου στρατιώτη. Χρησιμοποιήθηκε το θέαμα του καμμένου δέντρου για να προκαλέσουν το αίσθημα του φόβου και της ανασφάλειας, παίζοντας ταυτόχρονα και με την πιθανότητα να κηρυχθεί η χώρα σε κατάσταση "εκτάκτου ανάγκης". Το δέντρο, όπως και τα καταστήματα της πε-

Η εικόνα της κατάληψης στη NET

ριοχής αποτελούν σύμβολα των εμπορευματικών και καταναλωτικών σχέσεων. Η καταστροφή τους αποτέλεσε ένα ακόμα πάτημα για έκκληση σε ενότητα επειδή συνέβαινε εν μέσω οικονομικής κρίσης.

Πλέον, ο ρόλος των μμε ήταν ξεκάθαρα κατασταλτικός και συκοφαντικός. Αυτό φάνηκε από το πως προσπαθούσαν να διαχωρίσουν τους διανοητές σε ειρηνικούς και κουκουλοφόρους. Για αυτούς, κουκουλοφόρος είναι ένα άτομο βίαιο το οποίο προβαίνει σε παράνομες πράξεις

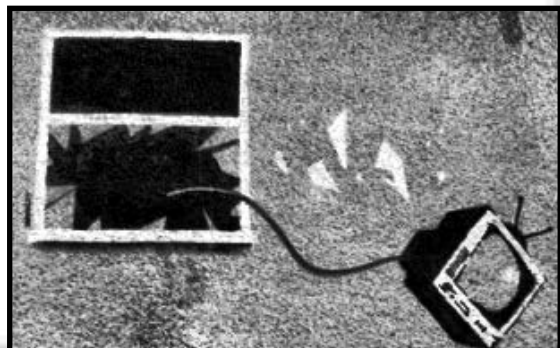
αλλά παράλληλα δειλό και γι' αυτό αποκρύπτει και τα χαρακτηριστικά του. Για εμάς, η απόκρυψη των χαρακτηριστικών είναι ένα μέσο αυτοπροστασίας από όλα αυτά τα μέσα που χρησιμοποιεί το κράτος για να μας παρακολουθεί και στη συνέχεια να μας κατηγορεί. Αλλωστε οι μπάτσοι έχουν το δικαίωμα της απόκρυψης χαρακτηριστικών (βλ. απουσία διακριτικών, full-face). Ειδικά ο διαχωρισμός ανάμεσα σε μαθητές και κουκουλοφόρους που προβαίνουν σε πράξεις βίας, έδειξε την αδυναμία της τηλεόρασης να αξιοποιήσει την εικόνα προς όφελος της. Οποιοσδήποτε μαθητής απέκρυπτε τα χαρακτηριστικά του προσώπου του, αυτομάτως μετατρέποταν σε βίαιο κουκουλοφόρο. Ο συκοφαντικός ρόλος τους, επίσης φάνηκε στην υπόνοια που άφηναν τα μμε ότι τα γεγονότα στα οποία συμμετείχαν μαθητές, υποκινούνταν από άτομα του αντιεξουσιακού χώρου. Προσπαθούσαν να απονομηματοδοτήσουν τις κοινωνικές συγκρούσεις, παρουσιάζοντας τες σαν ένα τυφλό εκδικητικό μίσος εναντίων των μπάτσων, αποκρύπτοντας έτσι τα κοινωνικοταξικά χαρακτηριστικά τους. Οπου δεν υπήρχε αξιοποιήσιμο θέμα για τα ΜΜΕ απλά θαβόταν. Χαρακτηριστικά παραδείγματα ήταν οι συνελεύσεις κατοίκων σε γειτονιές της Αθήνας αλλά και της επαρχίας, καταλήψεις κτιρίων και εργατικών κέντρων, καθώς και πορείες αντιπληροφόρησης. Ο άλλος ρόλος των μμε ήταν η αφομοίωση της εξέγερσης. Προσπάθησαν να αφαιρέσουν και να αποκρύψουν τα εχθρικά και επιθετικά χαρακτηριστικά της εξέγερσης, απαξιώνοντας την, προβάλλοντας μόνο το αντιδραστικό της στοιχείο, κάτι που είχε ήδη ταυτιστεί με την νεολαία. Η χρήση συμβόλων, συνθημάτων, εικόνων από free press lifestyle εναλλακτικά περιοδικά, αποδεικνύει την προσπάθειά τους να αποπροσανατολίσουν τον κόσμο από τα βαθιά κοινωνικά αίτια της εξέγερσης. Μέσα στην εξέγερση και απέναντι στο έκτρωμα των μμε, φάνηκε η ανάγκη του κόσμου για αδιαμεσολάβη και διαδραστική

αντιπληροφόρηση. Πέρα από τα ήδη υπάρχοντα μέσα, όπως indymedia, 98fm 1431am, ρόλο έπαιξαν και τα blogs των καταλήψεων (ΑΣΟΕΕ, Πολυτεχνείο, ΕΣΗΕΑ κλπ), καθώς και ραδιοεκπομπές που έγιναν μέσα από τις κατειλημμένες σχολές, όπως ο ράδιο ένταση που εξέπεμπε από την κατειλημμένη Νομική. Επίσης, έγιναν δράσεις στα πλαίσια αντιπληροφόρησης, όπως κατάληψη των studio της NET όπου διακόπηκε η εικόνα από την

ομιλία του Καραμανλή και προβλήθηκαν τα πανό των καταληψιών για περίπου 1 λεπτό. Τα πανό έγραφαν: "Σταματήστε να κοιτάτε, βγείτε όλοι στους δρόμους", "Άμεση αποφυλάκιση όλων των συλληφθέντων" και "Ελευθερία σε όλους μας". Καταλήψεις έγιναν και σε πολλούς ραδιοφωνικούς σταθμούς όπως στον Flash, Best, Εν Λευκώ, Village καθώς και σε σταθμούς σε άλλες πόλεις της Ελλάδας. Όλα αυτά, βοήθησαν στη διάδοση των εξεγερσιακών δράσεων τονώνοντας το αίσημα αλληλεγγύης ανάμεσα στους εξεγερμένους.

αντιπληροφόρησης. Πέρα από τα ήδη υπάρχοντα μέσα, όπως indymedia, 98fm 1431am, ρόλο έπαιξαν και τα blogs των καταλήψεων (ΑΣΟΕΕ, Πολυτεχνείο, ΕΣΗΕΑ κλπ), καθώς και ραδιοεκπομπές που έγιναν μέσα από τις κατειλημμένες σχολές, όπως ο ράδιο ένταση που εξέπεμπε από την κατειλημμένη Νομική. Επίσης, έγιναν δράσεις στα πλαίσια αντιπληροφόρησης, όπως κατάληψη των studio της NET όπου διακόπηκε η εικόνα από την

Πρώτη ανακοίνωση κατάληψης της ΕΣΗΕΑ

Το μεσημέρι του Σαββάτου 10/1 έγινε κατάληψη της ΕΣΗΕΑ (Ακαδημίας 20) από πρωτοβουλία έμμισθων, "μπλοκ-κάκκηδων", άνεργων, "μαύρων", άμισθων και φοιτητών στο χώρο των ΜΜΕ. Το εγχείρημα αυτό, που κατά βάση αντιτίθεται στον κυρίαρχο Λόγο, στοχεύει στην ανάδειξη του εργασιακού μεσαίωνα στα ΜΜΕ, όπως και στην προβολή της ανάγκης για τη δημιουργία ενιαίου φορέα έκφρασης ΟΛΩΝ των εργαζομένων στα Μέσα..

Οι ελαστικές/επισημαλές εργασιακές σχέσεις, η άμισθη/ανασφάλιστη εργασία, η δουλειά με το κομμάτι, τα εξαντλητικά ωράρια, η εργοδοτική αυθαιρεσία, οι δεκάδες απολύσεις, συνθέτουν το τοπίο που έχει διαμορφωθεί στη βιομηχανία των ΜΜΕ, με φόντο φυσικά έναν ευρύτερο μετασχηματισμό του συστήματος, στο κέντρο του οποίου βρίσκεται η νεοφιλελεύθερη αναδιάρθρωση της εργασίας.

Η ΕΣΗΕΑ, από τη μεριά της, όχι μόνο δεν αντιτίθεται στις επιδιώξεις των εργοδοτών, αλλά συναινεί και σιωπά μπροστά στο όργιο αυθαιρεσίας. Την ίδια στιγμή, ως μια ελίτ συντεχνία, που αποκλείει χιλιάδες εργαζόμενους στην Ενημέρωση, αντιδρά σθεναρά στο επιτακτικό αίτημα για ξεπέραςμα των εσωτερικών διαχωρισμών και του κλαδικού κατακερματισμού, προκειμένου να δημιουργηθεί ένα ενιαίο συνδικάτο τύπου.

Η κατάληψη αποσκοπεί παράλληλα να αποτελέσει ένα κέντρο αντιπληροφόρησης και εστία αγώνα, που πλαισιώνεται από αγωνιζόμενο κόσμο, που δεν συνδέεται αποκλειστικά με τον συγκεκριμένο κλάδο, όπως φάνηκε ήδη από την πρώτη ανοιχτή συνέλευση. Απέναντι στη μεθοδευμένη κατασταλτική και ιδεολογική προπαγάνδα που προωθούν τα αφεντικά, η ΕΣΗΕΑ και οι πραιτορες των Μέσων με παραπληροφόρηση, διαστρέβλωση και αποσιώπηση – ανάλογα κάθε φορά τις περιστάσεις - αποφασίζουμε να βρεθούμε, να δράσουμε και προπαντός να μιλήσουμε αδιαμεσολάβητα για όλα όσα τόσο καιρό το θέαμα έχει κατακερματίσει.

Οι ξυλοδαρμοί, οι μαζικές προσαγωγές, οι προφυλακίσεις, η τρομοκραγνεία, οι "τυχαίοι" θάνατοι στα σύνορα και το κολαστήριο της Πέτρου Ράλλη, οι βασανισμοί στα τμήματα, οι "αυτοκτονίες" στα κελιά, στα ρέματα, τα εργατικά "ατυχήματα", το βιτριόλι της εργοδοτικής μαφίας, οι απολύσεις και οι "εξοστρακισμένες" σφαίρες δεν είναι "μεμονωμένα περιστατικά". Ετσι κι αλλιώς "εδώ δεν είμαστε Γάζα" (Πραίτωρ Πρετεντέρης).

Πράγματι, δεν είμαστε στη Γάζα. Ωστόσο, η αλληλεγγύη μας δεν εκφράζεται στα παράθυρα της τηλεόρασης, αλλά στο δρόμο, στις καταλήψεις, στις συγκρούσεις μαζί με τους καταπιεσμένους-εξεγερμένους, όπου αναγνωρίζουμε και τους εαυτούς μας. Μια αλληλεγγύη που ξεπέρασε τα σύνορα και επεκτάθηκε από το Μεξικό ως την Αγγλία κι από την Κορέα ως την Τουρκία αμέσως μετά τη δολοφονία του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου και τα γεγονότα που ακολούθησαν.

Δεν ξεχνάμε τους 67 προφυλακισμένους, τους 315 συλληφθέντες και τους εν γένει διωκόμενους της εξέγερσης. Διωκόμενοι, οι οποίοι διαρκώς πληθθαίνουν παράλληλα με την ολοένα εντεινόμενη κρατική καταστολή, όπως αποδείχτηκε για άλλη μια φορά στην πορεία στις 09/01. Η περίφημη διαφύλαξη του ακαδημαϊκού ασύλου των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων την μέρα αυτή οδήγησε σε εικόνες, όπως η βίαιη εκκένωση της πολυκατοικίας στην οδό Ασκληπιού, όπου είχαν βρει καταφύγιο διαδηλωτές. Η επίθεση στον κοινωνικό χαρακτήρα του ασύλου είναι επίθεση στα ίδια τα αγωνιζόμενα κοινωνικά κομμάτια. Είναι καταστολή.

...Όπως καταστολή και τρομοκρατία είναι η επίθεση στις 23/12 με βιτριόλι στο πρόσωπο της μετανάστριας Κωνσταντίνας Κούνεβα, λόγω της μάχιμης συνδικαλιστικής της δράσης. Η Κωνσταντίνα είναι υπενοικιαζόμενη καθαρίστρια στον ΗΣΑΠ υπό την εργολαβία της "ΟΙΚΟΜΕΤ". Μέχρι σήμερα νοσηλεύεται σε κρίσιμη κατάσταση στον Ευαγγελισμό, αλλά ο αγώνας της συνεχίζεται κι εμείς τον στηρίζουμε έμπρακτα...

...Όπως έμπρακτα στηρίζουμε και κάθε αγώνα απέναντι στην εργοδοτική αυθαιρεσία και στις σχέσεις εκμετάλλευσης που επιβάλλει η συνθήκη της μισθωτής εργασίας είτε αυτές βαφτίζονται ελαστικές, επισφαλείς είτε πρόκεινται για ανασφάλιστη εργασία, απλήρωτες υπερωρίες ή δουλειά με το κομμάτι.

Γι' αυτό καλούμε, τόσο εργαζόμενους στα Μ.Μ.Ε. που τάσσονται υπέρ του εγχειρήματος (καθαρίστριες, δημοσιογράφοι, φωτορεπόρτερ, οπερατέρ κ.λ.π.), όσο και κάθε άλλον ενδιαφερόμενο για την περαιτέρω ρήξη του ανταγωνιστικού κοινωνικού ιστού, την Κυριακή 11/1 στις:

14:00 Αντιρατσιστικό συλλαλητήριο στην Ομόνοια για τον νεκρό μετανάστη κοντά στο αλλοδαπών της Πέτρου Ράλλη Χουσεΐν Ζαχιντούλ Τζαχανγκίρ

16:00 Ανοιχτή συζήτηση για τα εργασιακά ζητήματα στον χώρο των ΜΜΕ και για συντονισμό δράσεων των εργαζομένων στον χώρο ανεξαρτητής ειδικότητας ενάντια στις απολύσεις και την εργοδοτική τρομοκρατία.

18:00 Συζήτηση για την συγκρότηση ομάδων εργασίας της κατάληψης και κυρίως για συγκρότηση ομάδας αντιπληροφόρησης στην οποία μπορεί να προσφέρει οποιοδήποτε εργαζόμενος ΜΜΕ αδημοσίευτο αρχείο. 20:00 Ανοιχτή Γενική Συνέλευση της Κατάληψης ΕΣΗΕΑ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΑΓΩΝΙΣΤΡΙΑ ΕΡΓΑΤΡΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΚΟΥΝΕΒΑ

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ όλων των συλληφθέντων της ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ, εντός και εκτός Ελλάδας

Κάλεσμα για συμμετοχή στην ΠΟΡΕΙΑ αλληλεγγύης της Λάρισας 17/01 για τους διωκόμενους με βάση τον "τρομόμο"

Δεν φοβόμαστε τις απολύσεις, τα αφεντικά να φοβούνται τις ΑΓΡΙΕΣ ΑΠΕΡΓΙΕΣ

ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΕΣΗΕΑ

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΔΕΛΤΙΑ ΤΩΝ 8

...κάθε μέρα εδώ και πολλά χρόνια.
Κάποιοι το ανακάλυψαν τώρα...

Στην εικόνα φαίνονται μόνο μπάτσες.
Δυστυχώς η ώρα εκείνη, όπου διαδηλωτές
θα εισβάλλουν στη βουλή δεν έφτασε
ακόμα.

...και άλλοι εγκλωβισμένοι στην απάθεια
του καναπέ τους"... λέμε εμείς...

"Η λεηλασία ενός οπλοπωλείου (όπως
εκείνου που βρίσκεται στην Ομόνοια)
αποδεικνύει επιπλέον ότι οι εξεχρημένοι
δε θα δυσκολευτούν να βρουν τα
απαιτούμενα όπλα όταν θελήσουν να
εκτελέσουν την τελεσίδικη καταδικαστική
απόφασή τους εναντίον της ταξικής
κοινωνίας."

Κατάσταση Εξέγερσης, Προϊοντήριο το Χρυσό Χέρι

Δευτέρα 12/01

Πραγματοποιείται κατάληψη του εργατικού κέντρου Βόλου, καθώς και του κρατικού ωδείου Θεσσαλονίκης.

Τρίτη 13/01

Λήγει η κατάληψη της ΕΣΗΕΑ. Πραγματοποιείται συνέλευση στην Ασοεε όπου εκδίδεται η ΔΑΠ και η ΠΚΣ ενώ επίσης εκτοξεύονται γιαούρτια στην ΠΑΣΠ. Η συνέλευση έληξε με επικράτηση του πλαισίου της ΠΑΣΠ τα μέλη της οποίας εκδιώχθηκαν μετά τη λήξη της συνέλευσης. Στη συνέλευση στη Νομική επικράτησε το πλαίσιο της ΔΑΠ, ενώ στην Πάντειο δεν πραγματοποιήθηκε συνέλευση λόγω έλλειψης ατόμων. Επίσης συλλαμβάνεται ο Ηλίας Νικολάου με την κατηγορία της απόπειρας εμπρησμού.

Τετάρτη 14/01

Κατάληψη της δημοτικής καφετέριας Info cafe στην πλατεία Γαρδένιας στου Ζωγράφου και μετονομασία σε Anti-info cafe, ώστε αυτή να λειτουργήσει ως κέντρο αντιπληροφόρησης, συζητήσεων και συντονισμού δράσεων. Κατάληψη του εργατικού κέντρου Ξάνθης.

Πέμπτη 15/01

Πραγματοποιείται πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο στα Προπύλαια ενώ την ίδια ώρα υπήρχε συγκέντρωση για αποκλεισμό στο λιμάνι του Αστακού ως αλληλεγγύη στον λαό της Παλαιστίνης. Επίσης αποφασίζεται η προφυλάκιση του Ηλία Νικολάου.

Παρασκευή 16/01

Πραγματοποιείται ολιγόωρη κατάληψη του τηλεοπτικού σταθμού Channel 6 στην Ξάνθη και προβλήθηκε ολιγόλεπτο βίντεο.

Σάββατο 17/01

Πραγματοποιείται πορεία αλληλεγγύης για τους συλληφθέντες της εξέγερσης στη Λάρισα.

Δευτέρα 19/01

Γύρω στα 200 άτομα πραγματοποιούν αντισυγκέντρωση στην πλατεία Αγίου Παντελεήμονα ενάντια στο κάλεσμα της επιτροπής κατοίκων. Η επιτροπή κατοίκων, ζητά να εκδιωχθούν οι μετανάστες από την πλατεία, ενώ πολλές φορές έχει λειτουργήσει σαν προκάλυμμα των φασιστών για οργανωμένες επιθέσεις κατά μεταναστών. Στην πλατεία στήθηκε μικροφωνική και μοιράστηκαν κείμενα, μέχρι τη στιγμή που τους επιτέθηκαν οι φασίστες μαζί με τα ΜΑΤ.

Τετάρτη 21/01

Πραγματοποιούνται ταυτόχρονα καταλήψεις των επιθεωρήσεων εργασίας της Αγίας Παρασκευής και της Δάφνης ως ένδειξη αλληλεγγύης στην Κωνσταντίνα Κούνεβα.

Πέμπτη 22/01

Καλείται πορεία αλληλεγγύης στην Κωνσταντίνα Κούνεβα με προσυγκέντρωση στα Προπύλαια και προορισμό το Υπουργείο Εργασίας στην οδό Πειραιώς. Στην πορεία καλούν τα Πρωτοβάθμια Σωματεία. Συμμετέχουν επίσης το ΕΕΚ, οργανώσεις του Σύριζα, η Αντιεξουσιαστική Κίνηση, καθώς και η συνέλευση αλληλεγγύης στην Κωνσταντίνα Κούνεβα. Η ΓΣΕΕ αρνείται να συμμετάσχει. Οι διαδηλωτές είναι γύρω στους 7000. Το μπροστινό μέρος της πορείας φτάνει έξω από το Υπουργείο, και το ΣΒΕΟΔ (Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλων) ρίχνει μπογιές στο κτίριο. Οι μπάτσοι κόβουν την πορεία σε δύο κομμάτια και ρίχνουν κρότου-λάμψεις και δακρυγόνα. Ο ΣΥΡΙΖΑ και άλλοι αριστεροί που βρίσκονταν εκείνη τη στιγμή στην Ομόνοια μαζεύουν το πανό τους και αποχωρούν, ενώ ο υπόλοιπος κόσμος αποφασίζει να συνεχίσει περνώντας ανάμεσα από τους μπάτσους και να ενωθεί με το μπροστινό μέρος της πορείας. Ενωμένη πλέον η πορεία κατευθύνεται προς το Γκάζι. Εν τω μεταξύ στην Πειραιώς στήνονται οδοφράγματα και σπάζονται τράπεζες, κάμερες και καταστήματα. Στο Γκάζι σπάζονται πολυτελή αυτοκίνητα και εστιατόρια (π.χ. Matacas) με την ηχητική υπόκρουση "Βραστός βραστός θα φάμε τους αστούς και τον Οικονομάκη στο

φούρνο με ρυζάκι" (ο Οικονομάκης είναι το αφεντικό της ΟΙΚΟΜΕΤ, εταιρία για την οποία εργαζόταν η Κωνσταντίνα Κούνεβα). Η πορεία διαλύεται στο μετρό, ενώ τα ΜΑΤ κυνηγάνε όσους δεν κατάφεραν να μπουκώσουν λόγω συνωστισμού μέχρι τη Γεωπονική.

Παρασκευή 23/01

Πραγματοποιείται πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο στα Προπύλαια. Επίσης πραγματοποιείται κατάληψη του ελληνικού συμβουλίου για τους πρόσφυγες στα Εξάρχεια ως ένδειξη αλληλεγγύης και αντιπληροφόρησης για το θέμα των μεταναστών και για το κολαστήριο της Πέτρου Ράλλη.

Σάββατο 24/01

Δράσεις και πορείες αλληλεγγύης στους συλληφθέντες του Δεκέμβρη

Πραγματοποιείται πορεία με προσυγκέντρωση στο Μοναστηράκι στις 12:00. Συμμετέχουν περίπου 3000 άτομα. Το δρομολόγιο της πορείας είναι Μοναστηράκι- Αθηνάς- Ευριπίδου- Αιόλου- Ερμού- Σύνταγμα- Προπύλαια. Λόγω της επιλογής της ημέρας αλλά και του δρομολογίου, η πορεία γίνεται αντιληπτή από πολύ κόσμο ο οποίος κάνει τις σαββατιάτικες του αγορές και επιτυγχάνεται έτσι η αντιπληροφόρηση. Οι μπάτσοι βρίσκονται καθ' όλη τη διάρκεια σε κοντινή απόσταση από τους διαδηλωτές και στην Πανεπιστημίου, στο ύψος του Attica, σπάνε την πορεία σε τρία κομμάτια κάνοντας χρήση χημικών και σωματικής βίας. Μέρος των διαδηλωτών κατευθύνεται προς τα Εξάρχεια, όπου στήνονται οδοφράγματα. Η βίαιη καταστολή μιας πορείας που είχε ως στόχο την αντιπληροφόρηση, δείχνει για άλλη μία φορά την προσπάθεια της εξουσίας να φιμώσει αυτούς που αντιστέκονται. Πορείες και παρεμβάσεις πραγματοποιούνται και σε Θεσσαλονίκη, Ηράκλειο, Βόλος, Νάξος, Ρέθυμνο, Μυτιλήνη. Γίνεται παρέμβαση στην Κέρκυρα με μικροφωνική ως ένδειξη αλληλεγγύης στην Κωνσταντίνα Κούνεβα. Βομβιστική επίθεση πραγματοποιείται λίγο μετά τις 11 το βράδυ στο ΧΥΤΑ Λευκίμμης στην Κέρκυρα. Κατά τη διάρκεια του 2008 είχαν προηγηθεί έντονες συγκρούσεις των κατοίκων με τις δυνάμεις καταστολής για το συγκεκριμένο ΧΥΤΑ.

Αλληλεγγύη στους συλληφθέντες

Αναπόσπαστο κομμάτι του κοινωνικού αγώνα είναι η αλληλεγγύη στους αιχμαλώτους του ίδιου του αγώνα. Η απάντηση του κράτους στην εξέγερση του Δεκέμβρη ήταν οι μαζικές προσαγωγές και συλλήψεις ατόμων (και κυρίως μαθητών), που κατέβηκαν στον δρόμο, όχι μόνο για να τους σταματήσουν τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο, αλλά και για να τους καταστείλουν ψυχολογικά και σωματικά για επικείμενες επιθετικές δράσεις.

Δεν είμαστε αλληλέγγυοι στους συλληφθέντες του Δεκέμβρη μόνο ως υποκείμενα στα χέρια της κυριαρχίας, αλλά και καθολικά αλληλέγγυοι στις πράξεις τους. Στα υποκείμενα διότι στη θέση τους θα μπορούσαμε να είμαστε εμείς, στις πράξεις τους διότι μας βρίσκουν απόλυτα σύμφωνους.

Η συμπαράσταση στους αγωνιζόμενους εκφράζεται με πολλές μορφές, όπως για παράδειγμα οικονομική ενίσχυση για εκκρεμείς δίκες, παράσταση διαμαρτυρίας στα δικαστήρια, παρεμβάσεις σε δημόσιους χώρους για περαιτέρω γνωστοποίηση και αντιπληροφόρηση σχετικά με τις συλλήψεις και άλλες πιο επιθετικές δράσεις. Πέρα όμως από αυτά, η πιο σημαντική ίσως μορφή αλληλεγγύης έγκειται στην αλληλοβοήθεια στο δρόμο. Εκεί, ακριβώς τη στιγμή της σύγκρουσης είναι που σημελεύονται οι συνειδήσεις, στο

πεδίο της μάχης. Δηλαδή, επί του πρακτέου αλληλεγγύη μπορεί να αποτελέσει ένα βλέμμα που υπονοεί την επίθεση και το στήσιμο οδοφραγμάτων, μέχρι και η απελευθέρωση διαδηλωτών από τα χέρια των μπάτσων. Στο σημείο αυτό, πρέπει να τονίσουμε ότι την κρίσιμη στιγμή της σύγκρουσης είναι πολύ δύσκολο κάποιος να μην σκεφτεί μόνο ατομικά (διότι διακυβεύεται η ίδια του η ελευθερία), αυτό όμως είναι κάτι που κατακτιέται με τη συνεχή δυναμική παρουσία στο δρόμο. Σε καμία περίπτωση δε βγάζουμε τους εαυτούς μας απ' έξω, γιατί κι εμείς βρισκόμαστε σε διαρκή ζύμωση, προσπαθώντας να κατακτήσουμε το συλλογικό αίσθημα στο δρόμο.

Οι δράσεις αλληλεγγύης δεν έγιναν μόνο για τους συλληφθέντες του Δεκέμβρη, αλλά και για άλλα αγωνιζόμενα κομμάτια της κοινωνίας. Δεν ήταν λίγες οι φορές που οι ίδιες οι καταλήψεις έτυχαν της θετικής ανταπόκρισης μεμονωμένων ατόμων, τα οποία τις στήριζαν με το δικό τους τρόπο (π.χ. συμμετοχή στις ίδιες τις καταλήψεις, οικονομική και υλική ενίσχυσή τους, κ.λ.π.). Ως συμπαράσταση στον αγώνα των κατοίκων της Λευκίμμης, οι οποίοι αντιστέκονται στην κατασκευή ΧΥΤΑ στην περιοχή τους, πραγματοποιήθηκε επίθεση στο ΥΠΕΧΩΔΕ στις 12/12. Επίσης πο-

ρείες έλαβαν χώρα στις 31/12 στις φυλακές του Κορυδαλλού και στις 24/01 στο Μοναστηράκι, με αίτημα την άμεση απελευθέρωση των συλληφθέντων του Δεκέμβρη, εκφράζοντας παράλληλα την γενικότερη στήριξη στους αιχμαλώτους της εξουσίας. Αλλά και οι ίδιοι οι κρατούμενοι προχώρησαν σε μαζικές απεργίες πείνας πενθώντας έτσι για το θάνατο του Αλέξη, συμπαραστεκόμενοι παράλληλα με αυτό τον τρόπο στους εξεγερμένους. Στα θύματα της εργοδοτικής τρομοκρατίας ήρθε να προστεθεί η Κωνσταντίνα Κούνεβα, για την οποία πραγματοποιήθηκαν πολλές ποικιλόμορφες δράσεις αλληλεγγύης όπως η πορεία στις 22/01 στο κέντρο της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης.

Επίσης σε πολλές πόλεις του εξωτερικού πραγματοποιήθηκαν συμβολικές κινήσεις συμπαραστάσης στους εξεγερμένους του Δεκέμβρη όπως καταλήψεις ελληνικών προξενείων, πορείες, επιθέσεις σε πρεσβείες, τράπεζες και αστυνομικά τμήματα. Οι παραπάνω κινήσεις είχαν σε ορισμένες περιπτώσεις άσχημη κατάληξη, αφού η αστυνομία των αντίστοιχων κρατών συνέλαβε

πολλά άτομα (π.χ. 62 συλλήψεις στη Δανία σε πορεία αλληλεγγύης). Αυτό αποτελεί απτή απόδειξη ότι η αλληλεγγύη δε γίνεται να περιοριστεί σε σύνορα, ούτε να μπει σε καλούπια και καθοδηγήσεις. Είναι ένα από τα βασικά μας όπλα στον διαρκή καθημερινό πόλεμο που μαινεται και αυτό που μας κάνει πιο δυνατούς. Γι' αυτό και ανέκαθεν οι κατασταλτικοί μηχανισμοί προσπαθούσαν και προσπαθούν να τσακίσουν όχι μόνο τις δράσεις, αλλά και τα κινήματα συμπαραστάσης που έρχονται με αυτές. Παρομοίως, έτσι όπως ο κόσμος εξεγέρθηκε τον Δεκέμβρη ενάντια σε ό, τι τον καταπιέζει, έτσι και στη συνέχεια αντέδρασε αυθόρμητα όταν κάποιοι εξεγερμένοι φυλακίστηκαν. Αλλωστε όταν κάτι είναι τόσο ενωτικό και ριζοσπαστικό όπως μία κοινωνική σύγκρουση, οι σχέσεις που δημιουργούνται μεταξύ των ατόμων που συμμετέχουν σ' αυτή, σπρώχνουν τα άτομα σε αυθόρμητες κινήσεις αλληλεγγύης. Αλλωστε όποιος ξεχνάει τους αιχμαλώτους του κοινωνικοταξικού αγώνα, στο τέλος ξεχνάει και τον ίδιο τον αγώνα.

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΤΟ ΟΠΛΟ ΤΩΝ ΛΑΩΝ, ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΟ ΠΟΛΕΜΟ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ

ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ (από 06/12/08 μέχρι 21/12/08)

Συλλήψεις: 246 – Προφυλακίσεις: 66

ΑΘΗΝΑ: 50 μετανάστες που συνελήφθησαν το πρώτο τριήμερο της εξέγερσης σίγουρα καταδικάστηκαν σε 18μηνη φυλάκιση με αναστολή σε δίκες δίχως διερμηνείς, γεγονός που απαγορεύει την ανανέωση των αδειών παραμονής τους(κάθε μέρα κατά τα άλλα γίνονται συλλήψεις, υπάρχει θολή εικόνα ακόμα). Επίσης, στις 7/12 έγιναν 7 συλλήψεις για πλημμελήματα [ο ανήλικος θα δικαστεί στις 29/01 και οι 6 ενήλικες στις 26/06], στις 9/12 έγιναν 2 συλλήψεις και ορίστηκε τακτική δικάσιμος, στις 11/12 προφυλακίστηκαν 5 άτομα [3 έλληνες και 2 μετανάστες] και στις 15/12 προφυλακίστηκαν άλλα 4 άτομα. Στις 18/12 συνελήφθησαν 8 άτομα που κατηγορούνται για κακουργήματα (σύμφωνα με συντρόφους).

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: 21 Συλλήψεις (3 ανήλικοι θα πάνε 13 Φεβρουαρίου 2009 για δικαστήριο – οι υπόλοιποι, οι περισσότεροι αλλοδαποί, πέρασαν ήδη αυτόφωρο, καταδικάστηκαν και κανείς μάλλον δεν είναι προφυλακισμένος, μάλλον ο αριθμός είναι μεγαλύτερος).

ΚΟΖΑΝΗ: 34 Συλλήψεις (οι 3 προφυλακισμένοι:– φυλακές στα Γρεβενά – υπάρχει και σοβαρά τραυματίας συλληφθέντας από έγκλημα στη μύτη από δακρυγόνο, μεταφέρθηκε σε νοσοκομείο στην Αθήνα).

ΠΤΟΛΕΜΑΪΔΑ: 7 Συλλήψεις (σύμφωνα με δικηγόρους και συντρόφους).

ΛΑΡΙΣΑ: 25 Συλλήψεις με τρομονόμο (οι 17 μαθητές – 4 ενήλικες προφυλακισμένοι – Κορυδαλλός – σύμφωνα με δικηγόρους και συντρόφους).

ΠΑΤΡΑ: 21 Συλλήψεις (οι 9 ανήλικοι, μάλλον κανείς προφυλακισμένος – σύμφωνα με συντρόφους).

ΧΑΝΙΑ: 6 Συλλήψεις (μάλλον κανείς προφυλακισμένος – σύμφωνα με συντρόφους).

ΗΡΑΚΛΕΙΟ: 22 Συλλήψεις [11 γονείς για παραμέληση ανηλίκου, 7 ανήλικοι (με τους 4 να είναι υποχρεωμένοι να

βλέπουν τον επίτροπο ανηλίκων μια φορά το μήνα), και 4 ενήλικες εκ των οποίων οι 2 με κακουργήματα έχουν περιοριστικούς όρους (1500 ευρώ εγγύηση ο καθένας που με τα παράβολα φτάνει περίπου τα 2200 και υποχρεωτική παρουσία στην αστυνομία δύο φορές το μήνα) – σύμφωνα με συντρόφους).

ΒΟΛΟΣ: 6 Συλλήψεις (οι 5 ανήλικοι και θα δικαστούν στις 26 Φεβρουαρίου – ο ενήλικος καταδικάστηκε σε 2 χρόνια και 10 μήνες φυλάκιση με αναστολή, αφέθηκε ελεύθερος με εγγύηση 1,000 ευρώ – σύμφωνα με τα media).

ΡΕΘΥΜΝΟ: 1 Σύλληψη (στις 15/12, συνελήφθη ο ανήλικος και ο πατέρας του μηνύθηκε για παραμέληση ανηλίκου – κανείς προφυλακισμένος – σύμφωνα με τα media).

ΚΑΒΑΛΑ: 2 Συλλήψεις (μία στις 8/12 και μία στις 10/12 – κανείς προφυλακισμένος – σύμφωνα με συντρόφους).

ΚΑΣΤΟΡΙΑ: 1 Σύλληψη ανηλίκου (του επιβλήθηκε πρόστιμο 4,500 ευρώ για φθορές – κανείς προφυλακισμένος – σύμφωνα με τα media).

ΖΑΚΥΝΘΟΣ: 6 Συλλήψεις (5 ανήλικοι που αφέθηκαν με περιοριστικούς όρους και θα δικαστούν στις 19 Μαρτίου – κανείς προφυλακισμένος – σύμφωνα με συντρόφους και media).

ΡΟΔΟΣ: 18 Συλλήψεις [οι 7 έγιναν στις 08/12 (ελεύθεροι με ορισμό δικασίμου και εγγυήσεις), οι 10 στις 09/12 (δύο ανήλικοι, τρεις μαθητές, τρεις φοιτητές και δύο ιδιωτικοί υπάλληλοι, ελεύθεροι με εγγύηση 5.000 ευρώ και 1 φορά το μήνα τμήμα οι ενήλικοι, μια φορά το μήνα στον επιμελητή ανηλίκων οι μικροί) και την Πέμπτη 10/12 πιάστηκε ένας 17χρονος για τη μολότωφ στο δικαστικό μέγαρο, που κρατήθηκε μέχρι χτες (Τετάρτη 17/10) οπότε απολογήθηκε και αφέθηκε (η σύλληψη έγινε με βάση βίντεο από κινητό μάρτυρα). Μηνύσεις και από το δήμο Ροδίων, κατηγορίες για παραμέληση ανηλίκου και εναντίον των γονιών των ανηλίκων – σύμφωνα με τα media].

Δεν έγιναν συλλήψεις στις εξής πόλεις όπου έλαβαν χώρα συγκρούσεις, πορείες ή απλές διαμαρτυρίες:

Σέρρες, Χαλκίδα, Γιάννενα, Βέροια, Ξάνθη, Κομοτηνή, Αλεξανδρούπολη [σύμφωνα με συντρόφους από τις πόλεις αυτές].

Δράμα, Τρίκαλα, Καρδίτσα, Φλώρινα, Χίος, Μυτιλήνη, Κόρινθος, Κεφαλονιά, Λαμία, Αγρίνιο, Ναύπακτο, Νάουσα, Σύρος, Αμφισσα, Σάμος, Κέρκυρα, Αρτα, Καλαμάτα, Σπάρτη, Τρίπολη, Μεσολόγγι, Πύργος, Ηγουμενίτσα. [σύμφωνα με τα (τοπικά) media και το indymedia].

Οι προσαγωγές φυσικά ήταν πολλές χιλιάδες και αδύνατον να υπολογιστούν, για αυτό και δεν αναφέρονται.

Κινήσεις αλληλεγγύης στο εξωτερικό

Σάββατο 20/12

Ημέρα Παγκόσμιας Δράσης ενάντια στην κρατική τρομοκρατία στο εξωτερικό

Καλέσματα (συγκεντρωτικά): Istanbul, London, San Francisco, Cáceres (Ισπανία), Reykjavik (Ισλανδία), Αμβούργο, Luxembourg, Melbourne, Perugia, Milan, Germany, Hamburg, Κοπεγχάγη, Paris, Brasil, Toulouse & Montauban, México | Βαρκελώνη, Σλοβενία, Ιρλανδία, Λέτσε, Λυόν, Βοστώνη, Πολωνία, Ολλανδία.

Βερολίνο: Συγκεντρώσεις αλληλεγγύης, επίθεση σε τράπεζες, κατάληψη Προξενείου, 2η πορεία στην Φρανκφούρτη Muenster: Συγκέντρωση αλληλεγγύης

Αμβούργο: πορεία

Κροατία: επίθεση στην πρεσβεία

Λονδίνο: συγκέντρωση στην ελληνική πρεσβεία, κατάληψη της πρεσβείας, μπλοκάρισμα της Ολυμπιακής

Μπέρμινγχαμ : συγκέντρωση αλληλεγγύης

Γαλλία: Παρίσι: πορεία, συγκέντρωση στο ελληνικό προξενείο, πορεία αλληλεγγύης έξω από την πρεσβεία, συγκρούσεις, συλλήψεις,

Γρενόμπλ: συγκέντρωση, πορεία αλληλεγγύης,

Montpellier: συγκέντρωση αλληλεγγύης, Τουλούζη, Μπορντό

Κύπρος: συγκεντρώσεις & συλλήψεις

USA: Ν.Υ.: κατάληψη πανεπιστημίου, συγκέντρωση στην πρεσβεία, άφισα από San Francisco και συγκέντρωση, συγκέντρωση στην Ολύμπια, επίθεση σε τράπεζες Santa Cruz, Μιλγουόκι, Pittsburgh

Δανία: πορεία & συγκρούσεις έξω από το ελ. προξενείο, 62 συλλήψεις σε πορεία αλληλεγγύης

Σουηδία: Πορεία διαμαρτυρίας έξω από την πρεσβεία, Στοκχόλμη, Malmö

Ελβετία: συγκέντρωση στο προξενείο, Βέρνη πορεία στην πρεσβεία, Γενεύη: επίθεση στο προξενείο, Ζυρίχη
Ιταλία: Ρώμη συγκέντρωση, Μπολόνια συγκέντρωση, Βενετία, 2η πορεία στη Φλωρεντία, Περούτζια, Τορίνο κα-
τάληψη προξενείου

Βέλγιο: Βρυξέλες: πορεία αλληλεγγύης

Τουρκία: Istanbul πορεία και επεισόδια έξω από το προξενείο, Σμύρνη

Χάγη: Πορεία αλληλεγγύης έξω από το προξενείο

Πολωνία: δράσεις αλληλεγγύης, πικετοφορία έξω από την πρεσβεία

Ισπανία: Μαδρίτη, Βαρκελώνη, πορεία στην Γράγια, διαδήλωση στο κέντρο, Μπούργος, Τολέδο, Σεβίλλη, Βαλέν-
θια, Γρανάδα, Τολέδο, Βιτόρια, ελεύθεροι οι 7 προφυλακισμένοι της Μαδρίτης

Μελβούρνη: επίθεση στην πρεσβεία, πορεία αλληλεγγύης

Κολωνία: πορεία αλληλεγγύης

Δουβλίνο: πορείες, συγκεντρώσεις σε πρεσβείες και προξενεία

Μεξικό: έκρηξη σε κτίριο της αστυνομίας σε ένδειξη αλληλεγγύης, πορεία στην Οακασα

Bristol: επίθεση σε ΑΤ

Βουλγαρία: συγκέντρωση αλληλεγγύης έξω από την πρεσβεία

Ολλανδία: συγκέντρωση, πορεία σε τοπικό ΑΤ, πορεία αλληλεγγύης στο Αμστερνταμ

Μπρατισλάβα: συγκέντρωση αλληλεγγύης έξω από την πρεσβεία, κινήσεις αλληλεγγύης (12/12)

Εδιμβούργο: πορεία αλληλεγγύης στο κέντρο της πόλης, συγκέντρωση αλληλεγγύης

Ρουμανία: συγκέντρωση έξω από το προξενείο

Ν. Ζηλανδία: συγκέντρωση στην πρεσβεία

Μόσχα: επίθεση στην πρεσβεία

Βιέννη: πορεία στις πρεσβείες (Ελλάδας, Γαλλίας, Γερμανίας)

Ελσίνκι: πορεία στο προξενείο

Αργεντινή: πορεία στην πρεσβεία

Σκόπια: συγκέντρωση στο γραφείο συνδέσμου, συγκέντρωση στην πρεσβεία

Πορτογαλία: Λισαβώνα

Λουξεμβούργο: συγκέντρωση στην πρεσβεία

Καναδάς: Μόντρεαλ: συγκέντρωση κατά της αστυνομικής βίας

Ουρουγουάη: Μοντεβιδέο: επίθεση στην πρεσβεία

Ν. Κορέα: συγκέντρωση στην πρεσβεία

Αμστερνταμ: συγκέντρωση στα γραφεία του ΕΟΤ

Βόνη: αυθόρμητη πορεία έξω από το Δημαρχείο

Κάιρο: εκδήλωση αλληλεγγύης

Πολωνία: πορεία αλληλεγγύης

Σεράγιεβο: συγκέντρωση στην πρεσβεία

Δευτέρα 26/01

Τα ξημερώματα της Δευτέρας, εργάτες του δήμου κόβουν 45 αιωνόβια δέντρα στο πάρκο Κύπρου & Πατησίων, από το λίγο πράσινο που έχει απομείνει στη περιοχή. Σκοπός της ενέργειας αυτής, ήταν η δημιουργία χώρου παρ-
κινγκ. Η αντίδραση των κατοίκων ήταν άμεση. Από νωρίς ήρθαν σε διαπληκτισμό με τους αυτοργούς. Παράλλη-
λα, προχώρησαν σε σαμποτάζ των οχημάτων του δήμου, ξε-
φοσκώνοντας λάστιχα και αναγράφοντας συνθήματα. Κά-
τοικοι και αλληλέγγυοι(γύρω στους 500) συγκεντρώνονται
γύρω στις 5 κλείνοντας την Πατησίων. Παράλληλα αστυνο-
μικές δυνάμεις παρατάσσονται προστατεύοντας τα κομμέ-
να δέντρα(!) και το συνεργείο του δήμου. Κατά τη διάρκεια
της ημέρας υπήρξαν αψιμαχίες και από τις δυο πλευρές, οι
οποίες κατέληξαν σε συγκρούσεις. Στήθηκαν οδοφράγματα,
άναψαν κάδοι (για προστασία από τα δακρυγόνα) και ακο-
λουθήσε πετροπόλεμος. Στη συνέχεια, ομάδα διαδηλωτών
πραγματοποίησε επίθεση στα αστυνομικά τμήματα Κυψέ-
λης και Αγ. Παντελεήμονα. Τελικά οι προσπάθειες του δή-
μου απέτυχαν, και το πάρκο παραμένει κατελιγμένο και
αυτοοργανωμένο με τη διοργάνωση εκδηλώσεων, δενδρο-
φυτεύσεων κλπ από κατοίκους και αλληλέγγυους. Επίσης,
την ίδια μέρα στο άλσος Παγκρατίου οι μπουλντόζες του δήμου ξήλωσαν δέντρα και την παιδική χαρά. Κάτοικοι πα-
ρευρέθηκαν και απέτρεψαν την περαιτέρω καταστροφή. Την ίδια μέρα, πραγματοποιήθηκε αποκλεισμός των ταμεί-
ων του ερυθρού σταυρού από τη συνέλευση της ομάδας εργασίας για τα εργασιακά θέματα στον τομέα της υγείας
που είχε προκύψει τον Δεκέμβρη στην κατελιγμένη ασοε.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
I ΠΡΩΤΟΣΕΛΙΔΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ
II ΒΙΩΜΑΤΙΚΑ-ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

Αγγελιοφόρος
ΑΥΤΗΡΑ 6 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2008 1 ΣΕΛΙΔΑ

Εκτός ελέγχου
ΑΠΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΕΒΑΛΕ ΜΠΟΥΡΛΟ

GOAL
news

ΦΟΝΙΑΔΕΣ
ΣΤΡΑΤΩΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΣΥΡΑΛΛΗΝΕΣ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΙΣΜΟ ΤΩΝ ΜΑΥΡΩΝ ΤΩΝ ΣΑΛΑΜΙΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΜΠΡΟΣΤΙΑ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΑΝΤΙΣΕΜΙΤΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ 463
#tipos.com
08.12.2008

ΕΙ
500 ΣΟΣ
Θέματα για την κοινωνία

ΕΓΚΛΗΜΑ, ΤΡΟΜΟΣ ΚΑΙ ΒΙΑ
στα σύνορα δύο κόσμων

ΕΘΝΟΣ
ΑΠΕΙΛΕΙΤΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΚΡΗΞΗ
ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΙΣΧΡΟΝΟΥ

ΕΝ ΨΥΧΡΩ
ΕΚΤΕΛΕΣΑΝ ΤΗΝ ΟΜΑΛΟΤΗΤΑ

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ
ΑΠΙΣΤΕΥΤΟ! ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΖΗΤΗΣΑΝ ΣΥΓΓΝΩΜΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΦΟΡΟΥΣ

Η ΠΙΟ ΘΕΑΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΔΕΙΞΗ ΔΥΝΑΜΗΣ ΤΩΝ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ

ΤΑ ΝΕΑ
Αραγία η Αστυνομία

Ακυβέρνητη χώρα
στο έλεος κουκουλοφόρων

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ
ΕΛΛΗΝΙΑ: Αποκρίσεις κατά την Σύνοδο Κορυφής

Εγκλημα και ξέσπασμα

ΑΠΟΓΡΕΥΜΑΤΙ
ΚΟΛΑΣΗ

ΕΚΑΨΑΝ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΡΜΟΥ

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ
Παρασκευή 12 Δεκεμβρίου 2008

Μάθημα 1ο
Εφοδος στα Τμήματα

Αυριανή
ΟΙ ΠΙΤΣΙΡΙΚΑΔΕΣ ΔΙΕΛΥΣΑΝ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ και οι κουκουλοφόροι έκαψαν την Αθήνα

ΟΙ ΑΙΘΗΣΕΙΣ ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ ΑΠΟ ΤΗ ΚΡΙΣΙΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ
Μας θάναζονταν... Φοβάται...

Αυριανή Αεθλοίσις και πηλίκισσιν εν καταστραφέντι κορυμνισμέντι

Μετά τους "φουρνιές" που έστησαν και ριζώναν τα μεγάλα της Αθήνας, οι οργανωμένες ομάδες των κορυμνιστών του πρωταθλήματος θα αναβληθούν την σημαντική συγκέντρωση, με αποτέλεσμα να την πληρώσουν για μια ακόμη φορά οι επαγγελματίες της διαβόητης πόλης.

ΞΕΣΗΚΩΘΗΚΑΝ ΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ ΣΕ ΠΑΤΡΑ ΚΑΙ ΛΑΡΙΣΑ

Κινηήσασιν τους κορυμνιστάς και γλιτώσασιν τις περιουσίας τους απηκοσμητών των Αρμενιστών

ΕΚΤΟΝΩΝΤΕΣ σινά-σινά η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ

ΤΑ ΝΕΑ προσήψισις 200 κίλισσιν SOS

Εκπαιδευτικοί: 200 θέματα SOS

Καταθέσισ φοιτηά από νέους μάρτυρες

Θα σας δείξω εγώ είπε και σημάδεψε

Εμβεβαδώνουν όσα

Μικρές επιχειρήσεις Διευκρινιστέον όσα εμπεδισμέντι μέτρον 48 εργαζόμενων. Μέτρον και 350.000 το ύψος της ενίσχυσης. 623

Ενώ οι κορυμνιστάς και οι πρυστάς τους γρίθουν τα χέρια από απανωσιστήν

ΥΠΟ ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ τα Αστυνομικά Τμήματα!

Μαθητές καταλαμβάνουν σχολεία και άλλα εκπαιδευτικά και εκπαιδευτικά

Πρόεδρος και προέδρος εκπαιδευτικών της εστίασης των νέων

Ε. Καροζογιάννης: «Έτσι οι εκπαιδευτικοί δεν μόνον στη διαβόηση του ΚΚΕ και μόνον στη διαβόηση του ΣΥΡΙΖΑ»

Ραβδί (αυτών και το Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης) 623

Κρίσιμα και τα συμπερίνα ΣΥΛΛΑΒΗΤΗΡΙΟ

Αυριανή Προκλητική απολογία από τον ειδικό φρουρό

Εχει φριξεί ο κόσμος από την απάθεια της κυβέρνησης, την ανευθυνότητα της αντιπολίτευσης και την ανικανότητα της Αστυνομίας. Δεν αντέχει άλλο την βία και το ηλιαστικό. Πάρτε μέτρα εδώ και τώρα, ή σηκωθείτε και φύγετε

ΚΑΜΙΑ ΑΝΟΧΗ ΣΤΙΣ ΣΥΜΜΟΡΙΕΣ ΤΩΝ ΚΟΥΚΟΥΛΟΦΩΡΩΝ

Αυριανή Προσφοράς από τους εμπόρους στην πληγωμένη και πληγωμένη αγορά

Τσάκιστε το παρακάτω των κορυμνιστών βάλτε φυλακή τους ηλιαστικούς και...

ΒΓΑΛΤΕ ΤΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΕΣ

από τον συρφετό των ρουφιάνων που στρατολόγησαν οι ξένες υπηρεσίες

Μόνο το ΚΚΕ τάχισιν να συγχρωσιστε στωικά με τους ηλιαστές των πρακτορείων που εκτελούν το φρικτικό σχέδιο αποσπασηροποίησης

Αυριανή

Για να μεταποιώσιν τις συμφωνίες που με τον Πούτιν για τους αγωγούς φυσικού

ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΡΙΞΟΥΝ ΤΟΝ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ

ΚΑΙ ΟΙ ΥΠΟΤΙΠΟΙ ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΟΙ ΤΟΥΣ

Αντίστοιχο φασοκοσμία με στόχο τον

Goal Η ΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΗΤΕΣ ΑΡΧΗΤΕΣ ΤΩΝ ΕΚΤΕΛΟΥΣ ΤΩΝ ΑΝΑΡΧΩΝ ΚΑΙ ΗΙ ΜΗΝ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ 464 09.12.2008

ΕΦ

ΣΤΟ ΕΛΕΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΡΧΙΑΣ

ΤΥΠΟΣ

ΑΕΣΜΕΥΤΟΣ

• Στο Π. Φάληρο έγινε η κηδεία του τραγικού 15χρονου με πετροπόλεμο και δακρυγόνα 623

Δήλωση - βόμβα της Αλέκας Παπαρήγα

ΕΝΤΟΛΕΣ ΕΚΤΕΛΟΥΝ σκληροί κουκουλοφόροι

• Ας σταματήσισ ο ΣΥΡΙΖΑ να τους καϊόσισ τ' αφτιά-είπε η γεν. γραμματέας του ΚΚΕ

• Επλογές χιτίπος ο Γ. Παναγόρτου 623

Καταόκισσε την «τυφή βία» ο Αλ. Αλαβάνος, αλλά καλεί τη νεολαία σε... εξέγερση! 623

Και αλλοδαποί μεταξύ των συλληφθέντων Πέντε νεαροί κατηγορούνται για κακοσμήματα 623

Αποφασισμένη να επβάλει την τάξη η κυβέρνηση

Κ. Καραμανλής: «Όχι στα άλλα»

ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΑΝΑΡΧΙΑΣ ΤΩΝ ΑΝΑΡΧΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΚΩΝ ΜΑΧΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙΝΟΥΝ ΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΣΜΟΝ. 623

Σκέψεις Για Τον Δεκέμβρη

Σάββατο βράδυ 6ης Δεκέμβρη. Μαθαίνω τηλεφωνικώς από φίλους μου ότι μπάτσοι πυροβόλησαν παιδί στα εξάρχεια. Πανικός, θυμός, οργή είναι τα πρώτα συναισθήματα που με κυριεύουν. Δευτερόλεπτα αργότερα με ειδοποιούν ότι το παιδί έχασε τη μάχη για τη ζωή και ότι κόσμος συγκεντρωνόταν στο πολυτεχνείο για ν' απαντήσει στους μπάτσους. Το όνομα του παιδιού: Αλέξανδρος Γρηγορόπουλος, ηλικίας μόλις 15 ετών!!!

Ηξερα μέσα μου ότι εκείνη τη νύχτα η Αθήνα θα καεί, αυτό όμως που ακολούθησε δεν είχε προηγουμένο. Ενα τελευταίο τηλέφωνο σε φίλο μου:

- Πού είστε?
- Μαζευόμαστε κόσμος στην Ασοεε
- Ερχομαι εκεί
- Δεν ξέρω αν προλαβαίνεις

Μπαίνω στο πρώτο ταξί που περνούσε και ξεκινάω για Ασοεε, με το μυαλό μου να προσπαθεί να συνδέσει τα γεγονότα, να καταλάβει το γιατί. Το ταξί με αφήνει γωνία Δερρινύ και 3ης Σεπτεμβρίου, αφού ο δρόμος μπροστά είχε μπλοκαριστεί από έναν φλεγόμενο κάδο. Πεδίο μάχης θύμιζε η Πατησίων εκείνες τις ώρες. Τη διασχίζω τρέχοντας και φτάνω στο κτήριο της Ασοεε.

Παντού γύρω μου κόσμος ανάστατος, να τρέχει μπροστά και πίσω από τα οδοφράγματα, οργισμένος, να βρίζει και να επιτίθεται με ότι μέσο διέθετε στους μπάτσους, οι οποίοι το μόνο που έκαναν ήταν να κρατούν μια απόσταση ασφαλείας και να μας περιλούζουν με χημικά. Μπορεί να ήταν αρχές Δεκέμβρη, εκείνη η νύχτα όμως θύμιζε Αύγουστο. Τέτοιος ήταν ο αναβρασμός εκείνες τις ώρες. Είχαμε γίνει όλοι ένα. Ξέραμε τι κάναμε και γιατί το κάναμε. Επρεπε η Ασοεε να παραμείνει ανοιχτή με κάθε κόστος, έπρεπε να έρθουν μαζί μας όσο περισσότεροι μπορούσαν, όσοι κατάλαβαν. Ολη νύχτα παραμέναμε έξω απ'το κτήριο, κρατώντας τα οδοφράγματα ζωντανά και τους μπάτσους μακριά. Ποτέ πριν δεν ξανάδα τόσο κόσμο μαζεμένο στην σχολή. Μεγάλη έκπληξη για μένα μιας και δεν αισθανόμουν πλέον ξένος ανάμεσα σε ξένους, αλλά σύντροφος ανάμεσα σε συντρόφους. Ενωθα "σαν στο σπίτι μου" που λένε, τέλος.

Λίγες ώρες ξεκούρασης κι έπειτα συμμετοχή στην πορεία που καλέστηκε το πρωί της επόμενης μέρας. Σημείο έναρξης το πολυτεχνείο στην Πατησίων. Οι δρόμοι είχαν όντως κατακλυστεί από κόσμο του οποίου οι διαθέσεις φαίνονταν από το ξεκίνημα της πορείας. Οι πρώτοι συναγερμοί τραπεζών και μαγαζιών άρχισαν να βάρανε μαρτυρώντας τις πρώτες ζημιές σε βιτρίνες και ΑΤΜ. Ο πόλεμος όμως δεν είχε ακόμη αρχίσει. Στρίβοντας στην Αλεξάνδρας η πορεία θα είχε κατεύθυνση την ΓΑΔΑ. Από εκείνη τη στιγμή και μετά, το μυαλό μου αποτύπωνε στη μνήμη

μου το καθετί που συνέβαινε με τα πιο ανεξίτηλα χρώματα. Οχι όλες αυτές τις εικόνες δεν έπρεπε ποτέ να τις ξεχάσω, να τις λυσομνήσω. Το όφειλα στον εαυτό μου. Ήταν οι στιγμές που ήλπιζα κάποτε στο μέλλον να τις ξαναζήσω αλλά δεν ήξερα αν θα μου δινόταν ξανά η ευκαιρία.

Η κεφαλή της πορείας, γύρω στα 200 άτομα (μερικά χωρίς καν αντιασφυξιγόνες μάσκες), οπισθοχωρούσε τους μπάτσους με ρίψη πετρών και μολότωφ και με αναμένους κάδους τους έφραζε τον δρόμο. Πρώτη φορά στη ζωή μου συναντούσα τέτοιο μένος, τέτοια δίψα για εκδίκηση να ζωγραφίζεται στα πρόσωπα όλων εκείνων που εξεγείρονταν. Συναγερμοί, καπνοί, πέτρες, φωνές, δάκρυα, χημικά, μετέτρεψαν την λεωφόρο σε πολεμικό τοπίο. Και όντως αυτό που ζήσαμε εκείνη τη μέρα ήταν ένας μικρός πόλεμος. Η Αλεξάνδρας έμοιαζε περισσότερο μ'έναν βομβαρδισμένο δρόμο της μέσης ανατολής παρά με μια πολυσύχναστη λεωφόρο μιας ευρωπαϊκής μεγαλούπολης.

Κάτι τέτοιες στιγμές είναι που ο χρόνος σταματάει για σένα δίνοντας σου την ευκαιρία να ζήσεις τη μαγεία τους. Κάτι τέτοιες στιγμές αντιλαμβάνεσαι πλήρως το νόημα της φράσης "τίποτα δεν είναι τυχαίο". Και τότε όλα απέκτησαν ένα νόημα. Ως φοιτητής και εργαζόμενος κατάλαβα τότε 100% γιατί οι σπασμένες τζαμαρίες και τα λεηλατημένα καταστήματα. Γιατί σ'ένα τέτοιο δούλεμα κι εγώ μ'έναν μα-

λάκα πάνω απ' το κεφάλι μου να μου γαμάει τη μέρα, τη θέση του οποίου θα έπαιρνα για να γαμάω κι εγώ με τη σειρά μου την μέρα άλλων ή τουλάχιστον γι' αυτό με προετοίμαζαν οι σπουδές μου. Δυστυχώς όμως γι' αυτούς, εγώ είχα άλλα σχέδια.

Η πορεία προχωρούσε και κατέστρεφε ό,τι έβρισκε στο πέρασμα της. Η οργή εκείνης της μέρας δεν είχε αποδέκτες μόνο τους μπάτσους, αλλά και τους ηθικούς αυτουργούς της δολοφονίας, δηλαδή την κοινωνία στο σύνολό της. Όπως πολύ σωστά ειπώθηκε και τότε, η δολοφονία του Αλέξη ήταν η αφορμή και όχι η αιτία για την εξέγερση του Δεκέμβρη. Ήταν η στιγμή που η βία και η καταπίεση γύρισαν πίσω σ' αυτούς που την δημιουργούν ή τουλάχιστον ένα μικρό ποσοστό τους.

Κάπου εκεί λίγο πριν φτάσει η πορεία στη ΓΑΔΑ έληξε η δική μου συμμετοχή, αφού οι πνεύμονες μου δεν άντεχαν άλλη ποσότητα χημικών. Με τη βοήθεια φίλων αποχώρησα χωρίς άλλα προβλήματα. Ήταν η 1η μέρα της εξέγερσης κι εμείς είμαστε μόλις στην αρχή.....

...Μερικούς μήνες αργότερα η εξέγερση έχει λήξει. Μετρήσαμε τις δυνάμεις μας και ξέρουμε για τι είμαστε ικανοί. Και δεν θα σταματήσουμε να παλεύουμε μέχρι να δημιουργήσουμε έναν καλύτερο κόσμο από την αρχή, απάνω στα συντρίμια του υπάρχοντος...

...Η ζωή είναι ταξίδι. Αν δεν ταξιδεύεις δεν την ζεις.
Και πρώτα απ' όλα ταξιδεύεις στους ανθρώπους...

"Όλα αυτά τα τολμηρά πουλιά που πετάνε μακριά, πολύ μακριά ασφαλώς! Κάπου δεν θα μπορούν πια να πάνε μακρύτερα και θα καθίσουν πάνω σ' ένα κατάρτι ή ασημαντο σκόπελο - κι επιπλέον θα είναι ευγνώμονα γι' αυτό το αξιοθρόνητο κατάλυμα! Ποιος θα μπορούσε όμως να συμπεράνει απ' αυτό ότι δεν υπάρχει πια μπροστά τους κανένας τεράστιος ελεύθερος δρόμος, ότι έχουν πετάξει τόσο μακριά όσο θα μπορούσε να πετάξει κανείς!"

Λίγα για το ζήτημα των συνεχιζόμενων δημοκρα- τικών αυταπατών, την γενική συνέλευση του φοιτητι- κού συλλόγου και το άσυλο...

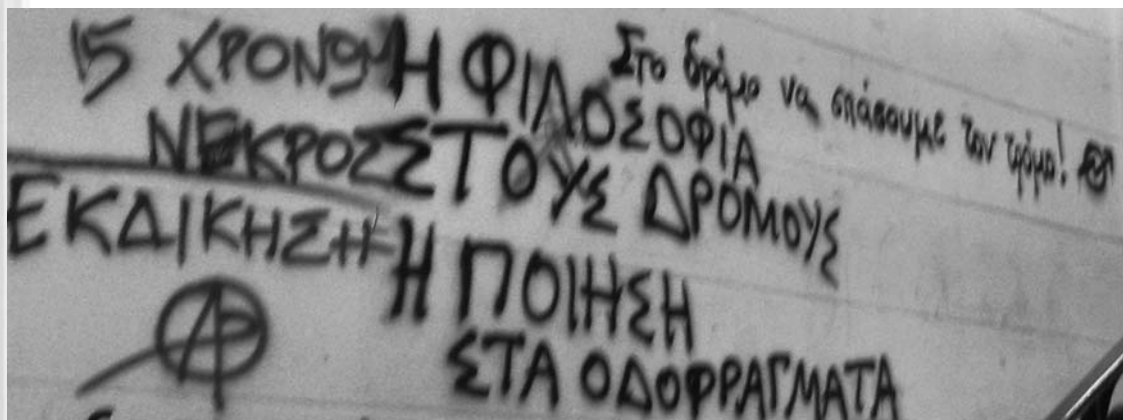
Όπως είπαμε και παραπάνω, η κατάληψη της ασοεε λειτουργούσε με βάση την συνέλευσή της, η οποία μάλιστα πραγματοποιούνταν στις 8 το βράδυ. Κατά τη διάρκεια της πρώτης εβδομάδας, φοιτητές παρατάξεων της αρένα και των ΕΑΑΚ ζήτησαν να κάνουν ένα κάλεσμα για την πραγματοποίηση της γενικής συνέλευσης του φοιτητικού συλλόγου της ασοεε, μέσα στο ήδη κατειλημμένο κτίριο της σχολής. Η απάντηση που πήραν ήταν αρνητική. Οι αιτίες που το σύνολο της συνέλευσης αρνήθηκε, ποικίλουν, ωστόσο κρίθηκε από όλους ότι για την ασφάλεια της κατάληψης, ήταν καλύτερο να μην γίνει η γενική συνέλευση στο ήδη κατειλημμένο έδαφος της ασοεε. Δική μας -όπως και πολλών άλλων- άποψη για το θέμα είναι η εξής:

Καταρχάς, είμαστε και εμείς από αυτούς που αρνήθηκαν την πραγματοποίηση της ΓΣ. Πέρα από την ασφάλεια του χώρου και την επιθυμία μας να μην αναλωθούμε σε προστριβές με κόσμο που ήθελε το σπάσιμο ή την λήξη της κατάληψης, πράγμα που θα μας αποσυντόνιζε, τα αίτια που σχετίζονται με την άρνηση πραγματοποίησης φοιτητικής γενικής συνέλευσης έχουν να κάνουν τόσο με την εκ των πραγμάτων αντίθεση μας στους όρους που πραγματοποιούνται οι γνώριμές μας πια γενικές συνελεύσεις, όσο και με την ιδιαιτερότητα των συνθηκών που χαρακτηρίζαν τις διαδικασίες των ημερών του Δεκέμβρη, που για εμάς στην πράξη ακύρωναν τις όποιες δημοκρατικές αυταπάτες γεννά η ανάγκη για νομιμοποίηση αποφάσεων μέσα από θεσμοθετημένα όργανα.

Η κατάληψη της ασοεε πραγματοποιήθηκε σχεδόν αυθόρμητα από τις πρώτες ώρες μετά τη δολοφονία του Αλέξη και ενώ συγκρούσεις είχαν ξεσπάσει σε όλη την Αθήνα και την περιφέρεια. Αμέσως εντοπίστηκε η αναγκαιότητα ενός χώρου συνεύρεσης, ενός σημείου αναφοράς -μιας και η οργή που είχε διαχυθεί στους δρόμους έδειχνε ότι οι μέρες που ακολουθούσαν θα ήταν έντονες. Σύμφωνα με μία λογική που αφένος θέλει τον κοινωνικό χαρακτήρα του πανεπιστημιακού ασύλου να πραγματώνεται μέσα από τη χρήση του σε τέτοιες συνθήκες κοινωνικής αναταραχής και αφετέρου δεν αποδέχεται την αντίληψη ότι η νομιμότητα των δράσεων δίνεται από θεσμοθετημένες διαδικασίες, αλλά από τις διαθέσεις των υποκειμένων που την ίδια στιγμή τους δίνουν περιεχόμενο, ο κόσμος κατέλαβε την ασοεε σχεδόν αυτόματα, χωρίς να περιμένει τη γενική συνέλευση του φοιτητικού συλλόγου. Πέρα ωστόσο από την δική μας αντίληψη, την ίδια κατεύθυνση που θέλει την αφήφιση κομματικών καλεσμάτων και νομιμοποίησης από πάσης φύσεως όργανα εκπροσώπησης την έδωσε το μεγαλύτερο κομμάτι των ατόμων που συμμετείχαν στα γεγονότα του Δεκέμβρη. Ετσι λοιπόν είδαμε ένα ετερόκλητο σώμα υποκειμένων να βγαίνουν στους δρόμους, να συγκρούονται, να καταλαμβάνουν δημόσια και δημοτικά κτίρια και όλα αυτά χωρίς να περιμένει το επίσημο κάλεσμα κάποιου κόμματος, χωρίς να οριοθετείται μέσα σε κεντρικά αιτήματα, αρνούμενο να μετριάσει σε πλαίσια του περίφημου διαλόγου με την κυβέρνηση που χρόνια κάνουν λογίων αντιπρόσωποι για λογαριασμό του. Με αυτά λοιπόν τα χαρακτηριστικά να επικρατούν, η κατάληψη της ασοεε, κέντρο δράσεων στην οποία συμμετείχαν εκατοντάδες άτομα, είχε σαν κεντρικό της όργανο τη συνέλευση της, όπως είπαμε και παραπάνω, μαζικότερη, αντιεραρχική, πεδίο ζύμωσης και συνδιαμόρφωσης που αποτελούσε έδαφος για όσους θεωρούσαν τον εαυτό τους κομμάτι των γεγονότων και ήθε-

λαν να εκφραστούν και να δράσουν μέσα σε αυτά. Δεδομένης λοιπόν αυτής της ανοιχτότητας και δομής της κατάληψης της ασόε, το αίτημα των αριστερών για πραγματοποίηση μιας γενικής συνέλευσης μέσα στο ήδη κατειλημμένο κτίριο της σχολής, με τη δικαιολογία ότι οι φοιτητές χρειάζονται το κάλεσμα του φοιτητικού συλλόγου για να συμμετάσχουν στην κατάληψη, ήταν όχι απλά μη αναγκαίο, αλλά τελείως παράταιρο. Τόσο γιατί θα λειτουργούσε σαν να αγνοούσε την ύπαρξη της ήδη καθιερωμένης συνέλευσης αλλά και γιατί θα λειτουργούσε τελείως συγκαταβατικά προς την αστική νομιμότητα την ίδια στιγμή που

χιλιάδες κόσμου έδειχνε να την αγνοεί επιδεικτικά. Ενώ λοιπόν τα βασικά που κερδήθηκαν τον Δεκέμβρη ήταν η μαζικότητα των δράσεων και των διαδικασιών και η αυτενέργεια, η στην πράξη άρνηση της αντιπροσώπευσης, έρχεται αυτό το κάλεσμα να γυρίσει όσα κερδήθηκαν πίσω στην αναζήτηση μιας άχρηστης και τυπικής νομιμοποίησης από τη ΓΣ ενός σώματος φοιτητών, που αν και είχε όλο το χρόνο και το πεδίο να εκφραστεί στην κατάληψη και γενικά στη εξέγερση - και που το έκανε αν σκεφτεί κανείς το μεγάλο αριθμό φοιτητών που συμμετείχαν στην κατάληψη χωρίς να τους καλέσει καμιά απόφαση φοιτητικού συλλόγου-, σύμφωνα με τους αριστερούς χρειαζόταν το κάλεσμα του φοιτητικού συλλόγου για να συμμετάσχει στην εξέγερση. Αυτή η εκτίμηση υπαγόρευε, σε μία περίοδο που συνέπραξαν όλα τα κοινωνικά κομμάτια στην αμφισβήτηση του συνόλου των καθημερινών εκβιασμών - ρόλων (σχολείο, διάβασμα, πανεπιστήμιο, δουλειά, οικογενειακές υποχρεώσεις, καθωσπρεπισμός, αποδοτικότητα, κατανάλωση), την συγκρότηση των φοιτητών ως ομοιογενές σώμα, ξέχωρο και αποκομμένο από τους υπόλοιπους εξεγερμένους, να επικυρώσει με μία σφραγίδα, μία κατάληψη ήδη νομιμοποιημένη από τη μαζικότητα και το δίκαιο ξέσπασμα της οργής των εξεγερμένων. Τέτοιες τακτικές ομοιογενοποίησης των φοιτητών, απομόνωσης τους από τα υπόλοιπα αγωνιζόμενα κομμάτια, και καθοδήγησης τους, ως ενιαίο σώμα, σε πλαίσια ενός νόμιμου και οριοθετημένου αγώνα, είναι πάγιες τακτικές της αριστεράς και μας βρίσκουν πλήρως αντίθετους. Μόνο που στις συνθήκες του Δεκέμβρη ήταν τέτοια τα γεγονότα και οι δομές των διαδικασιών,

τέτοια η μαζικότητα, η ποιότητα και η ένταση όπως έχουμε αναφέρει, που δεν έδιναν κανένα πεδίο σε τέτοιες λογικές των παραταξιακών πρωτοποριών να ηγηθούν και να οριοθετήσουν τις αρνήσεις που εκφράστηκαν τις μέρες αυτές.

War is merely the continuation of politics by other means
Carl von Clausewitz

1

Υπάρχει μια έννοια διφορούμενη, υποτιμημένη ή υπερτιμημένη και άλλες φορές παρεξηγημένη. Μια έννοια, η οποία είναι μια ακόμη απόδειξη της μη ύπαρξης της Αλήθειας (και του Ψέματος) αυτού του κόσμου. Και όπως πάντα, όλα ξεκινούν με έναν ορισμό. Έτσι και η έννοια της κοινωνίας, πρέπει να οριστεί από το υποκείμενο που την επικαλείται. Ζούμε σε έναν κόσμο του οποίου η σύσταση είναι σε τεράστιο βαθμό αυτό που θα αποκαλούσαμε διπροσωπικές σχέσεις. Σχέσεις οι

οποίες χτίζουν αυτό που εδώ ορίζουμε σαν κοινωνία. Κοινωνία, η οποία δημιουργήθηκε ως αποτέλεσμα ορατών και αόρατων πολέμων¹ και συνεχίζει και υπάρχει ως αποτέλεσμα της συνέχειας αυτών, δίνοντας μας τον ορισμό της εξέλιξης. Οι πόλεμοι χτίζουν κόσμους, οι πόλεμοι τους γκρεμίζουν. Η συνοχή αυτού του κόσμου βασίζεται

σε αυτό που αποκαλούμε "ευρύτερη κοινωνική ειρήνη". Μια ειρήνη, η οποία υπάρχει μόνο σαν θέαμα, καθώς αν υπήρχε πραγματικά θα σήμαινε το τέλος της εξέλιξης, άρα και την καταστροφή της ύπαρξης της ζωής² - το τέλος της Ιστορίας. Είναι ανούσιο λοιπόν, να αναλωνόμαστε σε εκ-

θειαςμούς ή αναθεματισμούς της κοινωνίας, όπως είναι ανούσιο να αναφερόμαστε στην ομοιογένεια αυτής. Η ομοιογένεια, είναι το πέπλο που καλύπτει την πραγματικότητα των κοινωνικών

1 Πόλεμος με την έννοια της γενικευμένης σύγκρουσης στις κοινωνικές σχέσεις, που είναι ένα από τα αίτια του πολέμου με την έννοια που έχει σήμερα

σχέσεων, με σκοπό τη διαιώνιση της θεαματικής αυτής ειρήνης. Είναι το ίδιο το θέαμα λοιπόν - αυτή η ψευδαίσθηση που προσπαθεί να πραγματοποιηθεί. Θέαμα το οποίο, δε δημιουργήθηκε από παρθενογένεση, αλλά παράχθηκε και συνεχίζει να παράγεται.

Το θέαμα που αντιστρέφει την πραγματικότητα, έχει πραγματικά παραχθεί. Την ίδια στιγμή η βιωμένη πραγματικότητα είναι υλικά κατακυριευμένη απ' την παρατήρηση του θεάματος και αναπαράγει μέσα της τη θεαματική διάσταση, δίνοντας της μια ρητή συγκατάθεση. Η αντικειμενική πραγματικότητα είναι παρούσα και στις δυο πλευρές. Κάθε έννοια, προσδιορισμένη μ' αυτόν τον τρόπο, δεν έχει σαν βάση παρά το πέρασμα της στο αντίθετο: η πραγματικότητα αναδύεται μέσα στο θέαμα και το θέαμα είναι πραγματικό. Αυτή η αμοιβαία αλλοτρίωση είναι η ουσία και το στήριγμα της υπάρχουσας κοινωνίας.

Γκυ Ντεμπόρ, η κοινωνία του θεάματος

2 Αφού η ζωή είναι κάτι δυναμικό και όχι στατικό

Ακούσαμε και διαβάσαμε ότι η σφαίρα που σκότωσε τον Αλέξη, ήταν η αφορμή. Δεν ήταν απλά η αφορμή. Ήταν ένα στιγμιαίο ξύπνημα λίγων δευτερολέπτων από τον ύπνο του θεάματος. Ήταν η στιγμή που συνειδητοποιήσαμε και νιώσαμε στο πετσί μας, ότι η μακροσκοπική θέαση αυτού του κόσμου είναι ψεύτικη. Και ότι η μικροσκοπική θέαση αυτού του κόσμου που κάθε λεπτό και στιγμή ουρλιάζει πόλεμος, είναι πραγματική επειδή τη βιώνουμε καθημερινά. Ποιοι είμαστε εμείς; Είμαστε αυτοί που βιώνουμε την καταπίεση, αυτοί που με πόνο και ιδρώτα ταΐζουμε την καλοφτιαγμένη μηχανή αυτού του κόσμου, που μεταξύ των άλλων, παράγει και το θέαμα που καταναλώνουμε. Είμαστε αυτοί που στην παρούσα φάση του κοινωνικού πολέμου, χάνουμε. Ο Δεκέμβρης, ήταν η περίοδος που οι ηττημένοι αντεπιτέθηκαν. Η 6^η Δεκέμβρη, ήταν η μέρα που οι ηττημένοι ούρλιαξαν φτάνει.

3

Τι ζητούσαν οι ηττημένοι; Ως κομμάτι της κοινωνικής ολότητας, η ύπαρξη της ομοιογένειας ακόμα και στο σύνολο των ηττημένων, είναι πλασματική και ως αληθινή προβλήθηκε στον κινητήρα του θεάματος που ακούει στον όρο media. Η πραγματικότητα, ήταν διαφορετική. Άλλοι απαιτούσαν να γίνουν νικητές, άλλοι απαιτούσαν τη σύνταξη ενός νέου κοινωνικού ειρηνευτικού συμβολαίου, άλλοι δεν απαιτούσαν τίποτα. Τι απαιτούσαμε εμείς; Τη διάλυση αυτού του κόσμου και τους όρους στους οποίους βασίζεται. Απαιτήσαμε να σταματήσουν να υπάρχουν νικητές και ηττημένοι με την έννοια που έχουν σήμερα. Δεν απαιτήσαμε να σταματήσει να υπάρχει η έννοια του πολέμου στις κοινωνικές σχέσεις. Απαιτήσαμε και πολεμήσαμε, ώστε να σβηστεί από το κοινωνικό λεξικό, στο λήμμα εξέλιξη, η λέξη εκμετάλλευση. Δεν απαιτήσαμε τη στατικότητα, απαιτήσαμε τον επαναπροσδιορισμό της δυναμι-

κής. Το Δεκέμβρη, το εύθραυστο αλλά φαινομενικά άθραυστο γυαλί της γυάλας αυτού του κόσμου, δέχτηκε αλλεπάλληλα χτυπήματα. Χτυπήματα όχι ξεκομμένα, αλλά ως μια πιο δυνατή συνέχεια των χτυπημάτων που έχει δεχτεί τα τελευταία χρόνια. Το γυαλί ράγισε και οι μνήμες παραμένουν χαραγμένες στο υποσυνείδητο της πλειοψηφίας του κοινωνικού ιστού του ελλαδικού χώρου. Το γυαλί όμως μπορεί να ξανακολλήσει. Είναι η καλύτερη στιγμή να το σπάσουμε.

camels that became lions to become kids

Να αναζητήσουμε τις αληθινές μας στιγμές...

Είναι κάποιες στιγμές όπου σταματάς λίγο, προσπαθώντας να αφουγκραστείς τη στιγμή, να συνειδητοποιήσεις αυτά που βλέπεις και που ζεις, να αναλύσεις τις καταστάσεις και τις εικόνες που σκάνε στο μυαλό σου ή απλά να δεχτείς τα πάντα ως έχουν. Ως αληθινές εικόνες ενός κόσμου. Τέτοιες στιγμές έζησα αρκετές μέσα στο Δεκέμβρη. Μικρές στιγμές ηρεμίας και γαλήνης μέσα σε ένα γενικότερο τεταμένο και συναισθηματικά φορτισμένο κλίμα, που πλαισιώνεται από την ανάγκη πολλών ανθρώπων να πραγματοποιούν κάποια πράγματα που από καιρό φανταζότουσαν και ανέμεναν.

Μια τέτοια στιγμή έζησα ένα από τα βράδια στην κατελημμένη Ασοεε, κατά τη διάρκεια μιας περιφρούρησης στην ταράτσα της πτέρυγας δεριγνύ, παρέα με δυο συντρόφους: τον Γ. και τον Μ. Η απόλυτη ηρεμία μέσα στο τσουχτερό κρύο, η κούραση από ακόμα μια μέρα στο δρόμο και χιλιάδες σκέψεις να περνάνε απ'το μυαλό :

"Μήπως κάποια πράγμα είναι υπερβολικά;", "άραγε, που θα μας οδηγήσει η εξέγερση", "μακάρι να κρατήσει για πάντα". Μέσα στο μυαλό μου υπάρχουν δύο πλευρές : Απ'τη μια πολλές σκέψεις και η διαρκής προσπάθεια για βαθιές αναλύσεις των γεγονότων και απ'την άλλη η υπεραπλούστευση τους, η πεποίθηση και συνάμα η προσδοκία ότι ζω αληθινές στιγμές. Γιατί αυτή η άσχημη, σύμφωνα με την κυρίαρχη αισθητική, εικόνα των κατεστραμμένων δρόμων και των λεηλατημένων κτιρίων τελικά είναι πολύ όμορφη στα δικά μου μάτια. Και είναι όμορφη γιατί είναι η πραγματική εικόνα της κοινωνίας. Γιατί δε θέλω να βλέπω όμορφες βιτρίνες και πρότυπα ομορφιάς όταν κοιτάω να βγάλω φράγκα για να τα βγάλω πέρα. Δε θέλω να βλέπω τράπεζες κάθε 100 μέτρα στο δρόμο, όταν ξέρω ότι οι περιουσίες αυτές είναι χτισμένες με την καθημερινή καταπίεση εκατομμυρίων ανθρώπων, με το αίμα νεκρών εργατών θυσιασμένων στο βωμό του κέρδους, ζωτικού σημείου του καπιταλισμού. Γιατί με αηδιάζει η αστική νομιμότητα που υπερασπίζονται κάποιοι, και την πραγματώνουν οι μπάτσοι, όταν μερικοί "παράνομοι"

άνθρωποι κρύβονται σαν κηнуνημένοι καθημερινά, προσπαθώντας να επιβιώσουν. Γιατί οι πλούσιοι κάθονται σπίτια τους και δε σουλατσάρουν στο κέντρο με το ακριβό τους αμάξι και φοβούνται βλέποντας εικόνες και πράγματα που δεν τα χωράει ο νους τους, γιατί ποτέ δε σκέφτηκαν τους γύρω τους. Γιατί είναι στιγμές όπου οι δομικές και δεδομένες αντιφάσεις της κοινωνίας έρχονται σε απευθείας σύγκρουση μεταξύ τους κάνοντας ξεκάθαρα πολλά πράγματα, καλώντας τους πάντες να πάρουν θέση. Απ'τη στιγμή που η κοινωνία είναι σκατά, θέλω και η εικόνα της κοινωνίας να είναι ίδια. Τέρμα πια στις καλογουαλισμένες βιτρίνες που αντικατοπτρίζουν τις ψευδαισθήσεις

μας. Γιατί είναι η συνειδητοποίηση των άσχημων πραγμάτων που μας κάνουν να θέλουμε να βελτιώσουμε τις συνθήκες του συλλογικού καθημερινού μας βίου.

Τέτοιες στιγμές τις ζεις μονάχα με πραγματικούς ανθρώπους. Ανθρώ-

πους που προσπαθούν να μη φορούν προσωπεία, που προσπαθούν να αρνηθούν την υποκρισία και να παλέψουν τις αντιφάσεις που μας πνίγουν και μας δίνουν ζωή ταυτόχρονα κάθε μέρα. Ανθρώπους που δε φοβούνται να αφήσουν στην άκρη τη σκέψη και να μιλήσουν έστω και για λίγο με την καρδιά. Για αυτούς τους ανθρώπους ζούμε, εδώ και τώρα για αυτές τις στιγμές. Τις αληθινές, ειλικρινείς στιγμές, τις αληθινές και ειλικρινείς σχέσεις του δρόμου. Ευχαριστώ αυτό το άδικο κόσμο και τον καπιταλισμό, ευχαριστώ όλους αυτούς που μας καταπιέζουν και μας κλέβουν τη ζωή κάθε μέρα. Και τους ευχαριστώ γιατί μου δίνουν την ευκαιρία να δημιουργήσω συντροφικές σχέσεις, να βλέπω το άδικο και να μπορώ να σταθώ απέναντί του, να ζήσω στο δρόμο τις δικές μου πραγματικές στιγμές, να μπορώ να χαμογελάω και να κλείνω το μάτι στους γύρω μου...

Σάββατο 13/12... Μία βδομάδα έχει περάσει.

Μια βδομάδα στο δρόμο, μια βδομάδα γεμάτη πορείες, φωνές, συνθήματα, χημικά....

Μια βδομάδα με ανάμικτα και συνάμα έντονα συναισθήματα.

Μια βδομάδα εκτός κανονικότητας... που δεν σε νοιάζει αν θα φας, αν θα κοιμηθείς αν θα πληθείς αν θα αλλάξεις ρούχα, ρούχα ποτισμένα με δακρυγόνα από τις πορείες και τσιγαρίλα από τις συνελεύσεις. Κοιμάμαι και τρώω όσο χρειάζεται για να αντέξω. Πείνα δεν νιώθω πια.

Κάπως έτσι περνά η πρώτη βδομάδα και φτάνει το πρώτο Σάββατο. Ξυπνάω σπίτι μου πρώτη φορά μετά από μέρες. Το πρόγραμμα απλό... Σύνταγμα.... Βουλή... μαθητές... μπάτσοι. Το βράδυ 9.00η ώρα Μεσολογίου. Ο κόσμος πολύς, συγκίνηση και οργή... Κάποιοι φεύγουν. Θόρυβος και δακρυγόνα - επίθεση στο ΑΤ. Η ατμόσφαιρα αρχίζει να γίνεται αποπνικτική και φεύγουμε.

Μοναστηράκι, στην Αθηνάς 6 άτομα περιμένουμε.... υποτίθεται πως έρχεται κόσμος για πορεία προς Ψυρρή. Αναμονή για κάμποσα λεπτά ακόμα και ξαφνικά, στο βάθος ακούγονται φωνές και συνθήματα κι ένα μαυροντυμένο πλήθος εμφανίζεται. Αυτό που ένιωσα ήταν έντονο αλλά 11 μήνες μετά μου είναι δύσκολο να το καταγράψω. Αυτό που θυμάμαι έντονα είναι η παρότρυνση "Πάμε Ψυρρή" του συντρόφου με την πέτρα στο χέρι και τη μάσκα στο πρόσωπο. Πορεία στα κέντρα αποχαύνωσης είχα ονομάσει εκείνη την πορεία και πράγματι ήταν: Ψυρρή – μοναστηράκι – θησείο – γκάζι - ιερά οδός.

Μέρη στα οποία ερχόμουν για διασκέδαση τα έβλεπα τώρα αλλιώς. Κόσμος με καδρόνια να περνά ανάμεσα από τα μαγαζιά, να φωνάζουν συνθήματα και οι θαμώνες να κοιτούν έκπληκτοι. Παρότρυνση να σηκωθούν... Κάποιοι σηκώνονται, θυμάμαι ένα παιδί από μια παρέα 5 ατόμων που σηκώθηκε και ήρθε μόνος του - ήταν ο μόνος που άφησε την "Μορφή". Οι πιο πολλοί κοίταζαν με βλέμμα αδιάφορο, αν και σε κάποιους από αυτούς ένιωσα κάποια στιγμή ντροπής, αλλά αμέσως μετά χανόταν. Για αυτούς δεν υπήρχε εξέγερση, δεν υπήρχε δολοφονία, δεν τους άγγιξε καν, η κανονικότητα τους δεν άλλαξε ποτέ. Και αν τους άγγιξε πλέον είχαν περάσει 7 μέρες και έπρεπε να πιούν το ποτό τους.

Η πορεία συνεχίζει και βγαίνει Πειραιώς, πάει προς ομόνοια, ο κόσμος έχει μειωθεί (θα 'μαστε καμιά 200αρά), ΜΑΤ στο πρώτο στενό δεξιά, πετάνε κρότου λάμψης, στο επόμενο άλλη διμοιρία, στο βάθος Ζητάδες κόβουν την κυκλοφορία. Εμείς συνεχίζουμε...

(Με την τωρινή μου εμπειρία ξέρω ότι το λάθος είναι που βγήκαμε σε ένα τόσο φαρδύ δρόμο τόσο λίγοι και αν το ξαναζούσα θα 'μουν αρκετά ανήσυχος), τότε όμως δεν υπήρχε αίσθημα φόβου, τα ΜΑΤ μετά από τόσες μέρες στο δρόμο προσωπικά δεν με τρόμαζαν, ήταν τέτοια η ευφορία των ημερών που είχατε άγνοια κινδύνου.

Μια διμοιρία έρχεται προς τα εμάς. "Θα περάσουμε", σκέφτομαι. Η ανομοιογένεια του κόσμου σε μια αυθόρμητη πορεία σαν αυτή ήταν δεδομένη και έτσι οι αντιδράσεις ήταν διαφορετικές. Οι λίγοι που έχουν κάτι για να αμυνθούν κάθονται μπροστά έτοιμοι για τη σύγκρουση, οι πιο πολλοί τρέχουν. Ο κόσμος σπάει στα στενά. Ακόμα απορώ πώς δεν έπεσα πάνω στο τρέξιμο, το δρομάκι είχε αρκετά εμπόδια και το να κρατιέσαι με άλλον συνήθως δεν βοηθάει. Χάσαμε τη φίλη μας....

Εμεινε πίσω... την ψάχνουμε, τη βρίσκουμε και φεύγουμε.

Στο indymedia λέει πως χτύπησαν κόσμο και ότι υπάρχουν και προσαγωγές.

Ανάμικτα συναισθήματα. Η αίσθηση πως γλίτωσες... εφησυχασμός... Μετά τύψεις, ενοχές που ήμουν στους τυχερούς, που έτρεξα...

|| ΣΚΕΨΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΡΟΜΟ...

Αίμα χιλιάδων αθύων θέλω να δω να βράφει τους δρόμους

Αίμα χιλιάδων αθύων θέλω να τρέξει για εκδίκηση

Αθώοι αστυνομικοί

Αθώοι δικαστικοί υπάλληλοι

Αθώοι ευυπόληπτοι πολίτες...

"38 χιλιοστά"

5/12 μοιράζεται ποίημα αφιερωμένο στο 15χρονο Καλτεζά, δολοφονημένο από τα σκυλιά της δημοκρατίας.

Μεσολογγίου. Πεζόδρομος που απέκτησε ζωή με την αρχή των φοιτητικών κινητοποιήσεων. Ένας χώρος όπου συναντάς φίλους, ακούς πολιτικές συζητήσεις, όσο και βλακειές. Νέοι που παίζουν, τσακώνονται, μπεκροπίνουν, αγαπάνε, μισούν, εκφράζουν τις ανησυχίες τους, αμύνονται, επιτίθενται!!!

6/12 Μαθαίνοντας το συμβάν, οποιαδήποτε δημοκρατική αυταπάτη μου έχει απομεινεί (γιατί οι δημοκρατικές αυταπάτες αναδύονται κάθε φορά που ζεις στην κανονικότητα που σου επιβάλλουν) έτεινε προς την κατάρρευση. Μετά το πάγωμα ακολούθησε ο φόβος και ξεφεύγεις από αυτόν όταν χάνεις κάθε ελπίδα. Τότε το μόνο που σου μένει είναι μίσος. Μίσος και μια απέραντη οργή. Αλήθεια, όσοι "μεγαλώσαμε" εκεί, νιώσαμε ότι ένα κομμάτι μέσα μας χάθηκε για πάντα, αφού βίασαν την αθωότητα και σκότωσαν την αλήθεια. Την αλήθεια ενός από μας, επιβεβαιώνοντας ότι τα πράγματα δεν θα είναι ίδια ποτέ ξανά...

Φτάνοντας πολυτεχνείο μόνο μια μυρωδιά υπήρχε στον αέρα (έκτος από τα δακρυγόνα και τις φωτιές), εκείνη της εκδίκησης. Ένα επίπονο συναίσθημα, που μόνο με την πρακτική της επίθεσης μπορείς να ανακουφιστείς.

Επίθεση στους νόμιμους δολοφόνους, επίθεση στην κοινωνία που τους πληρώνει, επίθεση στον ίδιο σου τον εαυτό, στη μικροκοινωνία μας, στις επίπλαστες επιθυμίες για τις εγκλωβιστικές ανάγκες μας, επίθεση στην κανονικότητα του αστικού πολιτισμού, σε ό,τι μας καταπίεζε, σε ό,τι μας οδηγούσε στην καθημερινή αυτοκαταστολή.

Και ήταν ωραία, όταν γνώριζες βλέμματα συντρόφων σε τόσους κουκουλομένους. Ήταν ωραία όταν σε τόσο κόσμο έβρισκες συνένουχους, γνωστούς-αγνώστους. Ήταν ωραία όταν οι βαριοπούλες θρυμμάτιζαν τις τζαμαρίες. Γιατί, όπως είπε και ένας φίλος εμείς δεν είμαστε εμπορεύματα, δεν είμαστε καταναλωτικές μηχανές, αρνούμαστε τα κυρίαρχα καπιταλιστικά πρότυπα, γι' αυτό και τα σπάμε... τα καίμε... (Δυστυχώς βρεθήκαμε μακριά από τα κέντρα παραγωγής!).

Εκείνες τις μέρες ζυγίσαμε τις επιλογές, ξεπερνώντας τα όρια της αντοχής μας. Συγκρουστήκαμε... Τους κοιτάξαμε... Αηδίασαμε... Πιόνια, σκυλιά, νταβατζήδες της ασφάλειας, έμποροι του φόβου, προστάτες ενός πολιτισμού που τρέφεται με καρκινώματα. Γαμημένοι μπάτσοι.

Εκείνες τις μέρες νιώσαμε ότι είμαστε το παν, αφού σε όλη τη ζωή μας, μας έμαθαν στην τσιμουδιά, στη ρουφιανιά, στον ανταγωνισμό, στο "καθαρό", στον καθωσπρεπισμό-επιφανειακό, στο τίποτα.

Καταστάσεις δεδομένες τροφοδοτούμενες από την πειθαρχία συντηρούν τη ζωή σε λήθαργο, οδηγώντας την σε αργό θάνατο, ένας φαύλος κύκλος στη ζωή των ανθρώπινων κοινωνιών. Λοιπόν, "οι κωλόγεροι" (όχι αναγκαστικά ηλικιακά) έχουν δικαίωμα (και καλά) στο να έχουν "γνώμη". Εμείς οι "νέοι" όμως που "κωλοβαράμε"- λες και μας ρωτήσανε τι κοινωνία θέλουμε- από που και ως που έχουμε το δικαίωμα στη ζωή... εμείς...οι τεμπέληδες...

Έτσι, για την καλοκουρδισμένη τους κοινωνία, επιλέξαμε την εκτός τροχιά πορεία, κατεβαίνοντας στο δρόμο ακηδεμόνευτα, άτακτα, χαστικά. Γιατί ο δρόμος μας ανήκει. Γιατί εξοικειωθήκαμε στα στενά του

σε καθημερινή βάση. Στην τελική... ποιος χλεχλές της TV, ποιος μαλάκας από τους 300 της Αγίας Βουλής, ποιος φλούφλης από την υψηλή κοινωνία περπάτησε ποτέ ανέμελος; Ποιος; (ούτε καν οι ένστολοι προστατές τους!)

Το θέμα είναι ότι οι παραπάνω άρρωστοι- φυλακισμένοι (φυλακισμένοι γιατί όποιος εξουσιάζει είναι πιο φυλακισμένος από τον καταπιεστή του) μας καθοδηγούν- κυβερνούν- ελέγχουν- επιτηρούν με λάβαρο το παράλογο. Και παράλογοι είναι και όσοι θέλουν να γίνουν σαν τα μούτρα τους. Γιατί μπορεί εμείς να ενώσαμε την οργή μας, οι μπάτσοι να εκτελούσαν εντολές (τουλάχιστον όλοι επιλέξαμε), αλλά οι μικροαστοί από τη μία βρίζανε εμάς τους βανδάλους και από την άλλη χύνανε κροκοδείλια δάκρυα κατηγορώντας τους μπάτσους. Είναι αυτοί οι υποτιθέμενοι ειρηνιστές, η "κοινή γνώμη" (που δεν έχει γνώμη), οι νεκροζώνταντοι βουτηγμένοι όσο πιο ποτέ στα σκατά. Προσπαθώντας ο καθένας να σώσει το τομάρι του, δίχως ίχνος ανθρωπισμού, επιδίδονται στον "κανιβαλισμό" για κάλπικη επιβίωση.

Ομως, όλοι αυτοί ξεχνάνε κάτι! Οτι τα σκατά πάντα θα βρωμάνε!

Τέλος, έχοντας ως στόχο να καταστρέψουμε συθέμελα τον σάπιο κόσμο τους, κάνουμε την αυτοκριτική μας. Ως εξεγερμένοι, δεν είμαστε ενωμένοι ως προς τον προαναφερθέντα στόχο. Παρατηρούνται αντιφάσεις και είναι λογικό, αφού διαφορετικές σκέψεις- λογικές, συναντιούνται και συγκρούονται. Στις πολυμορφικές δράσεις, το σημαντικό είναι να διακρίνουμε τα άρρωστα από τα υγιή σημεία. Και ήταν άρρωστο όταν κόσμος ξενέρωνε με το κάψιμο της σημαίας (εκεί που συμβολοποιείται ολόκληρο το προσώπιο της εξουσίας), ήταν άρρωστο όταν οι μπάτσοι αποκαλούνταν τουρκόσποροι ή μουνιά/ αρχίδια, ήταν άρρωστο κάποιος να ενοχλείται με το πλιάτσικο των μεταναστών. Ηταν άρρωστο όταν κάποιοι πολιτικά- νηδες- αριστεροί πήραν την πολιτική υπεραξία (αν και έφαγαν τα μούτρα τους, όπως η κρίση στον Συριζα που ακολούθησε). Η εξέγερση όμως, δεν είναι αντιπολίτευση. Τελικά άρρωστο ήταν όταν συνελευσιαζόμαστε αντί να βρεθούμε πλάι και να συγκρουστούμε ενωμένα με τα περιθωριακά και όχι μόνο κοινωνικά κομμάτια.

Δυστυχώς, η οργή στο δρόμο δεν έγινε συνείδηση- όχι για όλους τουλάχιστον. Η εξέλιξη που η κίνηση προσφέρει, παρακωλύθηκε λόγω παιδιαδαστικών συναισθηματισμών και εσωστρέφειας, αποτρέποντας το άτομο να σπάσει την εκ γενετής θωράκισή του.

Το σίγουρο είναι ότι κάποιες ρωγμές- ρήξεις προκλήθηκαν και θα επεκτείνονται, όσο κάποιοι επιλέγουν το δρόμο της αμφισβήτησης, άρνησης, σύγκρουσης ενάντια στη λήθη και το κατεστημένο.

ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ ΒΑΔΙΖΟΥΝ ΜΑΖΙ ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΣΤΙΓΜΕΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗΣ,
ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ ΣΤΙΓΜΕΣ...

Υπάρχουν στιγμές που χαράζουν τη μνήμη...

...γιατί χαράζουν το σώμα, το νου κι έναν απροσδιόριστο συνδυασμό αισθήσεων, αισθημάτων, συναισθημάτων και δυσνόητων υπαρξιακών καταστάσεων, που συνήθως συμπυκνώνονται στη λέξη "ψυχή" - αλήθεια, πόσο βάρος μπορεί να σηκώνει μια λέξη... Αλέξη;

Διαφευστήκα όμως... νόμιζα πως δε θα ξεχάσω ποτέ.

Ψάχνοντας μεταφρασμένα κείμενα του Δεκέμβρη για ένα φίλο μου, μπήκα στην ιστοσελίδα της Καταληψης ΑΣΟΕΕ, ελπίζοντας, όπως θυμόμουν, πως θα έβρισκα κάποια εκεί, άμα υπήρχε ακόμη. Πράγματι, η ιστοσελίδα υπήρχε, μόνο που βρήκα πολλά παραπάνω σε αυτή. Βρήκα λόγους, ανάγκες και επιθυμίες, συσσωρευμένες σε χαρακτήρες, που, αν και μη γραφικοί, μα κωδικοποιημένοι και φαινομενικά απρόσωποι, συνώσιζαν προσωπικές και συλλογικές εμπειρίες και ιστορίες... Ιστορία... ιστορία που μίλησε για τον εαυτό της ...ιστορία αν(τ)εστραμμένη.

Κείμενα, μηνύματα, ανακοινώσεις, αφίσες, βιντεάκια, προκηρύξεις... ένα κράμα αναμνήσεων σύρθηκε από κάποιο καταχνησιασμένο "πατάρι" του εγκεφάλου μου και μπροστά μου πρόβαλλε ο ίδιος μου ο εαυτός, ναι - απλά και εγωκεντρικά - πρόβαλλε η ζωή μου τις ημέρες του Δεκέμβρη, τις ημέρες της εξέγερσης, τις ημέρες της αφθονίας μας που ήσαν μετρημένες... Με κατέλαβε ένα συνονθύλευμα συναισθημάτων, το ίδιο συνονθύλευμα των ημερών εκείνων. Και θυμήθηκα. Θυμήθηκα πως ένιωθα εκείνες τις ημέρες, τις μέρες της αποδέσμευσης των συμβατικών μου ρόλων και των τυπικών συμπεριφορών, τις μέρες της έκφρασης, της δημιουργίας, της καταστροφής και της δημιουργικότητας, τις μέρες της οργής, της στεναχωρίας αλλά και της αστείρευτης χαράς, τις μέρες της αλληλεγγύης και των ισότιμων ανθρώπινων σχέσεων, τις μέρες της επικοινωνίας και της σύγκρουσης, τις μέρες που ο χρόνος απέκτησε ζωή και η ζωή χρόνο...

Θυμήθηκα. Θυμήθηκα αυτό που ανέβαλλα, απέβαλα ή απέφευγα να θυμηθώ, γιατί η ζωή, καλώς ή κακώς, συνεχίζεται και δεν μ' αρέσουν τα πωσιμολογικά, εκτός -κυρίως- για κριτική και κατανόηση και γιατί προτιμώ να αντλώ δύναμη από τα κατακάθια παρά να αναστήνω φαντάσματα που ξέρω πως έχουν την ικανότητα να με στοιχειώσουν. Πόνεσα που θυμήθηκα, για να είμαι ειλικρινής, ίσως κι αυτός να είναι ένας λόγος που φοβάμαι να κατονομάσω, μα δε θέλω, δεν τολμώ, όπως έκανα για αρκετό διάστημα, να υποπέσω σε μια μεμφιμοιρία, σε ασυνείδητες νεκρόπληκτες επαναστατικές ονειρώξεις ή αναντίστοιχες εξυμνήσεις που ίσως εντεινούνε μια παθητικότητα, μια στασιμότητα, μια παράδοση και αυτό.. το φοβάμαι περισσότερο.

Φοβάμαι μη χαθούμε, μη χαθώ κι εγώ, όπως χάθηκαν τόσοι, γιατί η ελπίδα πεθαίνει όταν πεθαίνουμε κι εμείς μαζί της, αλλά δεν είναι καιρός, γιατί είπαμε πολλά και κάναμε πολλά, αλλά όχι αρκετά, γιατί κάναμε και λάθη και γι' αυτό, σου λέω, θέλω να είμαστε ακόμα εδώ, για να μάθουμε από αυτά και να μην τα επαναλάβουμε, για να συνεχίσουμε αυτό που άρχισε και δεν τελείωσε ακόμα, για να βάλουμε το δικό μας στίγμα σε αυτόν τον κόσμο, ρε γαμώτο, γιατί η ιστορία συνεχίζεται και θελω να είμαστε ξανά μαζί για να την γράφουμε. Κάθε μέρα.

Η οργή, η ένταση, η αγωνία, το πάθος, η συντροφικότητα, συναντώνται μέσα μας για να επιχειρήσουμε να πάρουμε την εκδίκησή μας. Εκδίκηση όχι μόνο για το χαμό ενός παιδιού, αλλά για τα πάντα. Είναι κάποιες στιγμές τις οποίες αδυνατείς να συνειδητοποιήσεις ότι τις ζεις. Στιγμές βγαλμένες από τις ιστορίες των παιπούδων μας ή από ταινίες στην τηλεόραση. Και ο λόγος που αδυνατούμε να τις συνειδητοποιήσουμε είναι γιατί έχουμε την ψευδαίσθηση ότι πλέον όλα στην κοινωνία είναι καλύτερα από ποτέ. Ότι θυσιάστηκαν τόσα χρόνια τόσοι εργάτες, τόσοι μετανάστες, τόσοι βασανισμένοι στα κάτεργα της δημοκρατίας, αλλά και οι ζωές όλων μας στο βωμό του κεφαλαίου, για να “απολαμβάνουμε” μια πλαστή κοινωνική ειρήνη, την οποία την κέρδισαν με τους αγώνες τους κάποιοι άλλοι για μας, σε κάποια άλλη εποχή. Είναι αυτές οι στιγμές που συνειδητοποιείς ότι ο πόλεμος είναι εδώ κάθε μέρα, σε κάθε σημείο του πλανήτη. Η καθημερινή σύγκρουση με όλα αυτά που μας καταπιέζουν είναι ο λόγος της ύπαρξής μας. Είναι αυτό που μας κρατάει πραγματικά ζωντανούς μέσα σε αυτόν τον κόσμο και είναι ο λόγος που μπορούμε να ονομαζόμαστε άνθρωποι, ή έστω να βαδίζουμε προς αυτή την κατεύθυνση..

Για έναν άνθρωπο χωρίς παρωπίδες, δεν υπάρχει ωραιότερο
θέαμα από εκείνο της νόησής του που αντιμετωπίζει μια
πραγματικότητα που τον ξεπερνά

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΖΩΗΣ

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΣΥΝΤΡΟΦΙΚΟΤΗΤΑ

Σ
Υ
Ν
Ε
Ι
Δ
Η
Σ
Η